

တက္ကသိုလ် သီဟသူ

ဝမ်းအင်း : နီရောင်လင်းထင်း : လှ

ကျော်လင်းတောင်ရွှေ

ဒုတိယပိုင်း
အတ်သိမ်းပိုင်း

BURMESE
CLASSIC
.COM

တက္ကသိုလ်

သီဟအောင်

ရှောင်လင်တောင်ဌေး

BURMESE
CLASSIC
COM

(ဒုတိယပိုင်း-ဇာတ်သိမ်း)

BURMESE
CLASSIC
COM

မြေခွေး

ဒါမင်ဘေးမြို့...။

ဒါမင်ဘေးမြို့၌ အပြောင်းအလဲများစွာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

ပြောင်းလဲမှုများသည် သိုင်းဆရာဝမ်းယောင်ထံမှ အခြေ
တည်လာသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ဦးစွာ ပထမ ဝမ်းယောင်သည် သိုင်းသုံးဖော်သင်တန်းမှူး
သုံးဦးအား အနိုင်ယူခဲ့၍ အားလုံးက ချီးကျူးခြင်းကို ခံခဲ့ရပေသည်။

ယခုတစ်ဖန် လူတိုင်း ရွံ့မုန်းသော လူသတ်ကောင်ဘဝသို့
ပြောင်းလဲရောက်ရှိနေ၏။

ပြောင်းလဲမှု သဘောတရားသည် မမျှော်မှန်းနိုင်အောင်ပင်
ဆန်းကြယ်နေပေတော့သည်။



❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဝမ်းယောင်သည် နောက်မှ လိုက်လာသူများကို မျက်ခြည် ဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်။

သူသည် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်များအား မယုံ ကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေမိသည်။

အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိပါဘဲ အစွပ်စွဲခံခဲ့ရခြင်းကိုလည်း ရှုံ့မှန်းမိသည်။

သူက အဖြစ်မှန်အား မဖြစ်မနေ ဖော်ထုတ်မည် ဖြစ်သည်။

သူက ဝတ်ရုံရှည်တစ်ခုဝတ်ဆင်ကာ ခမောက်ဆောင်း လျက် ရုပ်ဖျက်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

သူ၏ခြံဝင်းဆီသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ခြံဝင်းရှေ့ ရောက်လာသောအခါ မျက်လုံးအစုံ ပြူးကျယ် သွားရ၏။ အကြောင်းမှာ...

အာဏာသားများသည် သူ၏တပည့်များအား မောင်းထုတ် ပစ်ပြီးနောက် ခြံဝင်းအား ချိတ်ပိတ်ထားလိုက်ကြသည်။

ခြံဝင်းတံခါး၌လည်း စာတစ်စောင် ကပ်ထားလိုက်သည်။

စာထဲ၌...

“လူသတ်တရားခံဝမ်းယောင်၏ခြံဝင်း မည်သူမျှ နေထိုင်ခွင့်၊ ကျူးကျော်ခွင့်မပြု။

ဒါမင်ဘေးမြို့

အာဏာသားရုံးတော်”

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖

၇

ဟူ၍ ရေးသားထားပေသည်။

အနှစ်နှစ်အလလ တည်ထားခဲ့သော ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ၊ လူ အများ ယုံကြည်ကိုးစားမှု စသည်တို့သည် တဒင်္ဂအတွင်း ကြေမှု ပျောက်ကွယ်သွားရချေပြီ။

ဝမ်းယောင်၏ရင်ထဲ တစ်စစ်ဖြင့် ခံစားလာရသည်။

အမှန်တရားအား ရင်ဆိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးနောက် ခြံ ဝင်းဆီသို့ လှမ်းသွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ထိုစဉ်မှာပင်...

“ဆရာဝမ်း၊ ခင်ဗျားသွားယင် အန္တရာယ်ရှိတယ်၊ အမှန် တရား မဖော်ထုတ်ရဘဲ ဒုက္ခရောက်သွားနိုင်တယ်”

စကားသံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက် မယောင်မလည်ဖြင့် ရောက်ရှိလာသည်။

ထိုလူကား မင်ဖောင်း ဖြစ်ကြောင်း ဝမ်းယောင် မှတ်မိသွား လေသည်။

ထိုစဉ် အာဏာသားများက သူတို့ဘက် လှမ်းလာနေကြ သည်။

မင်ဖောင်းက ဝမ်းယောင်၏လက်ကို ဆွဲကာ အသာလစ် ထွက်ခဲ့လေတော့သည်။

❖ ❖ ❖

❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လူရှင်းသော လမ်းကြားတစ်ခု ဖြစ်သည်။

မင်ဖောင်းသည် ဝမ်းယောင်အား ဆွဲခေါ်ယင်း လမ်းကြား

ထဲ ရောက်လာသည်။

သူက အိမ်တစ်လုံးထဲ ခေါ်ပြီး တံခါးပိတ်လိုက်သည်။

အာဏာသားများသည် လမ်းကြားအတွင်းမှ ဖြတ်ကျော် သွားကြလေသည်။

ဝမ်းယောင်က...

“မင်း ဘာလို့ ငါ့ကို ခေါ်လာတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

မင်ဖောင်းက...

“အခုအချိန်မှာ အားလုံးဟာ ခင်ဗျားအပြစ်ပဲ မြင်နေကြ တာ၊ ရှင်းပြလည်း ထူးလာမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ခဏ ရှောင် နေတာ ကောင်းမယ်၊ ဒီအိမ်ကို ကျုပ်တို့ ငှားရမ်းထားတာ၊ ဦးလေးက ခင်ဗျားကို ကူညီပေးနိုင်ဖို့ ကျုပ်ကို လွှတ်လိုက်တာ”

ပြောယင်း အသင့်ဖောက်ထားသော အရက်တစ်အိုး ထုတ် ပေးလိုက်သည်။

ဝမ်းယောင်က လှမ်းယူကာ မော့သောက်လိုက်သည်။

အရက်ရှိန်ကြောင့် သူ၏မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး နီမြန်းလာ လေသည်။

“ကျုပ် တမင်သက်သက် အစွပ်စွဲခံရပြီး အရှက်ကွဲ ခံရတာ ဗျ”

❖ ရှောင်လင်တောင်ငွေ (ဒု-သိမ်း)

၉

တုန်ယင်သော လေသံဖြင့် ပြောလာသည်။

မင်ဖောင်းက...

“ခင်ဗျား ဘယ်လိုခံစားရတယ်ဆိုတာ ကျုပ်နားလည်ပါ တယ်၊ ခင်ဗျားဟာ အလွန်ကြည်ညိုလေးစားဖို့ကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ် ဦးပါ၊ ဒီလို ပြစ်မှုမျိုး ကျူးလွန်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ်တို့ ယုံကြည် သားပါတယ်၊ အခု လတ်တလော အရေးကြီးတာ လူသတ်မှုကိစ္စပဲ၊ သွေးပူနေတဲ့အချိန်မှာ ဆုံးဖြတ်တာဟာ မှားယွင်းတတ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီမှာပဲ ခိုအောင်းပြီး ဘယ်လိုလုပ်သင့်တယ်ဆိုတာ စဉ်းစား စေချင်တယ်၊ ကျုပ်တို့လည်း ရှိနေမှာပဲလေ”

မိမိ အခက်ကြုံနေချိန်ဝယ် တိုင်ပင်ဖော် တိုင်ပင်ဖက်ရ လိုက်၍ ဝမ်းယောင် ဖြေသာသွားသည်။

မင်ဖောင်းတို့သည် ယခုတိုင် သူ့ဘက်မှ ရှိပြီး လေးစားယုံ ကြည်ကြဆဲပင် မဟုတ်ပါလား။

သူက အရက်အိုးကို မော့ချကာ တကျိုက်ကျိုက်မြည် အောင် သောက်ချလိုက်လေတော့သည်။

❖ ❖ ❖

“ဟား...ဟား...ဟား”

ရယ်မာသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

အခန်းထဲဝယ် လူတစ်စု ရှိနေသည်။

၁၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဆရာဟူ၊ ဆရာဂူ၊ ဆရာထန်၊ မင်အန်ဒါတို့ပင် ဖြစ်သည်။
မင်အန်ဒါက...

“မိတ်ဆွေတို့ ရောက်လာတာ ကွက်တိပဲ၊ အားလုံး ရုတ်
ရုတ်သံသ ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ခဲ့တယ်၊ ချီးကျူးပါတယ်ဗျာ”

ဆရာဟူ၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်နေ၏။

“ကျုပ်တို့က မိတ်ဆွေကြီးကိုသာ ကျေးဇူးတင်ရမှာပါ၊
ကျုပ်တို့က ဝမ်းယောင်ကို ကျေနပ်လှတာ မဟုတ်ဘူး”

ဆရာဂူ ထောက်ခံလိုက်သည်။

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့၊ ဝမ်းယောင်ဟာ ကျုပ်တို့ကို သိက္ခာချဖို့
တောင် ကြိုးစားနေတာ”

ဆရာထန် ရယ်မောလိုက်၏။

“အခုဆို ဘယ်လောက် ကောင်းလိုက်သလဲ၊ ဝမ်းယောင်လဲ
ဝရမ်းပြေးဖြစ်ပြီ၊ ဒီမြို့မှာ နေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ သူမရှိယင် ကျုပ်
တို့အတွက် စိတ်အေးရပြီပေါ့ဗျာ”

“ကဲ...ကဲ စားသောက်ကြပါဦး”

သူတို့အားလုံး ပျော်ပျော်ပါးပါး စားသောက်လိုက်ကြသည်။

မကြာမီ ဆရာဟူတို့သုံးယောက် မင်အန်ဒါအား နှုတ်ဆက်
ကာ ပြန်သွားကြသည်။

သူတို့ ထွက်သွားပြီး မရှေးမနှောင်းမှာပင်...

“ဖြောင်း...ဖြောင်း”

မင်အန်ဒါက လက်ခုပ်နှစ်ချက် တီးလိုက်၏။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၁

ထိုအခါ...

သီးသန့်စားသောက်ခန်းအတွင်းသို့ လူနှစ်ယောက် ဝင်
ရောက်လာလေသည်။

ယင်းလူနှစ်ယောက်ကား ဝမ်းယောင်အား စွပ်စွဲပြောဆိုခဲ့
သော လူရွယ်မောင်နှစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။

မင်အန်ဒါက...

“ထိုင်ကြပါ...ထိုင်ကြပါ”

လူရွယ်နှင့် မိန်းကလေး ထိုင်ချလိုက်၏။

မင်အန်ဒါက ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

“မင်းတို့ဇနီးမောင်နှံရဲ့ သရုပ်ဆောင်ချက်ကတော့ အတော့်
ကို ဝီပြင်တာပဲ”

လူရွယ် ရယ်မောလိုက်၏။

“ကျုပ်တို့က လူလည်လုပ်နေတာ ကြာပြီ၊ ဒီလောက် သရုပ်
ဆောင်ရတာ အခက်အခဲ မရှိပါဘူး”

မိန်းကလေးက မျက်စောင်းထိုးယင်း...

“ရှင်က သွေးအတုတွေ ထွက်အောင် လုပ်တာ ဝီပြင်ပေ
မယ့် ဒဏ်ရာကို စစ်ဆေးလာယင် ဘာတတ်နိုင်မလဲ၊ ကျွန်မက
ဘယ်သူမှ မရှိမိအောင် ဖိထားရသေးတယ်”

လူရွယ်က မိန်းကလေးအား ပြုံးပြုယင်း...

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ငါ့ဇနီးက ငါ့ထက် အကွက်မြင်ပါတယ်”

မင်အန်ဒါက...

၁၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“မင်းအနေနဲ့ မပေါ့ဆနဲ့ဦး၊ ဒီမြို့က လူတွေက မင်းသေသွား
ပြီလို့ ထင်ထားတာ၊ ဒါကြောင့် အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာသွားသင့်တယ်”
လူရွယ်က ရယ်ကျဲကျဲဖြင့်...

“ကျုပ်တို့အတွက် ငွေက အဓိကပါပဲဗျာ၊ ဟဲ့...ဟဲ့”

မင်အန်ဒါ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကျုပ်က ထိုက်ထိုက်တန်တန်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်”

ပြောသင်း အထုပ်ကလေးတစ်ထုပ် ပစ်ပေးလိုက်၏။

အထုပ်ကလေးအား ဖမ်းယူသင်း လူရွယ်က ဖွင့်ကြည့်လိုက်
သည်။ အထုပ်ထဲဝယ် ရွှေဒင်္ဂါးများစွာ ရှိနေ၏။

သူတို့ မျှော်မှန်းထားသည်ထက် လေးငါးဆမျှ ပိုများနေ၍
ကျေနပ်သွားသည်။

“သူဌေးကြီးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ အခုချက်ချင်း
ဒီမြို့က ထွက်သွားပါမယ်”

ပြောသင်း ထရပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

ဇနီးဖြစ်သူ၏လက်အား ဆွဲကာ လျင်မြန်စွာ ထွက်ခွာသွား
၏။ မင်အန်ဒါ ပြုံးလိုက်သည်။

အရာအားလုံး အဆင်ပြေစွာဖြင့် ပြီးဆုံးသွားချေပြီ။

ထောင်ချောက်မိနေသော သားကောင်အား ကျုံးသွင်းနိုင်
ရန်သာ ကျန်တော့သည် မဟုတ်ပါလား။



ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃

ဝမ်းယောင် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ရှိနေသည်။

မင်အန်ဒါ၏စကားက အားရစရာ မရှိပါ။

“တစ်မြို့လုံးက လူတွေက မကျေနပ်တဲ့အပြင် အာဏာ
သားတွေကလဲ အပူတပြင်း လိုက်ရှာနေကြတယ်၊ ဒီမြို့ကို စွန့်ခွာ
သွားတာ အကောင်းဆုံးပဲ”

မင်ဖောင်းကလည်း...

“ဟုတ်တယ်၊ ဒီနေရာဟာလည်း သိပ်ပြီး လုံခြုံလှတယ်
မဆိုနိုင်ဘူး၊ မကြာခင် အာဏာသားတွေ လာရောက် စစ်ဆေးနိုင်
တယ်”

မင်အန်ဒါက မေးစေ့အား လက်ဖြင့် တစ်ချက်ပွတ်ကာ စဉ်း
စားလိုက်ပြီး...

“ဆရာဝမ်း အနေနဲ့ ကျုပ်တို့ဆီ လိုက်ခဲ့စေချင်တယ်၊
ကျုပ်တို့ဆီမှာက လုံခြုံပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဝမ်းယောင် ခေါင်းထောင်လာသည်။

“ဟာ မဖြစ်ဘူး၊ ကျုပ်က ဒီမြို့မှာပဲ နေပြီး အမှန်တရားကို
ဖော်ထုတ်မယ်”

မင်အန်ဒါက မင်ဖောင်းအား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ကာ ပခုံး
တွန်ပြလိုက်သည်။ မင်ဖောင်းက...

“ဒီမြို့မှာ ခင်ဗျားဟာ အာဏာသားတွေ အလိုရှိတဲ့ ဝရမ်း
ပြေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ၊ ထိရောက်အောင် စုံစမ်းနိုင်မယ် မထင်နိုင်

၁၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဘူး၊ ကျုပ်ဦးလေးက နန်းတွင်းနဲ့ အဆက်အသွယ် ရှိဖူးပါတယ်။
ခင်ဗျားအတွက် အကောင်းဆုံး ဆောင်ရွက်နိုင်မှာပါ။ ဒီတော့ လတ်
တလော ကျုပ်တို့နဲ့ လိုက်ခဲ့စေချင်တယ်။ ပြဿနာ အေးချမ်းသွား
တော့မှ ဒီကို ပြန်လာချင်လာပေါ့”

ဝမ်းယောင် မည်သို့ ဆုံးဖြတ်ရမည်မှန်းမသိ ဝိုင်းတွေသွား
လေသည်။

မင်ဖောင်းက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့စံအိမ်က လူတွေဟာ ဆရာကောင်းတစ်ဆူ လို
အပ်နေတာ ကြာပါပြီ။ ဆရာဝမ်း လိုက်ခဲ့ယင် စိတ်သစ်လူသစ် ဖြစ်
လာနိုင်တာပေါ့။ ဆရာဝမ်း အနေနဲ့လဲ ကြိုက်သလို စီမံနိုင်ပါတယ်”

မင်အန်ဒါက ဝင်ပြောလာ၏။

“ဒီမြို့က ပြဿနာကို ကျုပ်ရဲ့အဆက်အသွယ်တွေနဲ့ ဖြေ
ရှင်းလိုက်ပါမယ်။ လတ်တလော အရေးကြီးတာ ဒီမြို့က ထွက်ခွာ
သွားဖို့ပဲ။ ဆရာဝမ်း အနေနဲ့ ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

ဝမ်းယောင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူက စိတ်လျော့လိုက်ပြီး...

“ခင်ဗျားဆီမှာ ပညာသင်မယ့် တပည့်တွေလဲ ရှိနေတော့
ကျုပ် မငြင်းချင်တော့ပါဘူး”

ထိုစကားကြားလျှင် မင်အန်ဒါနှင့် မင်ဖောင်းတို့ ဝမ်းသာ
သွားကြလေသည်။ ဝမ်းယောင်က...

“တစ်ခုတော့ ရှိတယ်”

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၅

မင်အန်ဒါက...

“ပြောပါ ဆရာဝမ်း”

ဝမ်းယောင်က တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

“ကျုပ်လက်ခံနိုင်တဲ့ စံနန်းပြည့်မှ တပည့်အဖြစ် ပညာသင်
ကြားပေးနိုင်မယ်။ ကျုပ်စိတ်တိုင်းမကျယင် လက်မခံဘူး”

မင်အန်ဒါ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

ဝမ်းယောင် လိုက်လာလျှင် ပြီးရောဟု သဘောထားကာ...

“ကောင်းပါပြီ။ ဆရာဝမ်း စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်စေရပါမယ်ဗျာ”

ဟု ကတိပေးလိုက်၏။

ဝမ်းယောင် ကျေနပ်သွားသည်။

“ကောင်းပြီ။ ခင်ဗျားတို့နဲ့အတူ အရှေ့ပိုင်းဒေသကို ကျုပ်

လိုက်ခဲ့ပါမယ်”

ထိုစကားကြားလျှင် မင်အန်ဒါ၏မျက်နှာကြီး ပြုံးရွှင်သွား
သည်။ မင်ဖောင်းကိုလည်း အဓိပ္ပါယ်ပါပါဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

သူတို့သည် ခေါင်းမာသော ဝမ်းယောင်အား လှည့်စားကာ
စည်းရုံးနိုင်ခဲ့ကြပြီ ဖြစ်သည်။

မင်အန်ဒါက ခြံဝင်းအတွင်းမှ တိတ်တဆိတ် ရယူထားလိုက်
နိုင်သော နဂါးတောင်ဝေးအား ဝမ်းယောင် လက်ထဲ အပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် အရှေ့ပိုင်းမြို့တော်သို့ ပြန်ရန် ပြင်ဆင်လိုက်ကြ
လေတော့သည်။



၁၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တောပြောင်းလာသောကျား

မင်စံအိမ်...

မင်စံအိမ်တစ်ခုလုံး အထူးပင် စည်ကားသိုက်မြိုက်နေ၏။

မင်စံအိမ်မှ လူများ ပျော်ပျော်ပါးပါး ဖြစ်နေကြသည်။

အကြောင်းမှာ...

မင်စံအိမ်သခင် မင်အန်ဒါသည် သိုင်းဆရာဝမ်းယောင်အား

ဖိတ်ခေါ်လာနိုင်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

မင်စံအိမ်၌ သိုင်းသမားသုံးဆယ်ကျော်မျှ ရှိသည်။

သို့သော်...

အားလုံးမှာ တတိယတန်းစားအဆင့်လောက်ပင် မရှိကြပါ

ချေ။

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၇

အခြေခံမျှသာ နားလည်ထားကြသူများ ဖြစ်သည်။

ယခု ဝမ်းယောင်သည် မင်စံအိမ်၏ သိုင်းဆရာတစ်
ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ချေပြီ။

မင်စံအိမ်၌ ဆရာသစ် ရရှိသော ဂုဏ်ပြုအခမ်းအနားအား
စည်ကားစွာ ကျင်းပလေသည်။

မင်အန်ဒါသည် ဝမ်းယောင်အတွက် အနောက်ဘက် သီး
သန့်ဆောင်အား နေရာပေးလိုက်သည်။

မင်စံအိမ်မှာ အဆောင်ဆောင် အခန်းခန်းဖြင့် ကြီးမားများ
ပြားလှသလို စံအိမ်ထဲ၌ သိုင်းလေ့ကျင့်ရာ နေရာသုံးလေးခုမက ရှိ
နေသောကြောင့် ဝမ်းယောင် ကျေနပ်သွားသည်။

သူက လွတ်လပ်စွာ သင်ကြားပေးနိုင်မည် မဟုတ်လား။

ဝမ်းယောင်သည် နောက်တစ်နေ့မှစ၍ ပညာသင်ကြားပေး
ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

မင်အန်ဒါသည် ဝမ်းယောင် သဘောကျ လိုလေသေး မရှိ
အောင် စိမ့်ပေးသည်။

ထို့ကြောင့်...

ဝမ်းယောင်အတွက် အစစအရာရာ အဆင်ပြေနေခဲ့ရပေ
သည်။

မင်စံအိမ်မှ လူများအားလုံး အစွမ်းထက်သော သိုင်းဆရာ
တစ်ယောက် ရရှိလိုက်သောကြောင့် ဝမ်းသာနေကြသည့် အချိန်ဝယ်
မပျော်ရွှင်နိုင်သူတစ်ဦးကား ရှိနေ၏။

၁၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထိုသူမှာ မင်အန်ဒါ၏မွေးစားတူမ 'ဂျာဂျာ'ပင် ဖြစ်သည်။
 ဂျာဂျာသည် မင်စံအိမ်မှ လူများ ကျားကို အတောင်တပ်
 ပေးသည့် အဖြစ်ကို ရင်လေးနေမိသည်။
 ဝမ်းယောင်သည် လေးစားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှန်း သူမက
 သိရှိထားသည်။
 အဘယ်ကြောင့် မင်စံအိမ်သို့ ရောက်လာရခြင်းကို သူမ
 နားမလည်နိုင်အောင်ပင် ဖြစ်နေမိတော့သည်။



ဇောင်စားသောက်ဆိုင်အနောက်ဘက်...
 “ယား”
 ညာသံပေးသံများ ထွက်ပေါ်နေ၏။
 ဇောင်ဖင်းသည် မြေကွက်လပ်ထဲ၌ သိုင်းလေ့ကျင့်နေ
 သည်။
 မနီးမဝေးတွင် လူဝလေးတစ်ယောက် ထိုင်နေသည်။
 သူ၏အမည်မှာ ဖက်တီး ဖြစ်သည်။
 ဇောင်ဖင်း၏အထိန်းတော်လည်းဖြစ်၊ တပည့်သူငယ်ချင်း
 လည်း ဖြစ်သော ဇောင်ခြံဝင်းမှ အလုပ်သမား ဖြစ်သည်။
 ဖက်တီးမှာ ဇောင်ဖင်း လေ့ကျင့်နေသည်ကို ကြည့်ယင်း
 ခေါင်းယမ်းလိုက်မိသည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၉

“သိုင်းလေ့ကျင့်တာမှ ဟုတ်ရဲ့လား၊ မျောက်က၊ ကနေတာ
 နဲ့တောင် တူတယ်”
 စိတ်ထဲမှ ဝေဖန်လိုက်သည်။
 အမှန်စင်စစ်...
 ဇောင်ဖင်းမှာ သိုင်းပညာအား အခြေခံမျှသာ နားလည်
 တတ်ကျွမ်းထားသူ ဖြစ်သည်။
 ဆရာမရှိဘဲ သိုင်းပညာ အခြေခံနှင့် ပတ်သက်သော စာ
 ရွက်စာတမ်းများ ဖတ်ရှုကာ ကြိုးစားလေ့ကျင့်နေခြင်းသာ ဖြစ်ပေ
 သည်။
 လေ့ကျင့်မှုတိုင်းတွင် သင်ကြားပြသမည့်ဆရာ မရှိသော
 ကြောင့် ချွတ်ချော်တိမ်းစောင်း နည်းစနစ်မကျဘဲ ခဏခဏ ထိခိုက်
 အနာတရ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။
 သို့တိုင်...
 ဇောင်ဖင်းက ဇွဲမလျှော့ပါ။
 ကြိုးစားလေ့ကျင့်နေမြဲပင်။
 စားသောက်ဆိုင် အနောက်ဘက်အဆောင်သည် ဇောင်
 ဖင်း သိုင်းလေ့ကျင့်ရာ သီးသန့်ဆောင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။
 သိုင်းလေ့ကျင့်ရာ မြေကွက်လပ်တဝိုက်တွင် သိုင်းလေ့ကျင့်
 ရာတွင် အသုံးပြုသော ပစ္စည်းပစ္စယများ လက်ညှိုးထိုးမလွဲအောင်
 ရှိနေပေသည်။
 “ဖက်တီး”

၂၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စောင်ဖင်း၏အော်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဖက်တီး အိပ်ငိုက်သလို ဖြစ်နေရာမှ ဆတ်ခနဲ ထရပ်လိုက်

၏။

ထိုအခါ...

စောင်ဖင်းသည် အိုးနှစ်လုံး နှုတ်ခမ်းဝတွင် နင်းထားပြီး
ခေါင်းပေါ်နှင့် လက်နှစ်ဖက်တွင် အိုးများ ရွက်တင် ကိုင်ဆောင်ထား
သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဖက်တီး မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

“ဘာတွေများ အရူးထဦးမလဲ မသိဘူး၊ ပြီးယင် သူပဲ ထိပ်
ပေါက်ခေါင်းကွဲနဲ့”

စောင်ဖင်းက...

“တကယ့် ထက်မြက်တဲ့ သိုင်းကွက်တွေရဲ့ အခြေခံဟာ ခြေ
လက်တွေ သန်မာဖို့ပဲတဲ့၊ ကဲ လာပြီး ရေဖြည့်ထည့်စမ်း”

ငယ်ကြောက်ပီပီ ဖက်တီး မငြင်းသာတော့ပေ။

ခုံတစ်လုံးချ၍ ရေများဆွဲကာ စောင်ဖင်း၏ဦးခေါင်းပေါ်မှ
အိုးထဲ ရေဖြည့်ထည့်လိုက်သည်။

စောင်ဖင်းက...

“ငါ့လက်ထဲက အိုးနှစ်လုံးထဲ ထည့်ဦး”

ဖက်တီးက ဘာမျှမပြောဘဲ ရေဖြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် မလှမ်းမကမ်း၌ ထိုင်ကာ အခြေအနေ စောင့်
ကြည့်နေလိုက်သည်။

စောင်ဖင်းက...

“ဒီနည်းအတိုင်း လေ့ကျင့်သွားယင် ငါဟာ နောက်တစ်ဆင့်
အောင်မြင်သွားမှာပဲကွ”

သူက ပြောနေသော်လည်း လေသံတုန်ယင်နေ၏။

အိုးများ တုန်နေသလို ခန္ဓာကိုယ်လည်း လှုပ်ယမ်းနေသည်။

ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ရေအပြည့် ထည့်ထားသော အိုး
များ ဒဏ်ကို တောင့်မခံနိုင်ဘဲ ဖြစ်လာသည်။

စောင်ဖင်း၏မျက်နှာ ရှုံ့မဲ့လာသည်။

“ဖက်တီး၊ ငါ...ငါ”

သူက စကားဆုံးအောင် မပြောနိုင်ပါချေ။

“အမယ်လေးဗျ”

အော်ဟစ်ယင် ပြုတ်ကျသွားသည်။

ဖက်တီးမှာ မကြည့်ဝံ့ဘဲ မျက်လုံးမှိတ်ထားလိုက်သည်။

“ခွမ်း...ခလွမ်း”

သူ၏နားထဲ ရေအိုးကွဲသံများ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။

အတန်ကြာလျှင် အသံဗလံများ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ဖက်တီး မျက်လုံး ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

အိုးကွဲများ အလယ်တွင် ပြူးကြောင်ကြောင် မျက်လုံးများ
ဖြင့် ခြေကားယား လက်ကားယားဖြင့် မှောက်ခံကြီး ဖြစ်နေသော
စောင်ဖင်းအား တွေ့လိုက်ရသည်။

၂၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“အစ်ကိုလေး”

ဖက်တီး ပြေးသွားကာ ပွေ့ထူလိုက်၏။

သူက မနည်းနာနပ်ပေးမှ ဇောင်ဖင်းမှာ ပုံမှန် အခြေအနေ
သို့ ပြန်ရောက်လာသည်။

မလှမ်းမကမ်း၌ အကဲခတ် ကြည့်နေသော ဇောင်ဇော်ရှင်း
ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

သူက ဇောင်ဖင်းထံ လှမ်းသွားကာ...

“ဇောင်ဖင်း”

ဇော်ဖင်း ခေါင်းထောင်လာသည်။

“ဗျာ ဦးလေး”

“မင်းဟာက မဟုတ်သေးပါဘူး”

ဇောင်ဖင်းက ရှုံ့မဲ့ယင်း ထရပ်လာ၏။

သူ၏တစ်ကိုယ်လုံး ကိုက်ခဲနာကျင်ကာ ကိုင်ရိုက်ထားသလို
ခံစားနေရ၏။

သို့သော် ဟန်ဆောင်ပြီးပြီးကာ...

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဦးလေးရဲ့”

ဇောင်ဇော်ရှင်းက သူ့အား စိတ်ပျက်စွာဖြင့် ကြည့်ကာ...

“မင်းက ဒီအတိုင်း အခြေခံစာအုပ်တွေပဲဖတ်ပြီး အချိုး
မကျ လေ့ကျင့်နေယဉ် နောက်ဆုံး သိုင်းသမား ဖြစ်မလာဘဲ ဒုက္ခိတ
ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်”

“ဟာ ဦးလေးကလဲဗျာ”

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၃

“မင်းအနေနဲ့ စနစ်တကျ သင်ကြားပေးနိုင်မယ့် ဆရာတစ်
ယောက် ရှာသင့်တယ်။ အခုလို တတ်ယောင်ကန်း လိုက်လုပ်နေတာ
ဘာအကျိုးမှ မရှိဘူး။ မင်စံအိမ်ကတောင် သိုင်းဆရာတစ်ယောက်
ရလာပြီလို့ သတင်းကြားမိတယ်။ မင်းလဲ ဒီလို အချိန်ကုန်ခံမယ့်အစား
ဆရာတစ်ယောက် ရှာသင့်တယ်။ အခုတော့ မင်းဟာ အကျိုးမဲ့ လုပ်
နေတာပဲ”

ဇောင်ဇော်ရှင်းက တဗျစ်တောက်တောက် ပြောယင်း စိတ်
ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ထွက်ခွာသွားသည်။

ဇောင်ဖင်းက မျက်မှောင်ကုပ်ယင်း စဉ်းစားနေသည်။

“မင်စံအိမ်က ဆရာတစ်ယောက် ရလာပြီဆိုပါလား၊ ဒါ
ကြောင့် မင်စံအိမ်က လူတွေကို လမ်းပေါ်မှာ ဟေးလားဝါးလား
လုပ်တာ မတွေ့ရတာကိုး၊ သူတို့ရဲ့ သိုင်းဆရာက ဘယ်လောက်များ
တော်နေပါလိမ့်”

တစ်ယောက်တည်း အမျိုးမျိုး စဉ်းစားတွေးတောနေ၏။

သူ့အား အကဲခတ်ကြည့်နေသော ဖက်တီး စိတ်ပျက်သွား
လေသည်။

“ဒီလောက် ခံရတာတောင် မမှတ်သေးဘူး၊ ဘာတွေ ကြံ
စည်ဦးမလဲ မသိဘူး၊ ငါတော့ ရူးချင်တာပါပဲ”

စိတ်ထဲ တွေးယင်း ခေါင်းကို တဖျဉ်းဖျဉ်းမြည်အောင် ကုတ်
လိုက်မိသည်။

ထိုစဉ် ဇောင်ဖင်းမှာ အကြံရသွားသည့်အလား...

၂၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဟုတ်ပြီကွ”

ဝမ်းသာအားရ အော်ဟစ်ကာ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ဖက်တီး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

“ဒုက္ခပဲ၊ သိုင်းလေ့ကျင့်တာများယင် စိတ်ဖောက်ပြန်သွား
ပြီလား မသိဘူး”

ဖက်တီးသည် နားမလည်နိုင်ခြင်း များစွာဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့
လေတော့သည်။



“ယား”

“ကျား”

ညာသံပေးသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မင်စံအိမ်၏ သိုင်းလေ့ကျင့်ရာ မြေကွက်လပ်ထဲ၌ မင်စံအိမ်

မှ လူများ သိုင်းလေ့ကျင့်နေကြသည်။

မလှမ်းမကမ်း၌ ဝမ်းယောင်က အကဲခတ်ကြည့်နေမိသည်။

ဝမ်းယောင်သည် မင်စံအိမ်သို့ ရောက်ရှိလာသည်မှာ ဆယ်

ရက်ပင် ကျော်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

သိုင်းပညာ စတင်လေ့ကျင့်ပေးစဉ်က အတော်လေး စိတ်
ပျက်ခဲ့ရသည်။

မင်စံအိမ်မှ လူများမှာ ကြိုးစားသင်ယူလိုစိတ် နည်းပါးကာ

ရှောင်လင့်တောင်စဉ်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၅

ခွဲမရှိကြချေ။

အချို့တစ်ဝက်မှာ အခြေခံပင် ကောင်းစွာ မပိုင်နိုင်သေး

ပေ။

မင်အန်ဒါက တောင်းပန်ခဲ့၍သာ ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ယခု သူက အခြေခံမှစ၍ သင်ကြားပေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

အစပိုင်းတွင် မှားယွင်းသော်လည်း နောက်ပိုင်း၌ မှန်ကန်
လာကြသည်။

နောက်သုံးရက် လေ့ကျင့်ပေးပြီးလျှင် နောက်တစ်ဆင့်တက်
သင်ကြားပေးရန် ဝမ်းယောင် တွေးတောထားတော့သည်။



ကြီးမားသော မိုးပင်ကြီးတစ်ပင်သည် အဆောင်အပြင်
ဘက်၌ ပေါက်ရောက်နေသည်။

မိုးမပင်၏ အကိုင်းအခက်များသည် အဆောင်၏ အုတ်
ကြွပ်မိုးပေါ် ယှက်မိုးအုပ်ဆိုင်းထားသည်။

ထိုအကိုင်းအခက်ကြားမှ လူတစ်ယောက်သည် ဝမ်းယောင်
လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးနေသည်များကို တိတ်တဆိတ် လေ့လာမှတ်
သားနေ၏။

ထိုလူကား ဇောင်ဖင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

၂၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဇောင်ဖင်းသည် ဝမ်းယောင်၏ပညာရပ်များအား စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

သူက လေ့ကျင့်မှု ပြီးဆုံးသွားသည်နှင့် တိတ်တဆိတ် ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

အိမ်သို့ ရောက်လျှင် လေ့လာမှတ်သားထားသမျှကို ပြန်လည်လေ့ကျင့်လိုက်သည်။

ဤသို့ဖြင့်...

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဇောင်ဖင်းမှာ အခြေခံပိုင်နိုင်လာသည်။

လေ့ကျင့်ရာတွင်လည်း စနစ်တကျ ဖြစ်လာသည်။

ဇောင်ဖင်း၏ပုံဟန်မှာလည်း ယခင်ကနှင့်မတူဘဲ ဖျတ်လတ်သွက်လက်ကာ နီးနီးကြားကြား ရှိလာသည်။

ဖက်တီးပင် အံ့သြရလေသည်။

ဇောင်ဖင်း ပြောင်းလဲနေသည်ကို ဇောင်ဇော်ရှင်းလည်း ရိပ်စားမိထားသည်။

ထို့ကြောင့် တိတ်တဆိတ် စုံစမ်းရာ အဖြစ်မှန်ကို သိခဲ့ရလေတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၇

ဇောင်ဇော်ရှင်း အခန်းထဲ ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန် လျှောက်နေ၏။

ဇောင်ဖင်းကား ခုံတစ်လုံး၌ ထိုင်နေသည်။

ဇောင်ဇော်ရှင်း ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။

ဇောင်ဖင်းအား စိုက်ကြည့်ယင်း...

“ဇောင်ဖင်း၊ မင်း အခုလိုလုပ်တာ ဘယ်လောက် အန္တရာယ်များသလဲ သိလား၊ မင်တွေဟာ ရန်လိုနေတဲ့ သူတွေကွ၊ သိုင်းလေ့ကျင့်တာ မင်းခိုးချောင်းနေမှန်း သိယင် မလွယ်ဘူး”

ဇောင်ဖင်းက အရေးမထားဟန်ဖြင့်...

“ကျွန်တော်က ဘယ်သူမှ မသိအောင် သွားတာပါ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်ချောင်းကြည့်တဲ့ နေရာကလဲ တကယ့်ကို လုံခြုံပါတယ်၊ ဆရာဝမ်းယောင်ရဲ့ သင်ကြားမှုက တကယ့်ကို ထက်မြက်တယ်၊ သူ့လို ဆရာမျိုး ကျွန်တော်သာရယင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ”

သိုင်းပညာ အရူးအမူး ဖြစ်နေသော ကူဖြစ်သူအား ကြည့်ကာ ဇောင်ဇော်ရှင်း လေပူတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်လိုက်၏။

သူ၏မျက်စိရှေ့တွင်ပင် ဇောင်ဖင်း၏ပညာရပ်များ နည်းစနစ် မှန်ကန်လာခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

“သူက မင်ဘက် ရောက်နေလို့ မဟုတ်ယင် ငါခေါ်ပေးပါတယ်ကွာ”

ဇောင်ဖင်းက...

“ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ အခုလဲ သူ့ပညာတွေ ကျွန်တော်လေ့ကျင့်

၂၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီပာအောင်

ခွင့်ရနေတာပဲ မဟုတ်လား”

ဇောင်ဇော်ရှင်းက ကရုဏာသက်စွာဖြင့် ကြည့်ကာ...

“မင်းအတွက် စိုးရိမ်လို့ ပြောရတာပါ။ တားမရလဲ မင်း သဘောပဲ၊ အန္တရာယ်ကိုလဲ မမေ့နဲ့”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဇောင်ဇော် ယင်း ထရပ်ကာ...

“စိတ်ချပါ ဦးလေးရဲ့၊ ကျွန်တော် ကိုယ့်အန္တရာယ် ကိုယ် ကြည့်ရှောင်တတ်ပါတယ်။ ကဲ ဦးလေး အနားယူတော့၊ ကျွန်တော် ဆိုင်မှာ လုပ်စရာရှိတာတွေ သွားလုပ်လိုက်ဦးမယ်”

ပြောကာ ခပ်သွက်သွက် ထွက်ခွာသွားသည်။

ဇောင်ဇော်ရှင်းသည် တူဖြစ်သူ၏ နောက်ကျောအား ငေး ကြည့်ယင်း သက်ပြင်းတစ်ချက် လေးပင်စွာ ချလိုက်မိလေတော့ သည်။



လျှို့ဝှက်သူ

ည...။

တိတ်ဆိတ်ခြင်းက မင်းမူနေသည်။

ကောင်းကင်ပေါ်ဝယ် ကြယ်ကလေးများ ထွန်းလင်း

တောက်ပနေလေသည်။

မင်္ဂလာသီတင်းသင် ပတ်သက်စွာဖြင့် အိပ်မောကျနေ၏။

အနောက်ဘက်အဆောင်ကား မီးရောင်သဲ့သဲ့ ထွက်ပေါ်

နေလေသည်။

မီးရောင် ထွက်ပေါ်နေခြင်းကြောင့် ဝမ်းယောင် မအိပ်သေး

ကြောင်း ထင်ရှားနေလေသည်။

မှန်ပေသည်။

ဝမ်းယောင် မအိပ်သေးပါ။

၃၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အခန်းရှေ့ မြေကွက်လပ်ထဲ သိုင်းလေ့ကျင့်နေပါသည်။
 လေ့ကျင့်ခြင်းသည် သိုင်းပညာ၏အသက်သွေးကြော ဖြစ်
 ကြောင်း ဝမ်းယောင်က ယုံကြည်ထားသည်။
 ထို့ကြောင့် အိပ်စက်ခါနီးတိုင်း သူက စာတ်ကျမ်းထားသော
 သိုင်းပညာများအား လေ့ကျင့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။
 ထို့ကြောင့်ပင် သူ၏နဂါးတောင်ပေးသိုင်းကွက်မှာ အစွမ်း
 ထက်မြက်နေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။



စူးရဲသော မျက်လုံးအစုံသည် အမှောင်ထဲမှ နေ၍ ဝမ်း
 ယောင် လေ့ကျင့်နေသည်များကို အကဲခတ်ကြည့်နေ၏။
 ထိုသူကား မင်အန်ဒါပင် ဖြစ်သည်။
 မင်အန်ဒါ၏မျက်လုံး နှား တောက်ပနေသည်။
 နောက်သို့ လှည့်၍...
 “မင်ဖောင်း လာခို၊ သူ နဂါးတောင်ပေးပညာ လေ့ကျင့်
 တော့မယ်”
 လေသံတိုးတိုးဖြင့် လှမ်းပြောလိုက်သည်။
 မကြာမီ မင်ဖောင်း ရောက်ရှိလာသည်။
 ထိုအချိန်ဝယ် ဝမ်းယောင်မှာ နဂါးတောင်ပေးသိုင်းပညာ
 ရပ်များအား ထုတ်ဖော်လေ့ကျင့်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ရှောင်လင်တောင်ပေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၃၁

မင်ဖောင်းက စိတ်ဝင်တစားကြည့်ယင်း...
 “သူ့ရဲ့ နဂါးတောင်ပေးသိုင်းပညာရပ်ဟာ အတော့်ကို
 အစွမ်းထက်မြက်တာပဲ၊ ကျုပ်တို့လူတွေသာ တတ်ကျွမ်းသွားယင်
 သိပ်ကောင်းမယ်”
 လေသံတိုးတိုးဖြင့် ရေရွတ်လိုက်သည်။
 မင်အန်ဒါက...
 “သူသင်ပေးလာအောင် ငါကြိုးစားကြည့်ပါ့မယ်၊ ကဲ မင်း
 သွားတော့”
 မင်ဖောင်းမှာ မသွားချင် သွားချင်ဖြင့် ထွက်ခွာသွားရ
 သည်။
 မင်အန်ဒါက နဂါးတောင်ပေးသိုင်းပညာရပ်အား စိတ်ဝင်
 တစား ကြည့်ရှုမှတ်သားနေ၏။
 ထိုအချိန် ဂျာဂျာ ဝင်ရောက်လာသောကြောင့် ဝမ်းယောင်
 ရပ်တန့်သွားသည်ကို တွေ့လျှင် ဒေါသသွားလေသည်။
 “တောက် ဒီကောင်မလေး တော်တော်ရှုပ်တာပဲ၊ ဘာလာ
 လုပ်တာလဲ မသိဘူး၊ နောက်တစ်ခါ မလာရဲအောင် ဆူထားရဦးမယ်”
 စိတ်ထဲ တွေးယင်း အခြေအနေကို အကဲခတ် ကြည့်လိုက်
 သည်။
 ထိုစဉ် တစ်နေရာမှ ချောင်းမြောင်းနေသော မင်ဖောင်းမှာ
 ဒေါသထွက်နေသည်ကို မင်အန်ဒါ မသိခဲ့ပါချေ။



၃၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဝမ်းယောင်သည် စိတ်ပါလက်ပါ သိုင်းလေ့ကျင့်နေသည်။
 ရုတ်တရက် ခြေသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၍ လေ့ကျင့်မှု
 ကို ရပ်ကာ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
 ထိုအခါ...
 ဂျာဂျာ ရောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။
 ဂျာဂျာသည် မင်စံအိမ်ရှိ လူများနှင့်မတူ တမူထူးခြားသည်
 ဟု ဝမ်းယောင် ထင်မိသည်။
 သူမသည် မည်သူနှင့်မျှ မရောဘဲ သီးခြားနေတတ်လေ
 ရှိသည်။
 မင်စံအိမ်ရှိ အရေးပါသူများကလည်း သူမအား အရေး
 မထားကြပါချေ။
 ဝမ်းယောင်သည် သီးခြားအဖော်မဲ့သော ဂျာဂျာ၏ဘဝ
 အား စာနာမိပါသည်။
 ဂျာဂျာအား ညီမရင်းသဖွယ် ကရုဏာထားခဲ့မိသည်။
 ဂျာဂျာကလည်း သူ့အား အစ်ကိုတစ်ယောက်သဖွယ် ခင်
 မင်လေးစားနေပေသည်။
 ဝမ်းယောင်က ဂျာဂျာအနီး လျှောက်သွားယင်း...
 “ညီမလေး ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ မအိပ်သေးဘူးလား”
 ဂျာဂျာက...
 “အိပ်တော့ မလို့ဘဲ၊ ဒီဘက် ဖြတ်လာတုန်း အစ်ကို ရှိနေ
 တာ တွေ့လို့ ဝင်လာတာ”

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၃၃

နှစ်ယောက်သား မြေကွက်လပ်တစ်ဘက်ရှိ ခုံတန်းလျား
 ပေါ်ဝယ် ထိုင်လိုက်ကြသည်။
 ဂျာဂျာက...
 “အစ်ကို ပညာသင်ကြားပေးရတာ အဆင်ပြေလား”
 ဟု မေးလာသည်။
 ဝမ်းယောင် အသာပြုံးကာ...
 “အဆင်ပြေတယ်လို့တော့ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ၊ အခက်အခဲ
 တော့ နည်းနည်းရှိတာပေါ့”
 “သူတို့ဟာ အရင်က ပေါ့ပျက်ပျက်နေခဲ့တဲ့ သူတွေပဲ၊ အစ်
 ကို့အတွက် အခက်အခဲရှိမှန်း ကျွန်မနားလည်ထားပါတယ်၊ သူတို့ဟာ
 ပညာလိုချင်တာပဲ ရှိတယ်၊ မကြိုးစားချင်ကြဘူး၊ ကျွန်မ စိုးရိမ်တာ
 တစ်ခုပဲ ရှိတယ်၊ သူတို့ ပညာတတ်သွားယင် ရမ်းကားမှာကိုပဲ”
 ဝမ်းယောင် တစ်ချက် ရယ်လိုက်သည်။
 “ငါ့ညီမက စိုးရိမ်စရာမရှိ စိုးရိမ်နေတာကိုး၊ အစ်ကိုတစ်
 ယောက်လုံး ရှိပါတယ်၊ စသင်ပေးကတည်းက မတရားမှု၊ နိုင်ထက်
 စီးနင်း မပြုရဘူးလို့ တင်းတင်းကြပ်ကြပ် သတိပေးခဲ့တာပဲ၊ ဒါကိုမှ
 မနာခံဘူးဆိုယင် ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဆုံးမမှာပေါ့”
 ဂျာဂျာ သက်ပြင်းခပ်လေးလေး ချစ်လိုက်သည်။
 ဝမ်းယောင်က သူမအား အကဲခတ်ကြည့်ယင်း...
 “ကျုပ်အကဲခတ်ရသလောက် ညီမက ဒီစံအိမ်က လူတွေနဲ့
 မတူဘူး၊ တမူထူးခြားတယ်”

“ဒါကတော့ မျိုးရိုးဗီဇကြောင့် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

ဝမ်းယောင် မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

“ဘယ်လို ညီမပြောတာ ကျုပ်သဘောမပေါက်ဘူး”

ဂျာဂျာ မချီပြီးပြီးလိုက်သည်။

“ကျွန်မက မင်မျိုးရိုးမှ မဟုတ်တာ၊ ဦးလေးမင်အန်ဒါက ငယ်ငယ်ကတည်းက တူမအဖြစ် မွေးစားခဲ့တာ၊ ဒါကြောင့် ဒီက လူတွေရဲ့ စရိုက်နဲ့ ဘယ်တူနိုင်ပါ့မလဲရှင်”

သူမက ထရပ်လိုက်ပြီး...

“ကဲ ကျွန်မသွားတော့မယ်၊ ညဉ့်လဲနက်ပြီ၊ အစ်ကိုအနေနဲ့ အနားယူသင့်ပြီ”

ပြောကာ ထွက်ခွာသွားသည်။

ဝမ်းယောင်မှာ ဂျာဂျာအား ငေးကြည့်ယင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေ တော့သည်။



ဂျာဂျာက သူမ၏အဆောင်ထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။

အခန်းရှေ့ ရောက်သောအခါ မင်ဖောင်းအား ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရ၍ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားမိသည်။

မင်ဖောင်း၏မျက်နှာ အေးစက်တင်းမာနေ၏။

“ဒါ ဘယ်က ပြန်လာတာလဲ”

လေသံမာဆတ်ဆတ်ဖြင့် မေးလာသည်။

ဂျာဂျာက...

“ဝမ်းယောင်နဲ့ စကားသွားပြောတာ”

ပြောယင်း အခန်းတံခါးအား တွန်းဖွင့်ရန် ပြင်လိုက်၏။

မင်ဖောင်းက သူမ၏လက်အား ဖျတ်ခနဲ ဖမ်းဆွဲယင်း...

“အဲဒီကို နောက်တစ်ခါ သွားကြည့်၊ ငါ့အဆိုးမဆိုနဲ့”

ဂျာဂျာက...

“ငါ့တာသာ သွားတာ နင်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

မင်ဖောင်းက...

“ဦးလေးက နင်နဲ့ ငါနဲ့ သဘောတူထားတယ်ဆိုတာ မမေ့နဲ့၊ တစ်နေ့ နင်ဟာ ငါ့ဇနီး ဖြစ်လာမှာပဲ၊ ငါမကြိုက်တာ တစ်ခုမှ မလုပ်မိစေနဲ့”

ပြောယင်း ဆောင့်တွန်းလိုက်၏။

“အမေ”

ဂျာဂျာ ယိုင်လဲသွားသည်။

သူမ ခါးနာသွားပြီး တော်တော်နှင့် ပြန်မထနိုင်ပါချေ။

မင်ဖောင်းက ခါးထောက်ကာ ရပ်ယင်း...

“နောက်တစ်ခါ ဝမ်းယောင်ဆီ သွားယင် ငါခွင့်မလွှတ်ဘူး”

ပြောယင်း ချာခနဲ လှည့်သွားသည်။

ဂျာဂျာမှာ နာကျင်မှုကြောင့် မျက်ရည်များပင် စီးကျလာမိ

၏။

၃၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူမက ကြိုးစား၍ ထရပ်လိုက်ပြီး...

“နင်တို့ ကျေးဇူးရှိလို့ ငါ အစစအရာရာ သည်းခံနေရတယ်။

ဒါကို အနိုင်မကျင့်နဲ့”

“ဟား...ဟား...ဟား”

မင်ဖောင်းက လှည့်မကြည့်ပါ။

သဘောကျစွာ ရယ်မောယင်း ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ဂျာဂျာ အံတစ်ချက် ကြိတ်လိုက်မိသည်။

မင်ဖောင်းသည် သူမအား အမြဲတစေ အနိုင်ကျင့်သူတစ်ဦး

ပင် မဟုတ်ပါလား။

သူမ အခန်းတံခါး တွန်းဖွင့်ကာ ဝင်သွားပြီး တံခါးကို ဂျှင်း

ခနဲမြည်အောင် ဆောင့်ပိတ်လိုက်လေတော့သည်။



တစ်လ...။

နှစ်လ...။

သုံးလ...။

သုံးလဟူသော အချိန် ကုန်ဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သည်။

ဝမ်းယောင်သည် မင်စံအိမ်၌ လာရောက် ပညာသင်ကြား

ပေးလျက် ရှိသည်မှာ သုံးလ ရှိသွားချေပြီ။

မင်စံအိမ်မှ လူများသည် အခြေခံပညာရပ်များ ပိုင်နိုင်လာ

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၃၇

သည့်အပြင် ခြေလက်လှုပ်ရှား တိုက်ခိုက်မှုများကိုလည်း ပိုင်နိုင်လာ
ကြသည်။

ထို့အတူ...

ချောင်းကြည့်အတုယူ လေ့ကျင့်နေသော စောင်ဖင်း၏
ပညာရပ်များမှာလည်း တစ်နေ့တစ်ခြား တိုးတက်လာခဲ့တော့သည်။

စောင်ဖင်းအဖို့ ဝမ်းယောင်မှာ ကြည်ညိုဖွယ် ဆရာတစ်ဆူ
ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာခဲ့ရလေတော့သည်။



သာယာသော ညနေခင်း ဖြစ်သည်။

ဝမ်းယောင်သည် မင်စံအိမ်မှ လူငယ်အချို့နှင့်အတူ မြို့ထဲ
လမ်းလျှောက်ထွက်ခဲ့သည်။

မကြာမီ မှတ်တိုင်များဖြင့် စည်းခြားရာ အရပ်သို့ ရောက်ရှိ
လာသည်။

စောင်ဖင်းမှာ စားသောက်ဆိုင်သို့ ထွက်လာရာ ဝမ်းယောင်
အား တွေ့မြင်ရသောအခါ အံ့သြဝမ်းသာသွားလေသည်။

သူက စည်းတစ်ဘက်မှ နေ၍ အရိုအသေပေးယင်း...

“ဆရာကြီးဝမ်းယောင်၊ ကျွန်တော်တို့ စောင်စားသောက်
ဆိုင်က ဧည့်ခံကျွေးမွေးချင်လို့ ဖိတ်ခေါ်ပါရစေ”

ချိုသာစွာဖြင့် ပြောလာသည်။

၃၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဝမ်းယောင် ပြုံးလိုက်သည်။

ဇောင်စားသောက်ဆိုင်၏အမည် ကျော်ကြားသော်လည်း
သူက တစ်ခါမျှ မရောက်ဖူးပါချေ။

တစ်ဘက်မှလည်း ဖိတ်ခေါ်လာသောကြောင့် မငြင်းတော့
ပါ။

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်လာခဲ့ပါ့မယ်”

ဝမ်းယောင်၏စကားကြောင့် ဇောင်ဖင်း အလွန်ဝမ်းသာ
သွားသည်။

မင်စံအိမ်မှ လူများကား မျက်နှာပျက်သွားကြလေသည်။

ဝမ်းယောင်၏လက်အား ဝိုင်းဆွဲယင်း...

“ဆရာ မသွားနဲ့”

“ဆရာ အလကား သုလိမ်ခေါ်နေတာ”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောလာ၍ ဝမ်းယောင်ပင်
ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

တပည့်များအား ကြည့်ကာ...

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

တပည့်တစ်ယောက်က ဝိုင်းခြားထားသောစည်းအား ညွှန်
ပြ၍...

“ဟိုဘက်အခြမ်းက ဇောင်ပိုင်နက်ပဲ၊ မင်တွေ မကျူးကျော်
ရဘူး၊ ဒီဘက်ကိုလည်း ဇောင်တွေ လာခွင့် မရှိဘူး”

ဝမ်းယောင်အား ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်သည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၃၉

ဇောင်ဖင်းက...

“ဆရာဝမ်း၊ ဒီစည်းဟာ မင်တွေ စတင်ချမှတ်ခဲ့တာပါ၊ ကျွန်
တော်တို့ဇောင်တွေက မလိုလားကြပါဘူး”

“မင်းပါးစပ်ပိတ်ထားစမ်း၊ ပြဿနာ လာမရှာနဲ့”

မင်စံအိမ်မှ လူတစ်ယောက်က အော်ငေါက်လိုက်သည်။

ဝမ်းယောင် မျက်မှောင်ကုပ်နေ၏။

စည်းသတ်မှတ်ချက်အား မနှစ်မြို့ဘဲ ဖြစ်သွားသည်။

တစ်ဘက်နှင့်တစ်ဘက် အဆက်အသွယ်ဖြတ် ခွဲခြားထား
သည်ဟုလည်း နားလည်လိုက်သည်။

မင်ဘက်ခြမ်းကိုလည်း အနည်းငယ် စိတ်ပျက်သွား၏။

တစ်ချိန်ချိန်တွင် မင်အန်ဒါအား နားချကာ ပြေလည်အောင်
ညှိနှိုင်းမည်ဟုလည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ဆရာသွားကြပါစို့”

တပည့်များက ခေါ်လာ၏။

ဝမ်းယောင်က ဇောင်ဖင်းအား ပြုံးပြယင်း...

“နောက်တစ်ခါ ကြုံယင် ဆက်ဆက်ဝင်လာခဲ့ပါ့မယ်”

ပြောယင်း လိုက်ပါသွားသည်။

ဇောင်ဖင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူက ဝမ်းယောင်အား ကိုယ်တိုင် လက်စွမ်းပြထားသော
ခေါက်ဆွဲဖြင့် ဧည့်ခံချင်နေမိသည်ကား အမှန်ပင် ဖြစ်၏။

တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်ဝယ် ဝမ်းယောင်အား ကျွေးမွေး

၄၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ခွင့် ရရှိမည်ဟု စိတ်ကို ကြိုးစား၍ ဖြေသိမ့်လိုက်မိလေတော့သည်။



ည...။

တိတ်ဆိတ်ခြင်းက မင်းမူနေသည်။

အရှေ့ပိုင်းမြို့တော်ကား ညအမှောင်ထုအောက်ဝယ် ငြိမ်သက်စွာ လဲလျောင်းနေသည်။

“ဂစ်”

ညဉ့်ငှက်တစ်ကောင်၏အော်မြည်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မရှေးမနှောင်းမှာပင်...

“ဟူး”

အဝတ်အစား လေတိုးသံနှင့်အတူ မြို့ရိုးအနီးသို့ လူရိပ်တစ်ခု ချဉ်းကပ်လာသည်။

တစ်ကိုယ်လုံး အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားပြီး ခမောက်တစ်လုံး ခပ်ငိုက်ငိုက် ဆောင်းထားပေသည်။

ထိုလူက မြို့ရိုးအနီး ရောက်ရှိလာသည်နှင့်...

“ဒွီ”

မြို့ရိုးပေါ်မှ လေချွန်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် ကြိုးတစ်ချောင်း ရှေ့သို့ ကျလာ၏။

ခမောက်ဆောင်းထားသူ ပြုံးလိုက်သည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၄၁

သူ၏အပြုံးကား မလှပပါ။

အကြောင်းမှာ ခမောက်ဆောင်းထားသူသည် အကျည်းတန်ပြီး ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသော မျက်နှာထားရှိသူ ဖြစ်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ခမောက်ဆောင်းထားသူက ကြိုးစကို ဆွဲကာ ပေါ့ပါးစွာဖြင့် တက်ရောက်သွားလေသည်။

မြို့ရိုးပေါ်ဝယ် လူနှစ်ယောက် ရှိနေသည်။

မင်္ဂလာအိမ်မှ သိုင်းသမားနှစ်ယောက်ပင် ဖြစ်လေသည်။

တစ်ယောက်က ကြိုးစအား သိမ်းဆည်းလိုက်ပြီး...

“သခင်ကြီးက အကြံလွှတ်လိုက်တာပါ”

ဟု ပြောယင်း ဦးညွတ်လိုက်သည်။

ခမောက်ဆောင်းထားသူ သဘောကျသွား၏။

“သူက ငါ့ကို မမေ့ဘဲကိုး”

တစ်ယောက်က...

“သွားကြစို့”

လှေကားထစ်များမှတစ်ဆင့် အောက်ဆင်းသွားကြ၏။

ကျန်တစ်ယောက်နှင့် ခမောက်ဆောင်းထားသူတို့ လိုက်

ဆင်းသွားကြသည်။

ခမောက်ဆောင်းထားသူသည် မြို့ရိုးထဲရောက်လျှင် နံရံတစ်ခုပေါ်မှ ကြော်ငြာစာရွက် ကပ်ထားသည်ကို သတိပြုမိသွားပြီး

ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။

၄၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဓားပြခေါင်းဆောင် ရှာလောင်အန်းအား အလိုရှိသည်။
သတင်းပေးသူ၊ ဖမ်းဆီးနိုင်သူအား ထိုက်တန်စွာ ဆုချီးမြှင့်မည်။
အာဇာနည်အဖွဲ့”

တစ်ဘက်စာရွက်တွင် လူတစ်ယောက်၏ပုံတူ ရေးဆွဲထား
၏။

ထိုရုပ်ပုံမှာ ခမောက်ဆောင်းထားသူ၏မျက်နှာသွင်ပြင်နှင့်
တထေရာတည်း ဖြစ်သည်။

ခမောက်ဆောင်းထားသူက တစ်ချက်ရယ်ယင်း...

“ငါ့ကို ဖမ်းမိဖို့ နောက်ထပ် ဆယ်နှစ်လောက် ကြိုးစား
လိုက်ကြဦး၊ ဟား...ဟား...ဟား”

သဘောကျစွာ ရယ်မောယင်း လာကြိုသူနှစ်ယောက်
နောက်သို့ လိုက်သွားလေတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၄၃

မင်စံအိမ် မြေကွက်လပ်ထဲ၌ သိုင်းလေကျင့်ရာမှ ပျံ့လွင့်
လာသော အော်ဟစ်သံများ ကြားရသည်။

ဤနေရာသည် သီးသန့်အခန်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။

မင်အန်ဒါ ခွင့်မပြုလျှင် မည်သူမျှ မဝင်ရောက်ရပေ။

ကျူးကျော်လာပါက ကြီးလေးသော အပြစ်ဒဏ်ပေးလေ့

ရှိ၏။

မင်ဖောင်းကိုယ်တိုင် မဝင်ရပါချေ။

ယခု...

အခန်းထဲရှိ စားပွဲတစ်လုံး၌ လူနှစ်ယောက် မျက်နှာချင်း

ဆိုင် ထိုင်နေ၏။

မင်အန်ဒါနှင့် မနေညက ခမောက်ဆောင်းထားသူတို့ပင်
ဖြစ်လေသည်။

စားပွဲပေါ်ဝယ် စားသောက်ဖွယ်ရာနှင့် အရက်များ အလျှံ
အပယ် ရှိနေ၏။

မင်အန်ဒါ၏မျက်နှာသည် မကြုံစဖူး ထူးကဲစွာ ပြုံးချို၍
နေပေသည်။

“ရှာလောင်အန်း၊ မင်းကို တွေ့ရလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်ုပ်တို့
ထားဘူး၊ ဒီတစ်ကြိမ် မင်းတော့ ကံဆိုးပြီလို့တောင် တွက်မိတယ်”

ဟု စတင်ပြောကြားလာ၏။

ခမောက်ဆောင်းထားသူကား ဓားပြခေါင်းဆောင် ရှာ
လောင်အန်းပင် ဖြစ်သည်။

၄၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မင်အန်ဒါ၏စကားကြောင့် ရှာလောင်အန်း သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။

“ဟာ...ဟာ...ဟား၊ ကျုပ်က သူငယ်နှစ်စားမှ မဟုတ်ဘဲ အလွတ်ရုန်းနိုင်ပါတယ်၊ သူတို့ ဘယ်လိုပဲရှာရှာ ကျုပ်ကို တွေ့မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

မင်အန်ဒါ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“မင်းရဲ့အရည်အချင်းကို ကျုပ်ကောင်းကောင်းကြီး သိထား ပါတယ်၊ မင်းဆီက လျှို့ဝှက်စာရတော့ ချက်ချင်းပဲ အကြိုတော် လွှတ်လိုက်တာပေါ့”

ရှာလောင်အန်းက...

“အာဏာသားတွေတော့ ချာချာလည်သွားမှာပဲ၊ ကျုပ်ကို ဖမ်းတိုင်း မမိဘူးမဟုတ်လား”

ဝင့်ကြားစွာ ပြောလာ၏။

မင်အန်ဒါက...

“ဒါပေမယ့် အခုဟာက အပူတပြင်း လိုက်ရှာနေတယ်၊ ဒီတော့ ခဏလောက် ကိုယ်ယောင်ဖျောက်ထားမှ ဖြစ်မယ်”

ရှာလောင်အန်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဒါတော့ ဟုတ်တယ်၊ ဒီတစ်ခါ ကျုပ်လက်ဆကြီးသွား တယ်၊ ခြေရာဖျောက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ”

မင်အန်ဒါက...

“ဒီမှာပဲ နေပေါ့၊ ကျုပ် အစစအရာရာ ကာကွယ်ပေးထား

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖

၄၅

ပါမယ်”

ရှာလောင်အန်းက ပြုံးယင်း...

“ဝမ်းသာစရာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က လှုပ်လှုပ်ရှားရှား နေရ တာ ဝါသနာပါသူဆိုတော့..”

သူ၏စကားမဆုံးမီ မင်အန်ဒါ လက်ကာပြလိုက်သည်။

“ငါ့မှာ လုပ်စရာတွေ ရှိနေပါတယ်၊ မင်းကူညီပေးလို့လဲ ရပါ တယ်”

ထိုစကားကြောင့် ရှာလောင်အန်း သဘောကျသွားသည်။

“ဒါဖြင့် ဟန်ကျတာပေါ့ဗျာ၊ ဒါထက် ခင်ဗျားက သိုင်းဆရာ ငှားပြီး တပည့်တွေကို သင်ကြားခိုင်းနေတာလား”

မင်အန်ဒါ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်”

ရှာလောင်အန်း မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

“အံ့ဩစရာပဲ၊ ခင်ဗျားလို လူစားမျိုးက သိုင်းဆရာ ငှားရ တယ်လို့ နေစမ်းပါဦး၊ အဲဒီ သိုင်းဆရာက ဘယ်သူများလဲ”

မင်အန်ဒါက...

“နဂါးတောင်ဝေးဝမ်းယောင်”

ရှာလောင်အန်းက တအံ့တဩဖြင့်...

“နဂါးတောင်ဝေးဝမ်းယောင် ဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

မင်အန်ဒါ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

၄၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဟုတ်တယ်”

ရှာလောင်အန်းက မေးစေ့အား လက်ဖြင့် ပွတ်ယင်း...

“သူဟာ ကျော်ကြားတဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုတာ ကျုပ်ကြားဖူးတယ်၊ သူနဲ့တောင် လက်ရည်စမ်းချင်တဲ့စိတ်ကူး ရှိခဲ့ဖူးတယ်”

ဟု ဖွင့်ပြောလာသည်။

မင်အန်ဒါ ရယ်မောယင်း...

“မင်းစိတ်ဝင်စားလာပြီ ဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်၏။

“ဟုတ်တယ်”

ရှာလောင်အန်းက ဝန်ခံလိုက်သည်။

မင်အန်ဒါ သဘောကျသွားသည်။

သူသည် ဝမ်းယောင်အား လှည့်စားခေါ်ဆောင်ရသည့် ရည်ရွယ်ချက်အား ပြောပြလိုက်သည်။

ရှာလောင်အန်းမှာ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညီတံ့၍ နားထောင်နေပြီးနောက်...

“အင်း တစ်ကြိမ်တော့ တွေ့ရမှာပဲ၊ ကျုပ်အတွက် အကွက်ဆိုက်သွားတာပေါ့”

ကျေနပ်ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

မင်အန်ဒါက...

“ကဲ စကားပြောနေတာ ကြာပြီ၊ ကျုပ်တို့ ပြန်ဆိုတဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါး စားသောက်ကြရအောင်”

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၄၇

ရှာလောင်အန်း လက်ခံလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ဒီအတောအတွင်း ရှောင်ပြေးနေရတော့ ဖြစ်သလိုပဲ စားသောက်နေရတယ်၊ ဒီကနေတော့ အတိုးချစားရမှာပဲ”

မင်အန်ဒါ သဘောကျဟန်ဖြင့်...

“စားပါ..စားပါ”

ရှာလောင်အန်းက အရက်တစ်ကျိုက် မော့သောက်ယင်း စားသောက်ဖွယ်ရာများအား မြိန်ယှက်စွာ စားသောက်လိုက်သည်။

မင်အန်ဒါလည်း အရက်သောက်လိုက်၊ စားသောက်ဖွယ်ရာများ စားလိုက်ဖြင့် အလုပ်ရှုပ်သွားလေတော့သည်။



၄၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လုပ်ကြံမှု

လေတဟူးဟူး တိုက်ခတ်နေသည်။

ဝန်းကျင်အနှံ့ စိမ်းလန်းသော မြက်ခင်းများ ရှိနေသည်။

သစ်ပင်ရိပ်များ အုံ့အုံ့ဆိုင်းဆိုင်းဖြင့် အလွန်အေးချမ်း သာယာသော နေရာလေးတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဤနေရာလေးသည် မင်စံအိမ် အနောက်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရှိပေသည်။

ဝမ်းယောင်မှာ လက်နက်မဲ့သိုင်း အဓိက သင်ကြားပေးမည် ဖြစ်သောကြောင့် လွတ်လပ်ပြီး အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်သော ဤနေရာလေးအား ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၄၉

လေပြည်လေညှင်း တသုန်သုန် တိုက်ခတ်နေသောကြောင့် စိတ်လန့်ပေါ့ပါးကာ သင်ကြားပေးသော ပညာရပ်အပေါ် ဂရုတစိုက် ရှိစေရန် အပြောင်းအလဲ လုပ်ပေးခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဝမ်းယောင် သင်ကြားပေးသည်မှာ လေးငါးလ ရှိလာပြီ ဖြစ်သည့်အလျှောက် မင်စံအိမ်မှ သိုင်းသမားများသည် အတော်ကလေး ပညာရလာခဲ့ကြပြီ ဖြစ်သည်။

ယခင်ကထက် ပညာတိုးကာ အစွမ်းထက်လာခဲ့ကြပြီ ဖြစ်သည်။

ဤသည်ကား ဝမ်းယောင်၏ကျေးဇူးကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

မင်ဖောင်းမှာ မင်စံအိမ်မှ သိုင်းသမားများ၏ အရည်အချင်းအား အကဲခတ်ကြည့်ယင်း သဘောကျနေ၏။

အမှားများ ထောက်ပြသင်ကြားပေးနေသော ဝမ်းယောင်အနီး ချဉ်းကပ်သွားကာ...

“မင်စံအိမ်က လူတွေ အခုလို တိုးတက်လာတာ ဆရာဝမ်းရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်ပါပဲ၊ သူတို့သာ ဒီအတိုင်း ဆက်လေ့ကျင့်သွားယင် ပထမတန်းစား သိုင်းသမားတွေ ဖြစ်လာကြမှာပဲ”

ဝမ်းယောင် အသာပြုံးယင်း...

“ဒါကတော့ သူတို့ရဲ့ ကြိုးစားမှုပေါ်မှာ မူတည်ပါတယ်၊ ကျုပ်ကတော့ သင်ပေးစရာရှိတာ သင်ပေးမှာပဲ ပညာယူရမှာ သူတို့အပေါ် မူတည်တယ်”

၅၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဒါထက် ဆရာဝမ်းက နဂါးတောင်ဝှေးသိုင်းပညာ မသင် ပေးဘူးလား”

မင်ဖောင်းက သွေးတိုးစမ်းကာ မေးလိုက်၏။

ဝမ်းယောင်က လက်ထဲတွင် ကိုင်ဆောင်ထားသော နဂါး တောင်ဝှေးအား တစ်ချက်ကြည့်ကာ...

“ဒီပညာသင်ကြားပေးဖို့ဆိုတာ အခြေခံပိုင်နိုင်ဖို့ အရေးကြီး တယ်၊ အခြေခံ မပိုင်ယင် နဂါးတောင်ဝှေးပညာ တတ်မြောက်လည်း အစွမ်းထက်အောင် အသုံးပြုနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်က အခြေခံပညာရပ်တွေကို သင်ကြားပေးနေတာ”

သူက လေ့ကျင့်နေသူများအား တစ်ချက်ကြည့်ကာ...

“အခု လက်နက်မဲ့ပညာ အောင်မြင်သွားတာနဲ့ နဂါးတောင် ဝှေးသိုင်းပညာရဲ့ အခြေခံတွေ သင်ကြားပေးတော့မှာပါ”

မင်ဖောင်း ဝမ်းသာသွားသည်။

“မင်စံအိမ်က လူတွေ ဆရာဝမ်းနဲ့ တွေ့ဆုံရတာ တကယ့် ကို ကံကောင်းတာပါပဲဗျာ”

သူတို့ စကားတပြောပြောဖြင့် ရှိကြချိန် မြက်ထမ်းသမား တစ်ယောက်သည် မနိဉ်တနိုင်ထမ်းယင်း ဖြတ်လာသည်။

ဝမ်းယောင်တို့ အနီးမှ ဖြတ်သွားချိန်ဝယ် ခလုတ်တိုက်ကာ အထမ်းတခြား လူတခြား လဲကျသွား၏။

ဝမ်းယောင်တို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ယင်းခဏမှာပင် မြက်ထမ်းသမားသည် လူးလဲထလာယင်း

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၅၁

လက်တစ်ဖက် လှုပ်ယမ်းလိုက်၏။

ဝင်းလက်သော အလင်းရောင်တန်း ထွက်ပေါ်လာလျှင် ဝမ်းယောင် ထိတ်လန့်သွားသည်။

“ဟာ”

အထိတ်တလန့် ရေရွတ်ကာ နောက်ဆုတ်လိုက်၏။

အနီးကပ်၍ အလစ်တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံလိုက်ရသည်မို့ လွတ် မြောက်အောင် မရှောင်တိမ်းနိုင်တော့ပါ။

သူ၏ရင်ဘတ် ဖူးနဲ့ ဖြစ်သွားပြီးနောက်...

“အင့်”

ဝမ်းယောင် မသဲမကွဲ ညည်းညူယင်း ယိမ်းယိုင်သွား သည်။

သူ၏ရင်ဘတ်၌ ကန့်လန့်ဖြတ် ဓားဒဏ်ရာကြီး ရှိနေ၏။ ဒဏ်ရာမှာ နက်ရှိုင်းခြင်း မရှိသော်လည်း သွေးများ ဖြာ

ဆင်းနေ၏။

မြက်ထမ်းသမား၏လက်ထဲဝယ် သွေးစွန်းနေသော ဓား ကောက်တစ်ချောင်း ကိုင်ဆောင်ထားသည်။

ယခုကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်လာလိမ့်မည်ဟု မည်သူကမှ ထင် မထားသောကြောင့် အားလုံးပင် ကြက်သေသေနေကြ၏။

မြက်ထမ်းသမားက ချာခနဲ လှည့်ကာ ခုန်ထွက်သွား၏။

“မပြေးနဲ့”

ဝမ်းယောင် အော်ငေါက်ယင်း ခုန်ထွက်သွားသည်။

၅၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မြက်ထမ်းသမားသည် နောက်ပြန်လှည့်ကာ ဓားကောက်
ဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ဝမ်းယောင်က ကပျာကယာဖြင့် နဂါးတောင်ဝှေးအား ဆီး
ခံလိုက်သည်။

“ချမ်း”

ကျယ်လောင်သော အသံနှင့်အတူ မီးပွင့်ကလေးများပင်
ဖြာထွက်လာသည်။

မြက်ထမ်းသမား၏အတွင်းအားမှာ ထက်မြက်လှကြောင်း
ဝမ်းယောင် ရိပ်စားမိသွားသည်။

ထိုစဉ် မြက်ထမ်းသမားက ဓားကောက်ဖြင့် သုံးလေးချက်မျှ
ဝေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်လာသည်။

သူ၏ဓားကွက်များသည် ပြင်းထန်ကာ ရက်စက်ကြမ်း
ကြုတ်လှသောကြောင့် ဝမ်းယောင် ခုခံယင်း နောက်သို့ နှစ်လှမ်းမျှ
ဆုတ်ပေးလိုက်သည်။

ဤသည်ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ မြက်ထမ်းသမားသည်
နောက်သို့ ကျွမ်းပစ်ကာ ခုန်ထွက်သွားသည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်သို့ ရောက်သွားလျှင် ကိုယ်ဖော့မညာ အသုံး
ပြုလျက် လျင်မြန်စွာ ပြေးထွက်သွားပြီး မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်
သွားတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၅၃

မြက်ထမ်းသမား ဟန်ဆောင်ထားသော အလစ်လုပ်ကြံသူ
သည် လျင်မြန်စွာ ထွက်ခွာသွားပြီ ဖြစ်သည်။

လူသတ်သမား၏သိုင်းပညာသည် ကြောက်စရာကောင်း
ကြောင်း ဝမ်းယောင် နားလည်ထားသည်။

ထိုလူသည် မည်သူနည်း။

အဘယ်ကြောင့် မိမိအား အန္တရာယ်ပြုလာပါသနည်း။

ဝမ်းယောင်က ဒဏ်ရာသွေးထွက်မလွန်စေရန် ဒဏ်ရာ
တဝိုက်ရှိ သွေးကြောများအား ထိုးပိတ်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်...

မင်ဖောင်း ပြေးလွှားလာပြီး...

“ဆရာဝမ်း ဒဏ်ရာများသလား၊ သမားတော်ဆီ သွားကြရ
အောင်”

အလောတကြီးဖြင့် ပြောလာသည်။

ဝမ်းယောင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ဒဏ်ရာက ရှုပ်ထွေးသွားရုံလောက်ပါ၊ ဒါပေမယ့် သတိ
မထားမိယင်တော့ သေမှာပဲ၊ ရန်သူရဲ့ ဓားပညာဟာ ကြောက်စရာ
ကောင်းတယ်”

သူက မင်ဖောင်းအား အကဲခတ်ကြည့်ယင်း မေးလိုက်
သည်။

“သူ့ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိသလား”

မင်ဖောင်းက တစ်ချက်စဉ်းစားယင်း...

၅၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ရုတ်တရက် ဖြစ်တဲ့အပြင် ခမောက်ပါ ဆောင်းထားတော့
သေသေချာချာ မမှတ်မိလိုက်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မပူပါနဲ့၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်
စုံစမ်းပေးပါ့မယ်၊ အခုလောလောဆယ် ဒဏ်ရာကုသဖို့ အရေးကြီး
တယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဝမ်းယောင် ဘာမျှ မပြောတော့ပါ။

လေ့ကျင့်မှုအား ဖျက်လိုက်ပြီး မင်စံအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့လေ
တော့သည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၅၅

ရှာလောင်အန်းသည် ခမောက်အား ချွတ်ကာ အရက်ကို
အငမ်းမရ သောက်ချလိုက်သည်။

ထို့နောက် မင်အန်ဒါကို ကြည့်ယင်း...

“ပထမ တစ်ချက်တည်းနဲ့တင် သေသွားရမှာ သူက
အတော်ပါးနပ်လို့”

မင်အန်ဒါ လက်ကာပြလိုက်၏။

“အသေသတ်စရာ မလိုပါဘူး၊ ကျုပ်တို့ အစီအစဉ် အောင်
မြင်ဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ် မဟုတ်လား”

ရှာလောင်အန်းက...

“ဝမ်းယောင်၊ မင်းကံကောင်းသွားတယ်”

ရေရွတ်ယင်း အရက်မော့သောက်လိုက်သည်။

မင်အန်ဒါက အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။



အဖြူနှင့်အမည်း

ဝမ်းယောင်မှာ ဒဏ်ရာနှင့်မို့ မင်အန်ဒါက အနားယူခိုင်းခဲ့သည်။

သူ၏ကိုယ်ပေါ်ဝယ် ပတ်တီးစည်းနှောင်ထားသည်။

ဂျာဂျာက ဆေးဝါးထည့်ခြင်း၊ ပတ်တီးစည်းခြင်း ပြုလုပ်ပေးသည့်အပြင် သူ့အတွက် စားသောက်ဖွယ်ရာများလည်း စီမံပေးသည်။

ဝမ်းယောင် ယခုကဲ့သို့ အန္တရာယ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့်အတွက်လည်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဝမ်းယောင်ကား ရန်သူသည် အဘယ်ကြောင့် လုပ်ကြံလိုမှန်း စဉ်းစားမရချေ။

သူ့ဘေးတွင် ထိုင်နေသော ဂျာဂျာအား ကြည့်ကာ...

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၅၇

“ရန်သူဟာ ဘာကြောင့် အန္တရာယ် ပြုချင်တာလဲ မသိဘူး၊ မင်သခင်ကြီး ပြောပုံအရတော့ တရားခံဟာ ဇောင်ခြံဝင်းကပဲ ဖြစ်ရမယ်တဲ့”

ဟု ပြောလာသည်။

ဂျာဂျာ ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

ဝမ်းယောင်အား ပြန်လည်စိုက်ကြည့်ကာ...

“ဇောင်ခြံဝင်းနဲ့ အစ်ကိုက ရန်ပြီးမှ မရှိဘဲ မဖြစ်နိုင်တာရှင်”

ဝမ်းယောင်က ဇေဇေဝါဖြင့်...

“ဇောင်နဲ့ မင်က မတည့်ကြဘူးဆို၊ ပြီးတော့ ကျုပ်က မင်တွေကို သိုင်းသင်ပေးတာ၊ ဇောင်တွေက မလိုလားဘူး၊ မင်တွေထက်မြက်လာမှာ မလိုလား၊ ဒါကြောင့် ဇောင်တွေက ကျုပ်ကို ရှင်းပစ်ချင်တာလို့ မင်ဖောင်းကလဲ ပြောတယ်”

ဂျာဂျာ မချီပြီးပြီးလိုက်သည်။

“အစ်ကိုကကော ဘယ်လိုထင်သလဲ”

ဝမ်းယောင် ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ်တော့ မတွေးတတ်အောင်ပဲ”

ဂျာဂျာက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

“အစ်ကိုကို လုပ်ကြံသွားသူဟာ ဇောင်တွေဘက်ကဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ကျွန်မပြောရဲတယ်”

ဟု ပြောလာ၏။ ဝမ်းယောင် မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

“ညီမက ဘာကြောင့် ပြောနိုင်တာလဲ”

၅၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဂျာဂျာက...

“အစ်ကို စဉ်းစားကြည့် ဇောင်ထက်စာယင် မင်တွေက ပိုပြီး အင်အားတောင့်တင်းတယ်၊ စရိုက်ကြမ်းပြီး လောဘကြီးတယ်၊ ဇောင်တွေက ရိုးသားစွာနေတယ်၊ သိုင်းပညာတော်တဲ့လူမရှိ သလောက်ပဲ၊ သူတို့က တစ်ခါမှ ရန်မစဖူးဘူး၊ ဦးလေးတို့ကသာ ရန်စနေတာ၊ ဦးလေးက ဇောင်တွေကို ဖြိုခွဲပြီး ဒီမြို့ကို သိမ်းပိုက်ချင် နေတာ၊ သူတို့လုပ်ရပ် မတရားမှန်းသိပေမယ့် ကျွန်မအပေါ် ကျေးဇူးရှိလို့ ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေနေတာ အခုလဲ အစ်ကိုကို ဇောင်တွေနဲ့ ရန်တိုက်ပေးနေတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားတယ်”

သူမ၏စကားများကြောင့် ဝမ်းယောင် ပိုင်ကျသွား၏။

သူမ၏စကားများ မှန်ပါက မင်အန်ဒါနှင့် မင်ဖောင်းသည် မရိုးသားသူများ ဖြစ်နေ၏။

သူတို့ အကြံအစည်အတွက် မိမိအား ကျားကွက်ရွှေ့နေ ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်သည်။

လူသတ်သမားသည် မင်စံအိမ်မှ ဖြစ်နေလျှင်...

“ဒီကိစ္စ သေသေချာချာ စုံစမ်းမှ ဖြစ်မယ်၊ မင်အန်ဒါနဲ့ မင်ဖောင်းတို့ကိုလည်း သတိထားဆက်ဆံမှ ဖြစ်မယ်”

သူက စိတ်ထဲမှ တွေးလိုက်မိသည်။

မင်အန်ဒါနှင့် အလိုက်အထိုက်ပေါင်း၍ အဖြစ်မှန် စုံစမ်း ကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်မိတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၅၉

ဝမ်းယောင်၏ဒဏ်ရာမှာ ဆယ်ရက်ခန့် ကြာပြီးနောက်ဝယ် သက်သာပျောက်ကင်းသွားလေသည်။

ဂျာဂျာသည် စားသောက်ဖွယ်ရာများ သွားရောက်ပို့ ဆောင်ပေးပြီး ပြန်လာခဲ့သည်။

သူမ၏အခန်းထဲ လှမ်းဝင်လိုက်ရာ...

“ဝုန်း”

တံခါးအကွယ်မှ တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ဆောင့်တွန်းမှု ကြောင့် လဲပြိုကျသွားသည်။

သူမ အတင်းလူးလဲထပြီး ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

တံခါးနောက်ဝယ် ရပ်နေသော မင်ဖောင်းအား တွေ့လိုက်ရ ၏။ ဂျာဂျာ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွားသည်။

“မင်ဖောင်း၊ နင် ငါ့အခန်းထဲ ဘာဝင်လုပ်နေတာလဲ၊ အခု ထွက်စမ်း”

မင်ဖောင်း ရယ်မောလိုက်သည်။

“နင်က ဝမ်းယောင်နားမှာ နေရတာ ပျော်နေတယ်ပေါ့လေ၊ ဇောင်တွေနဲ့ ရန်မဖြစ်အောင် ပျောင်းဖျနေတယ်ဆိုတာ ငါတို့ မသိဘူးများ မှတ်နေသလား၊ ဦးလေးကလဲ နင့်ကို ဒေါသထွက်နေတယ်”

ဂျာဂျာက...

“ငါ ဘာအမှားမှ မလုပ်ခဲ့ဘူး၊ အမှန်တရားကို သိအောင် ပြောတာ ဘာဖြစ်လဲ”

၆၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဟား...ဟား...ဟား၊ မင်းက ပြန်ပြီးတောင် ရန်တွေ့တတ်
နေပြီကိုး၊ ကောင်းတယ်၊ မင်းကို ဘယ်လိုအပြစ်ပေးရမယ်ဆိုတာ
ငါသဘောပေါက်သွားပြီ”

မင်ဖောင်းက ပြောယင်း တံခါးကို ပိတ်ကာ ရှေ့တိုးလာ၏။

သူ၏မျက်နှာ နီမြန်းနေပြီး မျက်လုံးများ စူးစူးတောက်ပနေ
၏။ ဂျာဂျာ ကျောရိုးထဲပင် စိမ့်လာသည်။

“မင်..မင်ဖောင်း၊ နင်..နင်ထွက်သွားနော်”

မင်ဖောင်း ရယ်မောယင်း...

“ငါက နင့်ကို သိမ်းပိုက်တော့မှာ၊ ဒါဟာ ကိုယ့်ဘာသာ
ကိုယ် မနေတတ်လို့ အပြစ်ပေးတာပဲ”

ဂျာဂျာ၏မျက်နှာ ဖြူဖပ်ဖြူရောင် ဖြစ်သွားသည်။

သူမသည် ချာခဲလှည့်ကာ ထွက်ပြေးလိုက်သည်။

သို့သော် မင်ဖောင်းက ရုတ်ခြည်းရောက်လာပြီး ဖမ်းချုပ်
လိုက်၏။

“လွှတ်..လွှတ် လူယုတ်မာ”

ဂျာဂျာက ရုန်းကန်သော်လည်း မလွတ်မြောက်တော့ချေ။

“လိမ္မာစမ်းပါ ဂျာဂျာရယ်”

မင်ဖောင်းက အဆီပြန်သော မျက်နှာကြီးဖြင့် ပြောကာ
သူမအား ပွေ့ချီခေါ်ဆောင်သွားလေတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၆၁

ခွဲကြီးသူ

မြေကွက်လပ်ထဲ၌ မင်စံအိမ်မှ လူများ သိုင်းလေ့ကျင့်နေ
ကြသည်။

ဝမ်းယောင်သည် နဂါးတောင်ဝှေး အခြေခံသိုင်းပညာ စတင်
သင်ကြားပေးနေပြီ ဖြစ်သည်။

မိုးမခပင် အကိုင်းများကြားမှ ချောင်းကြည့်နေသော
ဖောင်ဖင်းမှာ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်နေသည်။

ယခု သင်ကြားပြသမှုသည် အစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း
သူက နားလည်ထားသည်။

သေသေချာချာ အကဲခတ်ကြည့်ယင်း အားမလိုအားမရ
ဖြစ်လာသည်။

မိုးမခအကိုင်းများအား အသာဖြုတ်ကာ ရှေ့သို့ အနည်းငယ်

၆၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တိုးကာ ဝမ်းယောင်၏လေ့ကျင့်မှုကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုမှတ်သား
လိုက်သည်။

မိုးမခပင် အကိုင်းအရွက်များ လှုပ်ယမ်းနေသည်ကို သင်
တန်းသားတစ်ဦးက သင်္ကာမကင်း ဖြစ်သွားကာ အကဲခတ်ကြည့်
လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

ခန္ဓာကိုယ် တစ်ပိုင်းတစ်စ ပေါ်နေသော ဇောင်ဖင်းအား
တွေ့မြင်သွားလေသည်။

“ဟိုမှာ လူတစ်ယောက် သိုင်းလေ့ကျင့်တာ ခိုးကြည့်နေ
တယ်”

ဇောင်ဖင်းထံ ညွှန်ပြကာ အော်ပြောလိုက်၏။

သူ၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

အားလုံး ဝိုင်းကြည့်ကြရာ ဇောင်ဖင်းအား တွေ့မြင်သွားကြ
လေသည်။

“ဟိုမှာ သူရိုး”

“ဖမ်းဟေ့”

“မလွတ်စေနဲ့”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်ဟစ်သံများဖြင့် ဆူညံသွား
လေတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၆၃

ဇောင်ဖင်း မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

မင်စံအိမ်မှ လူများ တွေ့မြင်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

သူတို့ လက်ထဲသာ ကျရောက်သွားပါက သက်သာမည်
မဟုတ်ပါ။

အန္တရာယ်ကြုံပြီဟု တွေးမိသင်း ဇောရွေးများပင် ပြန်လာ
၏။

ကမန်းကတန်းပင် မိုးမခပင်အောက်သို့ ခုန်ဆင်းလိုက်
သည်။

အပင်အောက်သို့ ရောက်သွားသည်နှင့်...

“အွန်”

လက်သီးတစ်လုံး ထိမှန်သွားပြီး ခွေကျသွား၏။

မင်စံအိမ်မှ လူများ အောက်၌ အသင့်ဝိုင်းရံထားပြီး ဖြစ်
သည်။

ဇောင်ဖင်း မထနိုင်မီမှာပင် လူနှစ်ယောက်၏ချုပ်ကိုင်မှုကို
ခံလိုက်ရသည်။

တစ်ယောက်က...

“အထဲခေါ်သွားပြီး နှိပ်စက်ရမယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ အတော်အတင့်ရဲ့တဲ့ ဇောင်တွေ၊ ဒီအထိ
တောင် ကျူးကျော်လာရဲ့တယ်”

“ဒီကောင့်ကို သတ်ပစ်လိုက်တာ အေးတယ်”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုလိုက်ကြ၏။

၆၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထို့နောက်...

ဇောင်ဖင်းအား အထဲသို့ ဆွဲခေါ်သွားကြလေတော့သည်။



ဝမ်းယောင်သည် အံ့ဩသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ဇောင်ဖင်းအား ကြည့်လိုက်မိသည်။

ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုသူသည် မိမိအား အလစ်လုပ်ကြံရန် ရောက်လာသည်ဟု ထင်မိခဲ့သည်။

ယခုမူ မိမိ သင်ကြားနေသော ပညာများအား ခိုးယူမှတ်သားနေသော ဇောင်ဖင်း ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။

“သူ ဘယ်အချိန်ကတည်းက ခိုးယူလေ့ကျင့်နေပါလိမ့်”

စိတ်ထဲလည်း တွေးနေမိသည်။

မင်များကား အမဲဖျက်တော့မည့် တောခွေးများပမာ ရှိနေ

ကြ၏။

အချို့က ထိုးကြိတ်ကန်ကျောက်ရန် ဟန်ပြင်နေ၏။

ဝမ်းယောင် လက်တစ်ဖက် မြှောက်ပြမှ နောက်ဆုတ်သွား

ကြ၏။

ဝမ်းယောင်က ဇောင်ဖင်းအား စိုက်ကြည့်ကာ...

“သူတပါး လေ့ကျင့်သင်ကြားနေတာကို ခိုးယူမှတ်သားခြင်း

က အပြစ်ရှိသလား မရှိဘူးလား”

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၆၅

ဟု မေးလိုက်၏။

ဇောင်ဖင်းက...

“အပြစ်ရှိပါတယ်”

ရဲဝံ့စွာပင် ဝန်ခံလိုက်သည်။

ဝမ်းယောင် သဘောကျသွားသည်။

“မင်းကို အပြစ်ပေးရာလဲ ရောက်အောင်၊ မင်းခိုးယူထားတဲ့

ပညာတွေ ထုတ်သုံးပေတော့”

ပြောသင်း လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

ထိုအခါ လူတစ်ယောက် လှမ်းထွက်ကာ တိုက်ခိုက်လာသည်။

ဇောင်ဖင်း ကပျာကယာ ရှောင်တိမ်းလိုက်သည်။

ထိုစဉ် နောက်ထပ်တစ်ယောက် ခုန်ထွက်လာပြီး ကန်ကျောက်လိုက်၏။

“ဝုန်း”

ဇောင်ဖင်း ဟပ်ထိုးလဲကျသွားသည်။

သို့သော် ချက်ချင်းလူးလဲထကာ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာသူထံ လက်သီးဖြင့် ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

“ခွပ်”

“အား”

မမျှော်လင့်ဘဲ ထိုလူ ခံသွားရသည်။

နောက်တစ်ယောက်က ဒေါသတကြီး ခုန်ဝင်လာသည်။

၆၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဇောင်ဖင်းက ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လျှင်...

ခြေကန်ချက်မိတာ ဒယ်ဒယ် ဆုတ်သွားရသည်။

“တောက် ဇောင်ဘက်ခြမ်းက လူကများ စော်စော်ကားကား တွေ့ကြသေးတာပေါ့”

သင်တန်းသားငါးယောက် ပြေးထွက်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည်။

ဇောင်ဖင်းက ကြိုးစားခုခံသော်လည်း အများနှင့် တစ်ယောက်မို့ အလူးအလဲ ခံနေရတော့သည်။

အကဲခတ်ကြည့်နေသော ဝမ်းယောင် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်၏။

ဇောင်ဖင်းမှာ သူသင်ကြားပေးသမျှ သိုင်းပညာရပ်များ အား ခိုးယူတတ်မြောက်ထားသည်ကို ရိပ်စားမိသွားသည်။

လက်တွေ့ မသင်ကြားရပါဘဲ အခြားသူများထက် အစွမ်းရှိအောင် ချိန်ဆအသုံးပြု တိုက်ခိုက်နိုင်ကြောင်းလည်း သတိထားမိသည်။

ဇောင်ဖင်းအား လက်ထပ်သင်ကြားပေးလျှင် ထွန်းပေါက်လာမည်ဟု ဝေဖန်နေမိသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဇောင်ဖင်းမှာ အလူးအလဲ ခံနေရပြီ ဖြစ်သည်။

သို့တိုင်...

သူက ဇွဲမလျှော့ဘဲ လှည့်ပတ်တိုက်ခိုက်နေ၏။

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၆၇

ဝမ်းယောင် နှုတ်ခမ်းတွန့်ရုံမျှ ပြုံးလိုက်မိသည်။

ဇောင်ဖင်းသည် ဇွဲလုံလံကြီးသော လူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်

ကြောင်း သူက ကြိုက်၍ အသိအမှတ် ပြုလိုက်မိသည်။

သူက ချက်ချင်း ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်ကာ...

“တော်ကြတော့”

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။

ဝိုင်းရံ တိုက်ခိုက်နေသူများ ဘေးသို့ ရှံသွားသည်။

ဇောင်ဖင်းသည် သူ့အား ရိုသေလေးစားသော အကြည့်၊

အားကိုးသော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေပေသည်။

ဇောင်ဘက်ခြမ်း၊ မင်ဘက်ခြမ်း ပြဿနာကို ဝမ်းယောင် သတိရမိသွားသည်။

ယနေ့တွင် ထိုပြဿနာကိုလည်း ဖြေရှင်းမည်ဟု စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

သူက ဇောင်ဖင်း၏လက်ကို ဆွဲကာ...

“ကဲ လာ မင်းကို အိမ်တိုင်ရာရောက် ငါလိုက်ဖို့ပေးမယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုစကားကြားလျှင် ဇောင်ဖင်း ဝမ်းသာသွားလေသည်။

ဝမ်းယောင်အား ဦးညွတ်အရိုအသေပြုယင်း...

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ”

ဝမ်းယောင်က လက်ဆွဲကာ လှမ်းထွက်သွားသည်။

သင်တန်းသားများ မျက်နှာပျက်သွားသည်။

၆၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကဗျာကယာ လမ်းပိတ်ထားကြောင်း...

“ဆရာဝမ်း၊ သူ့ကို ပြန်လွှတ်လို့ မဖြစ်ဘူး”

“ဟုတ်တယ်၊ သူက ကျူးကျော်လာသူပဲ အပြစ်ပေးရမယ်”

“မင်စံအိမ်ထိ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာတာ အပြစ်မပေး

ဘဲ ပြန်လွှတ်ယင် သခင်ကြီးက ဒဏ်ပေးလိမ့်မယ်”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောလာကြသည်။

ဝမ်းယောင်က သူတို့အား ကြည့်ကာ...

“သူ့ကို ထိုက်သင့်သလောက်လဲ အပြစ်ပေးဆုံးမလိုက်ပြီ

မဟုတ်လား၊ ဒီမြို့မှာ နေထိုင်သူ အချင်းချင်း သွေးမကွဲစေချင်ဘူး”

ဟု ဖျောင်းဖျလိုက်၏။

သို့သော်...

မင်စံအိမ်မှ လူများက လက်မခံကြပါချေ။

“မဖြစ်ဘူး၊ သူ့ကို အလွတ်ပေးလို့ မဖြစ်ဘူး”

“မင်ဘက်ခြမ်းကို ကျူးကျော်လာတဲ့အတွက် ခြေဖြတ်ပစ်ရ

မှာပဲ”

“သူ့ကို အပြစ်မပေးယင် မင်တွေ သိက္ခာကျလိမ့်မယ်”

ခေါင်းမာစွာဖြင့် ပြောလာကြသည်။

ဝမ်းယောင်၏မျက်နှာ အနည်းငယ် တင်းမာသွားသည်။

“လူအများနဲ့ တစ်ယောက် အနိုင်မကျင့်ရဘူး၊ အားငယ်သူ

ကို အားပေးရမယ်လို့ ကျုပ်ဆုံးမခဲ့တာ မင်းတို့ မေ့နေကြပြီလား”

မင်စံအိမ်မှ တစ်ယောက်က...

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၆၉

“ဆရာဝမ်း၊ ဒါဟာ မင်နဲ့ ဇောင် အရေးပါ၊ ဆရာဝမ်း ကြား
မဝင်ပါနဲ့ ဘေးဖယ်နေပါ”

“ဟုတ်တယ်၊ ဆရာဝမ်းနဲ့ မဆိုင်ဘူး”

“မင်နဲ့ ဇောင် ပြဿနာ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ရှင်းမယ်”

သူတို့သည် မိမိအား မင်သခင်ကြီးလောက် အရေးမစိုက်
မှန်း ဝမ်းယောင် နားလည်သွားသည်။

သူက ဒေါသထွက်သွားပြီး...

“ကောင်းပြီ၊ သူ့ကို မင်စံအိမ်ထဲက ခေါ်ထုတ်သွားမယ်၊
ဘယ်သူတားရဲသလဲ တားကြည့်စမ်း၊ ကျုပ်အကြောင်း သိသွားမယ်”

လေသံမာမာဖြင့် ပြောလိုက်၏။

ယင်းသို့ ခြိမ်းခြောက်လိုက်လျှင် ငြိမ်သွားကာ နောက်ဆုတ်
သွားကြမည်ဟု ဝမ်းယောင် ထင်ထားခဲ့၏။

သို့သော်...

လက်တွေ့ဝယ် တက်တက်စင်အောင်ပင် လွဲမှားသွားလေ
သည်။

“ဇောင်အမျိုးအနွယ်ကို အထွက်မခံဘူး”

“မဖြစ်ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ တားဆီးရမှာပဲ”

“ဇောင်တွေကို ချမ်းသာမပေးဖို့ သခင်ကြီး အမိန့်ထုတ်
ထားတယ်”

“ဇောင်ဖင်းကို မဖြစ်မနေ သခင်ကြီးလက်ထဲ အပ်ရမှာပဲ”

မင်များက ခက်ထန်စွာ ပြောယင်း ဇောင်ဖင်းအား ဖမ်းဆီး

၇၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရန် ချဉ်းကပ်လာကြသည်။

သူတို့သည် ဝမ်းယောင်အား အရေးမစိုက်ကြတော့ပါ။

ဇောင်ဖင်းအား ဖမ်းဆီးရေးအတွက် သူ့အား ရန်မူမည့်

အသွင်ပင် ရှိနေကြလေသည်။

ဝမ်းယောင် ဒေါသထွက်သွားသည်။

“တွေ့ကြသေးတာပေါ့”

ကြိုးဝါးယင်း အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာသူနှစ်ယောက်အား
တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

“ဝုန်း”

“အား”

ထိုလူနှစ်ယောက် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားသည်။

ကျန်လူများ ဒေါသထွက်သွားကြသည်။

သူတို့သည် ဂါရဝတရား မရှိကြသူများပီပီ...

“သူဟာ ငါတို့ ရန်သူကို အကာအကွယ် ပေးနေတာပဲ၊

အလျော့မပေးကြနဲ့ဟေ့”

အော်ဟစ်ကာ ဇောင်ဖင်းသာမက ဝမ်းယောင်ကိုပါ ဝိုင်းရံ

တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည်။

ဝမ်းယောင်က ဇောင်ဖင်းအား ကြည့်ကာ...

“ခြေလက်တွေကို ဟန်ချက်ညီအောင် ထိန်းပြီး လိုသလို

ဆန့်ထုတ်တိုက်ခိုက်ပါ။ အားကုန်သုံးစရာ မလိုဘူး”

ဇောင်ဖင်း၏လိုအပ်ချက်နှင့် ဇောင်ဖင်း မသိသေးသော

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၇၁

သဘောတရားများအား ပြောပြလိုက်သည်။

ဇောင်ဖင်း ဝမ်းသာသွားသည်။

ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းသူပီပီ ဝမ်းယောင် ပြောသည့်အ
တိုင်း အသုံးပြု တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

လက်နက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်လာသူသုံးယောက် လွင့်စဉ်သွား
လေသည်။

ဇောင်ဖင်း သဘောကျသွားသည်။

အသုံးပြုပုံခြင်း အတူတူ ယခုကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်ခြင်းက ပို၍
ထိရောက်မှန်း နားလည်သွားသည်။

ဝမ်းယောင်ကိုလည်း ပို၍ လေးစားလာမိသည်။

ဝမ်းယောင်က ရှေ့၌ ပိတ်ထားသူများအား နဂါးတောင်ဝှေး

ဖြင့် ဝှေယမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

မင်္ဂလာအိမ်မှ လူများ ဖုန်ဖုန် ဖြစ်သွားကြသည်။

ဝမ်းယောင်သည် ပွင့်သွားသော လမ်းအတိုင်း ရှေ့မှ ထွက်

၇၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ခွာနေပြီး ဇောင်ဖင်းက နောက်မှ လိုက်နေ၏။

မင်စံအိမ်မှ လူများသည် ဝမ်းယောင်အား မယှဉ်နိုင်မှန်း
နားလည်ထားကြသည်။

သို့သော်...

ထွက်ပေါက်ကိုမူ အထပ်ထပ် ပိတ်ဆို့ထားလေသည်။

ဝမ်းယောင်ကလည်း မညှာတာနိုင်တော့ချေ။

ဇောင်ဖင်း လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အစွမ်းကုန် ကြိုးစား
သွားမည်သာ ဖြစ်သည်။

တစ်ဘက်နှင့်တစ်ဘက် အကြီးအကျယ် တိုက်ခိုက်ကြတော့
မည့် အချိန်ဝယ်...

“ရပ်လိုက်စမ်း”

ကျယ်လောင်သော အော်ငေါက်သံတစ်ချက် ဟိန်းထွက်လာ
သည်ကို ကြားလိုက်ရလေတော့သည်။



အက်ကြောင်း

ကျယ်လောင်သော အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ထွက်ပေါက်ဝယ် လူနှစ်ယောက် ရပ်တန့်နေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်ကား...

မင်စံအိမ်အရှင်သခင် မင်အန်ဒါနှင့် မင်ဖောင်းတို့ပင် ဖြစ်ကြ
လေသည်။

မင်အန်ဒါ၏မျက်နှာ ခက်ထန်တင်းမာနေသည်။

အဖြစ်အပျက်များကို သူက အစအဆုံး သိမြင်ကြားသိခဲ့ပြီး
ဖြစ်သည်။

ရန်သူဘက်မှ အားပေးအားမြှောက် ပြုနေသော ဝမ်း
ယောင်အား အတော်လေး ဒေါသထွက်နေမိသည်။

၇၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လမ်းပိတ်ထားသော မင်္ဂလာဒုံမှ လူများကို လက်ငှေ့ယမ်း
ဖြလိုက်ပြီး...

“ဘေးဖယ်လိုက်ကြစမ်း”

ဟု ငေါက်လိုက်၏။

ဝမ်းယောင်တို့အား လမ်းပိတ်နေသူများ ချက်ချင်း ဘေးသို့
ရှဲသွားသည်။

မင်အန်ဒါ၏စူးရဲသော မျက်လုံးအစုံက ဝမ်းယောင်ထံသို့
ရောက်ရှိလာသည်။

ဝမ်းယောင်ကား တုန်လှုပ်ဟန် မပြပါ။

မတရားမှုအား ရွံ့မုန်းသူပီပီ မိမိ မှန်သည်ဟု ယူဆပြီး
နောက်ဝယ် နောက်ဆုတ်ပေးမည် မဟုတ်ပါချေ။

မင်အန်ဒါက အေးတိအေးစက် လေသံဖြင့်...

“ဆရာဝမ်း၊ ခင်ဗျားက ဘာကြောင့် ဇောင်တွေဘက်က
ကာကွယ်ပေးချင်တာလဲ၊ သူဟာ ကျုပ်ခြံဝင်းထဲ ကျူးကျော်ဝင်
ရောက်လာတယ်ဆိုတာ သိထားဦး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဝမ်းယောင်က တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

“ဇောင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မင်ပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်မြို့တည်းသားတွေပဲ
မဟုတ်လား၊ ဘာကြောင့် ခွဲခြားပြီး အပြစ်ရှာနေတာလဲ၊ ခင်ဗျားရဲ့
ယူဆချက်က တစ်ဖက်သတ်ဆန်လွန်းနေတယ်”

လေသံအေးအေးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၇၅

မင်အန်ဒါ ရှူးရှူးရှားရှား ဖြစ်သွား၏။

“ဘာကွ၊ ဒါဟာ နဂိုကတည်းက သတ်မှတ်ခဲ့တဲ့ စည်းကမ်း
ချက်ပဲ၊ ငါ့လက်ထက်ကျမှ ဖျက်ပစ်ရအောင် ရာဇဝင်ရိုင်းသွားမှာပေါ့၊
ဇောင်တွေဟာ မင်တွေအတွက် အနှောင့်အယှက် ရန်သူပဲ၊ ပြီးတော့
အခု ကျူးကျော်သူဟာ ဇောင်မျိုးနွယ်ဝင်တစ်ယောက်၊ တစ်ချိန်မှာ
ဇောင်တွေရဲ့ အရှင်သခင် ဖြစ်လာမယ့်လူပဲ၊ သူ့ကို လုံးဝအလွတ်
မပေးနိုင်ဘူး၊ မဖြစ်ဖြစ်တဲ့ နည်းနဲ့ တားဆီးရမှာပဲ”

ဝမ်းယောင် မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်ကလဲ အမှန်တရားအတွက် ရင်ဆိုင်မှာပဲ၊ သူ့ကို ဒီက
နေ့ ရအောင် ခေါ်ထုတ်သွားမယ်”

မင်အန်ဒါ အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

“ဝမ်းယောင်၊ မင်းဟာ ငါ့ဘက်မှာ နေပြီး ဘာကြောင့် အန်
တုချင်တာလဲ၊ မင်းအတွက် အကျိုးနည်းသွားနိုင်တယ်ဆိုတာ ထည့်
တွက်ထားဦး”

အေးတိအေးစက် လေသံဖြင့် ခြိမ်းခြောက်လိုက်၏။

ဝမ်းယောင်က ဂရုမစိုက်ဘဲ...

“ကျုပ်က မှန်တယ် ထင်ရင် ရင်ဆိုင်ဖို့ ဝန်မလေးဘူး”

“ဝမ်းယောင်၊ မင်းက ကျုပ်နဲ့ ဖက်ပြိုင်ချင်တာလား”

မင်အန်ဒါက ဒေါသသံဖြင့် ပြောလာသည်။

ဝမ်းယောင်က...

“ကျုပ်က သူ့ကို ပြန်ပို့ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်၊ ဒါကြောင့်

၇၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဖြစ်လာသမျှ ရင်ဆိုင်မှာပဲ”

မြောင်ပင် စိန်ခေါ်လိုက်သည်။

မင်အန်ဒါ လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်လိုက်သည်။

ရှေ့သို့လည်း လှမ်းထွက်ရန် ပြင်လိုက်သည်။

အခြေအနေမှာ ဆိုးရွားစွာ တင်းမာလာချေပြီ။

ဝမ်းယောင်က အလျော့မပေးသလို မင်အန်ဒါကလည်း သည်းမခံနိုင်တော့ပါချေ။

ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လျှင် နှစ်ဖက်စလုံး အကျိုးနည်းရပေမည်။

ထို့ကြောင့်...

အကင်းပါးသော မင်ဖောင်းက အခြေအနေကို ဝင်ရောက် ထိန်းသိမ်းလိုက်သည်။

သူ့မှာ မင်အန်ဒါ၏လက်အား ဆွဲကာ...

“ကဲပါ ဦးလေးရယ်၊ ဒီကိစ္စအတွက်နဲ့ အခုလောက်ထိ ပြဿနာဖြစ်ဖို့ မလိုပါဘူး၊ ပြီးတော့ ဆရာဝမ်းကလဲ တခြားလူမှ မဟုတ်တာ၊ အချင်းချင်းတွေပဲ စိတ်လျော့လိုက်ပါဗျာ”

မင်အန်ဒါက သူ့အား စိုက်ကြည့်ကာ ဘာမျှ မပြောချေ။

ဒေါသကို အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းချုပ်လိုက်ပုံရ၏။

မင်ဖောင်းက ဝမ်းယောင်အား ပြုံးပြယ်သေး...

“ဆရာဝမ်းလည်း ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါနဲ့၊ ဇောင်ဖင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိတ်တိုင်းကျ ဆောင်ရွက်ပါ၊ နောက်တစ်ခါသာ

ရှောင်လင်တောင်ပေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၇၇

မကျူးကျော်စေချင်ပါဘူး၊ ကဲ ဆရာဝမ်း လိုက်ဖို့မယ်ဆိုလဲ ကြပါဗျာ”

ပြောသင်း လမ်းဖယ်ပေးလိုက်၏။

ဝမ်းယောင်က မင်ဖောင်းအား စေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

ဇောင်ဖင်း၏လက်ကို ဆွဲကာ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ပြဿနာကား အေးချမ်းသွားသော်လည်း နှစ်ဘက်စလုံး၌ အက်ကြောင်းများ ထင်ကျန်ရစ်ခဲ့ရပေတော့သည်။



တပည့်

ဝမ်းယောင်သည် ဇောင်ဖင်းအား လက်ဆွဲကာ စည်းတစ်ဖက်သို့ ကျော်သွားသည်။

ဇောင်ဘက်ခြမ်းမှ လူများက အထူးအဆန်းသဖွယ် ကြည့်လာကြလေသည်။

ဇောင်ဖင်း ပါလာ၍လည်း အံ့သြနေကြသည်။

ဇောင်ဖင်းက...

“ဒါ သိုင်းဆရာဝမ်းယောင်ပါ”

လမ်း၌ တွေ့သည့် လူများအား စိတ်ဆက်ပေးလိုက်၏။

ဝမ်းယောင် ဇောင်ဘက်ခြမ်း လိုက်လာ၍ ဇောင်ဖင်းမှာ အလွန်ဝမ်းသာနေသည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၇၉

ဝမ်းယောင်အား သူ၏လက်ရာ ခေါက်ဆွဲ ကျွေးနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါလား။

ဇောင်ဖင်း၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်နေသည်ကို တွေ့ရသော မြို့သူမြို့သားများသည် ဝမ်းယောင်မှာ ဇောင်ဖင်း ခေါ်ဆောင်လာသောသိုင်းဆရာ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်သွားကြသည်။

ထို့ကြောင့်...

ဝမ်းယောင်အား တွေ့သမျှ လူတိုင်းသည် ဦးညွှတ်အရိုအသေပြုကာ နှုတ်ဆက်ကြလေသည်။

ထိုအဖြစ်ကြောင့် ဝမ်းယောင်ကိုယ်တိုင် အံ့အားသင့်နေခဲ့ရသည်။

ရိုးသားလှသော ဇောင်ဘက်ခြမ်းမှ လူများအား ကြည့်ပြီး အလိုလို စိတ်လက်ကြည်လင်လာမိတော့သည်။



ဇောင်စားသောက်ဆိုင်...

ဇောင်စားသောက်ဆိုင်မှာ အနည်းငယ် လူရှင်းနေသည်။

ဇောင်ဖင်းသည် သီးသန့်စားပွဲဝိုင်းတွင် ဝမ်းယောင်အား

နေရာချထားပေးလိုက်၏။

တစ်ဖန်...

အရိုအသေပေးကာ...

၈၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဆရာဝမ်း၊ ဒီမှာ ခဏထိုင်ပါဦး၊ ကျွန်တော့်ဦးလေးနဲ့ တွေ့ပြီး စားသောက်ဖွယ်ရာ ပြင်ဆင်လိုက်ပါဦးမယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူ့အား ကျွေးမွေးရန် စိတ်အားထက်သန်နေသော ဇောင်ဖင်း၏ဆန္ဒအား မတားဆီးလိုတော့ပါ။

ထို့ကြောင့်...

ခေါင်းကို အသာညိတ်ပြလိုက်သည်။

ဇောင်ဖင်းက အနောက်ဘက် ထွက်လာခဲ့သည်။

ဖက်တီးက သူ့အား တွေ့လျှင် ဝမ်းသာအားရဖြင့်...

“အစ်ကိုလေး ပြန်လာပြီလား၊ နောက်ကျလို့ မင်တွေ လက်ချက်မိနေပြီလို့ ထင်နေတာ”

ဟု ဆီးကြိုပြောလာသည်။

ဇောင်ဖင်းက...

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့၊ မင်တွေကြောင့် ငါသေတော့မလို့ ဆရာဝမ်းယောင် ကယ်ပေလို့”

ဖက်တီး မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

“ဘယ်လို ဆရာဝမ်းယောင်က ကယ်ခဲ့တာ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ အခု ငါနဲ့တောင် ပါလာတယ်ကွ”

ဖက်တီးက ဝမ်းယောင်အား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

တစ်ဖန်...

ဇောင်ဖင်းအား ဝမ်းသာအားရဖြင့်...

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၈၁

“အစ်ကိုလေး ကံကောင်းတာပဲ၊ တကူးတက သွားခိုးကြည့်စရာ မလိုတော့ဘူးပေါ့”

“ဒါပေါ့”

သူတို့ စကားကောင်းနေစဉ် ဇောင်ဇန်ရှင်း ရောက်လာသည်။

သူက စိုးရိမ်ပူပန်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

“ဇောင်ဖင်း၊ မင်းပြန်လာသေးတယ်နော်၊ ငါ့မှာဖြင့် စိတ်ပူလိုက်ရတာ၊ မင်းအတော် စိတ်ဒုက္ခပေးပါလား၊ မင်းခေါ်လာတဲ့လူက ကော ဘယ်သူလဲ”

“အဲဒါ ဆရာဝမ်းယောင်ပေါ့”

“ဟေ”

ဇောင်ဖင်းက ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်များကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

သူ၏စကား နားထောင်အပြီးဝယ် ဇောင်ဇန်ရှင်းမှာ ရင်ဘတ်အား လက်ဝါးဖြင့် ဖိကပ်ယင်း...

“အမယ်လေး၊ မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း၊ ဆရာဝမ်းယောင်ဟာ မင်းရဲ့အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ပဲ၊ ငါလဲ ကျေးဇူးတင်သင့်တယ်၊ ကောင်းကောင်းပြုစုရမယ်”

သူတို့သုံးယောက် အကောင်းဆုံး စားသောက်ဖွယ်ရာများ ပြင်ဆင်ကာ ဝမ်းယောင်ထံ လျှောက်သွားကြသည်။

ဖက်တီးက စားသောက်ဖွယ်ရာများအား စားပွဲတွင် နေရာ

၈၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ချ စီစဉ်ပေးလိုက်သည်။

ဇောင်ဖင်းက ဖက်တီးအား ညွှန်ပြယင်း...

“သူက အလုပ်သမားလဲဟုတ်၊ ညီအစ်ကိုသူငယ်ချင်းလဲ ဟုတ်တဲ့ ဖက်တီးပါ”

“ဒါကတော့ ဇောင်မျိုးနွယ်သခင် ကျွန်တော့်ရဲ့ဦးလေး ဇောင်ဇန်ရှင်းပါ”

ဝမ်းယောင်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်၏။

ဝမ်းယောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

မတ်တတ်ကြီး ဖြစ်နေသော ဇောင်ဇန်ရှင်းအား ပြုံးပြယ်င်း “ထိုင်ပါဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဇောင်ဇန်ရှင်းက အားနာဟန်ဖြင့်...

“မထိုင်တော့ပါဘူး၊ ဆရာလေး ဘာသာ လွတ်လပ်စွာ သုံး ဆောင်ပါ။ ကျုပ်တို့ရဲ့အသက်ကို ကယ်ခဲ့တဲ့အတွက် ဘယ်လိုကျေးဇူး တင်ရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး၊ မင်တွေဟာ အတ္တကြီး ရက်စက် တယ်၊ သူတို့ကြောင့် ကျုပ်တို့ဘက်က လူတွေ အတော်ဒုက္ခရောက် ခဲ့ရတယ်”

ဝမ်းယောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“သူတို့ရဲ့ အပြုအမူကို ကျုပ်လဲ သဘောမကျပါဘူး၊ ဒါ ကြောင့် အခုလို မျက်နှာပြောင်တိုက်လိုက်တာပါ”

ဇောင်ဇန်ရှင်းက...

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၈၃

“ကျုပ်ရဲ့တူကတော့ ဆရာလေးရဲ့ ပညာတွေ အတုယူပြီး တော့ကို ကျင့်နေတော့တာပဲ၊ အစကဆို လေ့ကျင့်ယင် အချိုးအစား ကို မပြေပြစ်ဘူး၊ နည်းစနစ် မမှန်တဲ့အတွက် ထိပ်ပေါက်ခေါင်းကွဲနဲ့ ခဏခဏ ဆေးကုနေရတယ်”

“ဦးလေးကလဲဗျာ”

“ဘာလဲ မဟုတ်လို့လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဟား...ဟား...ဟား”

အားလုံးပင် ပွဲကျသွားသည်။



စားသောက်ပြီးစီးသွားသော ဝမ်းယောင်အား အနောက် ဘက်ဆောင်သို့ ဖိတ်ခေါ်လာခဲ့သည်။

စားသောက်ဆိုင် အနောက်ဘက်ရှိ သီးခြားဆောက်လုပ် ထားသော အဆောင် ဖြစ်သောကြောင့် အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်လှပေ သည်။

ဝမ်းယောင် သဘောကျသွား၏။

ဤနေရာသည် သိုင်းလေ့ကျင့်၍ ကောင်းသော နေရာတစ် ခု ဖြစ်ကြောင်း ဆင်ခြင်မိသည်။

အဆောင်ရှေ့ မြေကွက်လပ်ပတ်ပတ်လည်ရှိ လေ့ကျင့်ရေး

၈၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ပစ္စည်းများကို တွေ့သောအခါ ဝမ်းယောင် အံ့သြသွားသည်။

“ဟင် ဒါတွေက”

ဇောင်ဇန်ရှင်း ပြုံးလိုက်သည်။

ဇောင်ဖင်းအား ညွှန်ပြယင်း...

“သူ့လက်ရာတွေပေါ့၊ သိုင်းလေ့ကျင့်ဖို့အတွက် အပြည့်အစုံ စီစဉ်ထားတာ၊ တစ်ခုခု လေ့ကျင့်နေရမှကို ကျေနပ်နေတာ၊ သိုင်း ပညာကိုတော့ အရူးအမူးကို တတ်ကျွမ်းကျင်တာ၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် လက်လျှော့လိုက်ရတာပဲ ကြည့်ပေတော့”

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

ဇောင်ဖင်းမှာ ပြုံးပြီးပြီးဖြင့် ရှိနေသည်။

ဝမ်းယောင် ပြုံးလိုက်သည်။

သိုင်းလေ့ကျင့်ရာတွင် လိုအပ်သော ပစ္စည်းအစုံအလင် စုဆောင်းထားနိုင်သည်ကို ကြည့်၍ ဇောင်ဖင်း၏စနစ်ကျပုံကိုလည်း သဘောကျသွားသည်။

ဇောင်ဖင်းမှာ ပညာ တကယ်လိုချင်သူဖြစ်မှန်း သူက သဘောပေါက်သွားသည်။

သူက ဇောင်ဖင်းအား ကြည့်ကာ...

“မင်းက ငါ့ရဲ့ ပညာတွေ ခိုးယူလေ့ကျင့်ခဲ့တာ အတော်ကြာ ပြီပေါ့ ဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဇောင်ဖင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၈၅

“ဟုတ်ပါတယ်”

သူက ဝမ်းယောင်အား မျက်နှာငယ်လေးနှင့် ကြည့်ကာ...

“ဒါကလဲ အခြေအနေအရ မတတ်သာလို့ ဖြစ်သွားရတာပါ။

ကျွန်တော်က လေ့လာယင်းနဲ့ ဆရာဝမ်းရဲ့ ပညာရပ်တွေကို အတုယူ လေ့ကျင့်မိခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော့်အမှားအတွက် ခွင့်လွှတ်ပါလို့ တောင်း ပန်ပါတယ်”

ဟု ဦးညွတ်ကာ ပြောလာသည်။

ဝမ်းယောင်က လက်ကာပြယင်း...

“ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ မင်းဘက်က အခြေအနေမှ မပေးခဲ့ဘဲ၊ ငါ

ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုစကားကြားလျှင် ဇောင်ဖင်း၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်သွားလေ သည်။

“ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ”

ဝမ်းယောင်က...

“မင်းက ငါ့ဆီက ပညာတွေ၊ ခိုးယူမှတ်သားတဲ့ ပညာတွေ

ကို မှန်မှန်ကော လေ့ကျင့်ရဲ့လား”

ဟု အကဲခတ်ယင်း မေးလိုက်သည်။

ဇောင်ဖင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ဟုတ်ကဲ့ လေ့ကျင့်ပါတယ်”

ဝမ်းယောင် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ကာ...

၈၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ကောင်းပြီ၊ မင်းလေ့လာမှတ်သား လေ့ကျင့်ထားသမျှ
ပညာတွေကို တစ်ခေါက်လောက် ပြစမ်းပါဦး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ဗျာ”

ဇောင်ဖင်း ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

ဝမ်းယောင်က...

“မင်း ငါ့ရဲ့ ပညာတွေ ဘယ်လောက်အထိ လေ့လာပြီးပြီလဲ
လို့ သိချင်တာပါ။ ပြီးတော့ ဟာကွက် လိုအပ်ချက်တွေ ရှိနေသလား
ဆိုတာ ဆန်းစစ်ကြည့်ချင်လို့ပါ”

နားလည်အောင် ရှင်းပြလိုက်သည်။

ထိုအခါမှ ဇောင်ဖင်း သဘောပေါက်သွားသည်။

သူ၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်နေသည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်လေ့ကျင့်ပြပါ့မယ်”

စကားဆုံးလျှင် မြေကွက်လပ်အလယ်၌ ရပ်ကာ မှတ်သား
ထားသော ပညာရပ်များအား အားသွန်ခွန်စိုက်ဖြင့် လေ့ကျင့်ပြလိုက်
လေသည်။

ဝမ်းယောင် အကဲခတ် ကြည့်နေ၏။

ဇောင်ဇန်ရှင်းကလည်း တိတ်တဆိတ်ရပ်ကာ ငေးကြည့်နေ

၏။

ဖက်တီးကား ဆိုင်အလုပ်များကို သွားရောက်လုပ်ကိုင်နေ
ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် မရှိပါချေ။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၈၇

ဝမ်းယောင်သည် ဇောင်ဖင်း လေ့ကျင့်နေသည်ကို ကြည့်
ယင်း မျက်နှာပေါ်ဝယ် ထူးခြားသော အရိပ်အယောင်များ ပေါ်
ထွက်လာလေသည်။

နဂါးတောင်ဝှေးပညာရပ် ဆင့်ပွားရာတွင် ဇောင်ဖင်းသည်
အသင့်တော်ဆုံး လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ဆင်ခြင်မိလာ
လေသည်။

ဇောင်ဖင်းသည် ပညာလိုချင်စိတ် ရှိသည်။

စကားပြော ချို့ယွင်းပြီး ဇွဲရှိသည်။

ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းပြီး အကင်းပါးသည်။

သူလိုချင်သော အချက်များ ဇောင်ဖင်းတွင် အပြည့် ရှိနေ
ပေသည်။

ဝမ်းယောင်၏မျက်နှာ တဖြည်းဖြည်း ပြုံးယောင်သမ်းလာ
၏။

ထိုစဉ်...

ဇောင်ဖင်းမှာ လေ့ကျင့်ပြပြီး ဖြစ်နေ၏။

နဖူးပေါ်မှ ချွေးများအား သုတ်ကာ...

“ဆရာဝမ်း ဘာများ လိုအပ်သလဲ ခင်ဗျာ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဝမ်းယောင်က...

“ဟာကွက်မရှိဘူး၊ လျင်မြန်မှုပဲ လိုတော့တယ်”

သူက ဇောင်ဖင်းအား အကဲခတ်ကြည့်ယင်း တဆက်တည်း

၈၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ပင် မေးလိုက်လေသည်။

“မင်း ငါ့ဆီက ပညာရပ်တွေကို တကယ် စိတ်ဝင်စားသလား”

ဇောင်ဖင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ စိတ်ဝင်စားပါတယ်”

“ကောင်းပြီ၊ မင်းကို ငါ့တပည့်အဖြစ် အသိအမှတ် ပြုလိုက်ပြီ”

“ဗျာ”

ဇောင်ဖင်း ကိုယ့်နားပင် ကိုယ်မယ့်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားသည်။

ချက်ချင်းပင် နူးထောက်ကာ...

“ဆရာ”

ဟု ခေါ်လိုက်လေတော့သည်။

မကြာမီ ဝမ်းယောင်က ဇောင်ဖင်းအား တပည့်အဖြစ် လက်ခံလိုက်သော သတင်းသည် မြို့ထဲ ပျံ့နှံ့သွားလေတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ပေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၈၉

ဖိတ်ခေါ်ခြင်း

ဝမ်းယောင်...။

ဝမ်းယောင်က ဇောင်ဖင်းကို သဘောကျကာ တပည့်အဖြစ် လက်ခံလိုက်ခြင်းသည် အန္တရာယ်ကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်သကဲ့သို့ ရှိနေပါသည်။

‘ဇောင်’မျိုးနွယ်များနှင့် မဟာရန်ဘက် ဖြစ်နေသော ‘မင်သခင်ကြီး’က မည်သို့မျှ ကျေနပ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ဝမ်းယောင်က သူမှန်သည်ဟု ယူဆသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး အမှုမထားပါချေ။

ထို့ကြောင့်...

ဝမ်းယောင်ထံသို့ မင်စံအိမ်မှ အရေးပါသော မင်ဖောင်းရောက်ရှိလာတော့သည်။

၉၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မင်ဖောင်းက မင်သခင်ကြီး မင်အန်ဒါက တွေ့လိုပါသဖြင့်
မင်စံအိမ်ကို ခေတ္တလိုက်ခဲ့ပါရန် အနူးအညွတ် တောင်းပန်ကာ ဖိတ်
ခေါ်လေသည်။

ပြဿနာ စလာတော့မည်ဟု ဝမ်းယောင် နားလည်မိသော်
လည်း မင်အန်ဒါနှင့် တွေ့ဆုံကာ ဖြေရှင်းလိုက်ခြင်းက အကောင်းဆုံး
ဟု သဘောပိုက်ကာ မင်စံအိမ်သို့ လိုက်သွားရန် သဘောတူလိုက်
လေတော့သည်။



မင်အန်ဒါ၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်နေသည်။

အသင့်ပြင်ဆင်ထားသော စားသောက်ပွဲကြီးဖြင့် ဝမ်း
ယောင်ကို တည်ခင်းဧည့်ခံလေသည်။

ဝမ်းယောင်က...

“မင်သခင်ကြီးရဲ့ စေတနာကို လေးစားပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေ
မယ့် ကျုပ်ဗိုက်မဆာလို့ မစားပါရစေနဲ့တော့”

မင်အန်ဒါက...

“ဆရာဝမ်းယောင်၊ ဇောင်မျိုးနွယ်တစ်ယောက်ကို တပည့်
အဖြစ် လက်ခံပြီး ကျုပ်တို့ကို စိမ်းကားသွားတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး
နော်”

“ကျုပ်မှာ သည်လို သဘောမျိုး မရှိပါဘူး”

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၉၁

“ဒါဖြင့် ဆရာဝမ်းယောင်က ကျုပ်တို့ မင်စံအိမ်မှာ ပြန်လာ
နေဖို့ မေတ္တာရပ်ခံချင်ပါတယ်”

“ကျုပ်က..”

“ဆရာဝမ်းယောင် မနစ်နာစေရပါဘူး”

မင်အန်ဒါ လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်လျှင် မင်ဖောင်းက ယွန်း
သေတ္တာလေးတစ်လုံး ယူလာလေသည်။

မင်အန်ဒါက သေတ္တာလေးကို ယူကာ အဖုံးဖွင့်လိုက်လျှင်
ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားအပြည့် တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပလျက်
ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

“ဒါ ဆရာဝမ်းယောင်ကို ဂုဏ်ပြုတာပါဗျာ”

ရတနာအပြည့်ပါသော ယွန်းသေတ္တာလေးကို ပေးသော
အခါ ဝမ်းယောင် လက်မခံဘဲ ငြင်းဆန်လိုက်လေသည်။

“ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်လက်မခံပါရစေနဲ့”

မင်အန်ဒါ အံ့ဩသွားလေသည်။

“သည်ပစ္စည်းတွေဟာ တန်ဖိုးနည်းတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘာ
ကြောင့် လက်မခံနိုင်တာလဲဗျာ”

ဝမ်းယောင်က...

“ကျုပ်ရဲ့ပညာကို ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာတွေနဲ့ တန်ဖိုးဖြတ်လို့
မရလို့ပါဗျာ”

“ဒါဆို ကျုပ်တို့ မင်ခြံဝင်းက လူတွေကို သိုင်းပညာ သင်
မပေးနိုင်တော့ဘူးဆိုပါတော့”

၉၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဝမ်းယောင်က တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလိုက်၏။

“အမှန်ကို ဝန်ခံရယင် ကျုပ်စိတ်မပါတော့တာ အမှန်ပါပဲ”

ဝမ်းယောင်သည် သူ၏ပညာကို လက်ဆင့်ကမ်းဝေမျှယင်း အများအကျိုး ဆောင်ရွက်မည့် လူတော်လူကောင်းများ မွေးထုတ်ရန် ရည်ရွယ်ထားသူ ဖြစ်သည်။

မင်အန်ဒါတို့လူစုက ပရိယာယ်များသူများ ဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်နိုင်တော့သဖြင့် သိုင်းပညာသင်ကြားပေးရန် စိတ်မပါတော့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မင်အန်ဒါ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

“ဆရာဝမ်းယောင် သေသေချာချာ စဉ်းစားပါဦး၊ ခင်ဗျားသည်မြို့ကို ရောက်လာတာ ‘မင်’တွေကြောင့်ပါ၊ ‘ဇောင်’တွေကြောင့် မဟုတ်ပါဘူးဗျာ”

ဝမ်းယောင် ဘာမှ မပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

မင်အန်ဒါက...

“ဆရာဝမ်းယောင်၊ လူသတ်မှုတစ်ခုကြောင့် သည်ကို ရောက်လာတဲ့အခါ ကျုပ်တို့က အန္တရာယ်ကို အမှုမထားဘဲ လက်ခံထားခဲ့တယ်၊ တကယ်လို့သာ ဆရာဝမ်းယောင်က ကျုပ်တို့ကို အမှုမထားတော့ဘူးဆိုယင် ကျုပ်တို့ကလည်း အားနာစရာလိုမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သတိပေးချင်ပါတယ်ဗျာ”

ဝမ်းယောင်က...

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၉၃

“ကျုပ်ကို လူသတ်မှုနဲ့ အကြပ်ကိုင်ခြိမ်းခြောက်ချင်တဲ့ သဘောလားဗျ”

မင်အန်ဒါက...

“ဆရာဝမ်းယောင်ဟာ ဥာဏ်ကောင်းပါတယ်၊ စဉ်းစားတတ်မှာပါ”

ဟု မှင်သေသေဖြင့် ပြောလေသည်။

ဝမ်းယောင်က...

“ခင်ဗျားတို့နဲ့ ပေါင်းယင် ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာတွေရယ်၊ ကျုပ်ဘဝ တိုးတက်လာမယ်၊ ခင်ဗျားတို့နဲ့ မပေါင်းယင် ကျုပ်ဒုက္ခရောက်ရမယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

မင်အန်ဒါ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ သည်သဘောအတိုင်းပါပဲလေ”

“ကောင်းပြီ”

ဝမ်းယောင် ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။

မင်အန်ဒါ၏မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“လူသတ်မှု ဘာကြောင့် ဖြစ်ခဲ့တာလဲ၊ ကျုပ်ကို မတရားစွပ်စွဲပြီး တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတာက စတာပဲ မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားဘက်က ရှင်းရှင်းပြောတော့ ကျုပ်ကလည်း ရှင်းရှင်းပဲ ပြောရမှာပေါ့၊ ကျုပ်ကို လူသတ်သမား ဖြစ်အောင် လုပ်ကြံဖန်တီးခဲ့တဲ့ ကိစ္စဟာ ခင်ဗျားရဲ့ လက်ချက်ဆိုတာ ကျုပ်သိထားပြီးပါပြီ”

မင်အန်ဒါ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

၉၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ကျုပ်လက်ချက် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်က လူသတ်သမားလို့ စွပ်စွဲခံရမှ ခင်ဗျား
ဆီကို ရောက်လာလိမ့်မယ် မဟုတ်လား၊ သည်ယုန်မြင်လို့ သည်ခြုံ
ထွင်ခဲ့တာမျိုးပေါ့ဗျာ”

“ဆရာဝမ်းယောင်၊ ကျုပ်ကို ဘာကြောင့် မဟုတ် မတရား
စွပ်စွဲနေတာလဲ”

ဝမ်းယောင် ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်သည်။

“စွပ်စွဲတာ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားရဲ့အကြံဆိုတာကို ကျုပ်
ကောင်းကောင်းကြီး ရိပ်မိနေပြီ၊ မကြာခင် ခင်ဗျားရဲ့ မကောင်းတဲ့
လုပ်ရပ်တွေကို သက်သေအထောက်အထားနဲ့ ဖော်ထုတ်လိုက်မှာပါ
ဗျာ”

“ဟင်”

မင်အန်ဒါ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

ဝမ်းယောင်က...

“ကျုပ်အပေါ်မှာ ခင်ဗျား တကယ်ပဲ အကောက်မကြံခဲ့ဘူး
ဆိုယင် ကောင်းကင်နဲ့ မြေကြီးကို တိုင်တည်ပြီး သစ္စာဆိုဝံသလား
ပြောပါဦး”

မင်အန်ဒါ၏မျက်နှာကြီး မည်းမှောင်နေသည်။

ဝမ်းယောင် တောင်းဆိုသကဲ့သို့ သစ္စာမဆိုဝံချေ။

ဝမ်းယောင်က...

“မင်သခင်ကြီး၊ ကျုပ်ကို ဆက်ပြီး ဒုက္ခပေးဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၉၅

တော့ဗျာ”

စကားဆုံးလျှင် ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်သွားတော့သည်။

မင်အန်ဒါ ဟန်တားခြင်း မပြုပါ။

သူ၏မျက်လုံးများ အရောင်တဖိတ်ဖိတ် ဝင်းလက်
တောက်ပနေသည်။

သူက မင်ဖောင်းကို ကြည့်လိုက်သည်။

“ရှာလောင်အန်းနဲ့ သွားတွေ့ရတော့မယ် မဟုတ်လား”

မင်ဖောင်း ဦးညွတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေး”

သူတို့တွင် ဝမ်းယောင်နှင့် ပတ်သက်ပြီး အကြံအစည် ရှိနေ
ပါတော့သည်။

BURMESE
CLASSIC
COM



ဝမ်းယောင်သည် မင်အန်ဒါအား လုံးဝယုံကြည်စိတ်ချခြင်း
မရှိတော့ပါ။

သူ့အား လူသတ်တရားခံတစ်ဦးအောင် ဖန်တီးခဲ့သူမှာ
မင်အန်ဒါပင် ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ နားလည်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မင်အန်ဒါသည် ‘စောင်’များကို ဖယ်ရှားကာ အရှေ့ပိုင်းမြို့
တော်ကို လက်ဝါးကြီး အုပ်လိုသူ ဖြစ်ကြောင်းလည်း နားလည်နေပြီ
ဖြစ်လေသည်။

၉၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“မင်းအန်ဒါဟာ ကျားစည်းလဲပဲ၊ သူ့ရဲ့အန္တရာယ်ကို သတိမထားယင်..”

သူ့အတွေးမဆုံးလိုက်ပါ။

ရုတ်တရက် လူရိပ်တစ်ခု ထွက်ပေါ်လာပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူသည် အနက်ရောင်ဝတ်ထားပြီး မျက်နှာဖုံးစွပ်ကာ ရုပ်ဖျက်ထားလေသည်။

သူ၏လက်နှစ်ဘက်၌ ဓားနှစ်လက်ကိုင်ထား၏။

ထိုဓားနှစ်လက်မှာ ဓားရှည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဓားကောက်ပမာ ချိတ်ဆွဲတိုက်ခိုက်၍ရအောင် အထူးပြုလုပ်ထားသော ဓားများ ဖြစ်သည်။

လခြမ်းပုံသဏ္ဌာန်ဓားကွေးနှင့် ဓားရှည်ကို ပေါင်းစပ်ထားသော လက်နက် ဖြစ်လေသည်။

“ဟင်”

ဝမ်းယောင် ရင်ထိတ်သွားသည်။

သိုင်းလောကျင့်သည့် နေရာ၌ ပထမတစ်ကြိမ် လုပ်ကြံခံရစဉ်ကလည်း လူသတ်သမားသည် ထိုလက်နက်မျိုးကိုပင် အသုံးပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“သည်လူက ပထမတစ်ကြိမ် လုပ်ကြံတာ မအောင်မြင်လို့ နောက်တစ်ကြိမ် လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားလာတာကိုး”

ဝမ်းယောင် တအံ့တဩ ဖြစ်သွားသည် တဒင်္ဂအချိန်လေး

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၉၇

အတွင်းမှာပင် ထိုလူသည် ဓားကွက်ဆယ်ကွက်ခန့် ရေပက်မဝင်အောင် တိုက်ခိုက်လိုက်ပြီး ဖြစ်လေသည်။

ဝမ်းယောင် သတိဝင်လာကာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ချိန်၌...

“ဝှစ်”

“ဗြ”

ထိုလူ၏ဓားက သူ၏အင်္ကျီရင်ဘတ်ကို ထက်ခြမ်းလှီးဖြတ်ကာ ဝမ်းဗိုက်တစ်ခုလုံး သွေးချင်းချင်း နီရဲသွားစေခဲ့တော့သည်။

“အင့်”

ဝမ်းယောင် မသဲမကွဲ ညည်းညူလိုက်သည်။

ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ခြေသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး လူတစ်စု ပြေးလွှားရောက်ရှိလာကာ ဝမ်းယောင်အား ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။



ဝမ်းယောင်၏ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး သွေးများ စိမ့်နေ၏။

အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသည့် မျက်နှာဖုံးရင်က ယခုတစ်ကြိမ်လည်း သူ့အား ဒဏ်ရာရအောင် တိုက်ခိုက်နိုင်လိုက်ပြန်ပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထို့အပြင် လက်နက်ကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်ထားသူများက ဝိုင်း



၉၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရဲတိုက်ခိုက်လာကြလေသောကြောင့် ဝမ်းယောင် အခြေအနေ ဆိုးသွားတော့သည်။

ဒဏ်ရာရထားသည့် ကြားမှ အားတင်းကာ...

“ဟိတ်”

“ယား”

နဂါးတောင်ဝှေးကို ဝှေးယမ်းပြီး ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်ရလေသည်။

ဝမ်းယောင်၏နဂါးတောင်ဝှေးသိုင်းက အလွန်အစွမ်းထက်သော သိုင်းပညာတစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။

“ဝိုး...ဝိုး...ဝိုး”

တောင်ဝှေးဝှေးယမ်းသံများ တဝိုးဝိုးမြည်ကာ ထွက်ပေါ်လာပြီး...

“ခြမ်း...ခြမ်း...ခြမ်း”

“ဖုန်း”

“အား”

ရန်သူများ၏လက်နက်များကို ရိုက်ထုတ်နိုင်လိုက်သကဲ့သို့ ရန်သူသုံးလေးယောက်အား ထိခိုက်အနာတရဖြစ်အောင် တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့လေသည်။

ရန်သူများလည်း ဘေးသို့ ရဲသွားကြသည်။

ထိုစဉ်...

“ဟား...ဟား...ဟား”

BURMESE
CLASSIC
COM

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၉၉

ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံကြီး ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဝမ်းယောင် ကြည့်လိုက်သောအခါ မင်သခင်ကြီးက တုတ်လှုံဆွဲကာ လှမ်းလာနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ဝမ်းယောင် မဲ့ဖြိုးဖြိုးလိုက်သည်။

“နောက်ဆုံးတော့ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ကျုပ်ကို ဒုက္ခပေးဖို့ ကြိုးစားတော့မှာပေါ့လေ”

မင်အန်ဒါက...

“ဝမ်းယောင်၊ မင်းက ‘ဇောင်’တွေဘက်ကို ပါသွားမှတော့ ကျုပ်ရဲ့ရန်သူ ဖြစ်သွားပြီပေါ့။ ကဲ သတိသာထားပေတော့”

တုတ်လှုံကို ဝှေးယမ်းကာ တိုက်ခိုက်လိုက်တော့သည်။

ဝမ်းယောင်ကလည်း သူ၏တောင်ဝှေးဖြင့် ရှောင်လင်နဂါးတောင်ဝှေးသိုင်းကို ထုတ်ဖော်ကာ ပြန်လည်ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

မင်အန်ဒါ၏ လူကြီးလူကောင်း ဟန်ဆောင် မျက်နှာဖုံးကွာကျသွားပြီ ဖြစ်သည်။

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်လာပြီ ဖြစ်လေသည်။

“တိုက်ကြဟေ့”

“ယား”

“မလွတ်စေနဲ့”

မင်အန်ဒါ၏လူများက ညာသံပေးကာ ဝိုင်းရဲတိုက်ခိုက်လာ

၁၀၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကြလေသည်။

တိုက်ပွဲကား ကြောက်မမန်းလိလိ ပြင်းထန်နေပါတော့သည်။

ဝမ်းယောင်သည် နယ်တကာလှည့်ယင်း တိုက်ပွဲများနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။

သို့သော်...

ယခုတစ်ကြိမ်လောက် ခက်ခဲသော တိုက်ပွဲမျိုး မကြုံဘူးချေ။

မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသူကြောင့် ဒဏ်ရာရထားသည့်အပြင် မင်အန်ဒါနှင့် အပေါင်းပါများက ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်လာကြလေသောကြောင့် အခက်ကြုံလာရတော့သည်။

မင်အန်ဒါတို့လူစုက သူ့အား သုတ်သင်ရှင်းလင်းဖို့အထိ ကြိုးစားကြလေသောကြောင့် ဝမ်းယောင် နောက်ဆုတ်ပေးလိုက်ရတော့သည်။

ဒဏ်ရာတစ်ဘက်နှင့် ကြာရှည်ရင်ဆိုင်သွားဖို့ မဖြစ်နိုင်မှန်းလည်း နားလည်လိုက်သည်။

“ငါအရှုံးပေးလို့ မဖြစ်ဘူး၊ မင်အန်ဒါတို့ အကြံအောင်မြင်သွားလိမ့်မယ်၊ ငါလည်း နာမည်ပျက်နဲ့ သေသွားရလိမ့်မယ်၊ သူတို့ရဲ့ မကောင်းတဲ့ အကြံအစည်တွေကို ဖော်ထုတ်ရလိမ့်မယ်”

ဟု တွေးဇောကာ အခွင့်အရေးရသည်နှင့် ရှောင်တိမ်းသွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့သည်။

ရှောင်လင်တောင်ဌေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၁

“ယား”

“ဝှစ်..ဝှစ်..ဝှစ်”

“ဖုန်း”

“အား”

တိုက်ပွဲကား ကြောက်မမန်းလိလိ ပြင်းထန်နေဆဲ။

ဒဏ်ရာရထားသော ဝမ်းယောင်မှာ တဖြည်းဖြည်း ခြေကုန်လက်ပမ်းကျလာတော့သည်။

“ဆရာဝမ်းယောင် ဘာများ တတ်နိုင်သေးသလဲ”

မင်အန်ဒါက ရဲသဲ့သဲ့ ပြောယင်း ဖိ၍ တိုက်ခိုက်လေသည်။

ဝမ်းယောင်က...

“ကျုပ်ရဲ့ နဂါးတောင်ဌေးသိုင်းပညာက ခင်ဗျားရဲ့ ခိုက်မဲမှုတွေကို အဆုံးသတ်ပေးလိုက်မှာပါဗျာ”

အားကျမခံ ပြန်ပြောယင်း နဂါးတောင်ဌေးကို တဝီဝီမြည်အောင် ဝေယမ်းကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဝမ်းယောင်သည် နောက်မဆုတ်တော့ဘဲ ရှေ့တိုးကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လာလေသောအခါ မင်အန်ဒါ ရင်ထိတ်သွား၏။

နဂါးတောင်ဌေးသိုင်းပညာ၏ ထက်မြက်မှုကို နားလည်ထားသဖြင့် မပေါ့ဆဝံ့ပေ။

တုတ်လှံကို ဝေယမ်းကာ သိုင်းကွက်ဆင်ယင်း နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ဆုတ်ပေးလိုက်လေသည်။

ထိုတဒင်္ဂအချိန်လေးမှာပင် ရရှိလာသော အခွင့်အရေးကို

၁၀၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လက်လွှတ်မခံဘဲ...

“ယား”

ဝမ်းယောင်က တောင်ဌေးကို မြေပေါ်ထောက်ကာ အားယူ
ခုန်ထွက်လိုက်လေသည်။

“ဟူး”

ဝမ်းယောင်၏ခန္ဓာကိုယ် အပေါ်သို့ တိုးတက်ကာ လေထဲ
ရောက်သွား၏။

လေထဲ၌ ကျွန်းတစ်ပတ် ပစ်လိုက်လျှင် တိုက်ပွဲ အပြင်ဘက်
သို့ ရောက်သွားလေသည်။

ဝမ်းယောင်က တောင်ဌေးကို မြေပေါ်ထောက်ကာ သုံး
လေးချက် ခုန်လိုက်လျှင် အဝေးသို့ ရောက်သွားတော့သည်။

မင်အန်ဒါ ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

“ဟိုမှာ ထွက်ပြေးသွားပြီ၊ မင်းတို့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ၊
လိုက်ကြပါတော့လား”

သူ၏လူများကို အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ မင်ခြံဝင်းမှ လူများလည်း ညာသံပေးကာ ဝမ်း
ယောင်နောက်သို့ လိုက်သွားကြလေတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဌေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၃

“လိုက်ကြ”

“မလွတ်စေနဲ့”

“သည်ကောင့်ကို မိအောင်ဖမ်း”

ညာသံပေးသံ၊ ပြေးလွှားသံများဖြင့် မင်ခြံဝင်းတစ်ခုလုံး
ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွားလေသည်။

ဝမ်းယောင်သည် ပန်းရုံများ၊ အဆောင်များကြားမှ ဖြတ်
ကာ ပြေးလာခဲ့လေသည်။

သဲကြီးမဲကြီး ဖြစ်နေသော မင်အန်ဒါတို့လူစုလက်မှ သူလွတ်
မြောက်နိုင်ပါမည်လော။

ရုတ်တရက်...

“သည်ဘက်ကို မြန်မြန်လာ”

မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏အသံကို ကြားလိုက်ရလေ
သည်။

ဝမ်းယောင် ကြည့်လိုက်သောအခါ ဂျာဂျာ ဖြစ်နေသည်ကို
တွေ့လိုက်ရလေသည်။

“သည်ဘက်ကို မြန်မြန်လာ”

ဂျာဂျာက ပြေးထွက်လာပြီး ဝမ်းယောင်အား တွဲကာ ခေါ်
ဆောင်သွားလေသည်။

ဝမ်းယောင်လည်း လိုက်ပါသွားမိတော့သည်။

ဂျာဂျာက ဝမ်းယောင်အား အခန်းတစ်ခုသို့ ခေါ်သွားပြီး
ဝှက်ထားလိုက်လေသည်။

၁၀၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အဆောင်အပြင်ဘက်၌ ဆူဆူညံညံ အသံများ ထွက်ပေါ်နေ၏။

“သည်ကောင့်ကို ရှာမတွေ့တော့ဘူး”

“လွတ်သွားပြီ ထင်တယ်”

“တစ်နေရာရာမှာ ဝင်ပုန်းနေသလား မသိဘူး”

မင်ခြံဝင်းမှ လူများသည် ဝမ်းယောင်ကို မတွေ့ရတော့သဖြင့် မကျေမနပ် ဖြစ်နေကြလေသည်။

ခြံဝင်းအတွင်း၌ သာမက အခြားအဆောင်များ၌ပါ လိုက်လံရှာဖွေကြလေသည်။

သို့သော်...

မိန်းမပျိုလေးဂျာဂျာ နေထိုင်သော အဆောင်ကိုမူ ဝင်ရောက်ရှာဖွေခြင်း မပြုကြသဖြင့် ဝမ်းယောင် ကံကောင်းသွားလေတော့သည်။



ဂျာဂျာသည် ဝမ်းယောင်အား ကယ်တင်ပြီး ဒဏ်ရာကို ဆေးထည့်ကာ ပတ်တီးစည်းနှောင်ပေးသည်။

ကုတင်တစ်လုံးပြင်ကာ အေးအေးဆေးဆေး အနားယူနိုင်အောင် စီစဉ်ပေးသည်။

အနာကျက်စေမည့် ဆေးဝါးများလည်း တိုက်ကျွေးလေ

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၅

သည်။ ဝမ်းယောင်မှာ ဂျာဂျာကို ကျေးဇူးတင်မဆုံး ဖြစ်ရတော့သည်။

“ကျုပ်ကို ကူညီတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သည်ကိစ္စကို မင်သခင်ကြီး သိသွားယင် ညီမအတွက် စိုးရိမ်ရတယ်”

ဂျာဂျာက...

“သူတို့ မသိနိုင်ပါဘူး၊ တကယ်တော့ သူတို့က ကျွန်မကို သိပ်ပြီး ဂရုစိုက်ကြတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်မဟာ မွေးစားတူမတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နေတယ် မဟုတ်လား အစ်ကို”

ဝမ်းယောင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ညီမက သူတို့ကို မကျေမနပ် ဖြစ်နေတာကိုး”

ဂျာဂျာက...

“ကျွန်မကို ဥပေက္ခာ ပြုထားလို့ မကျေနပ်တာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ်တော့ မင်ခြံဝင်းမှာ ကျွန်မဟာ အရေးပါတယ်ထင်ရပေမယ့် တကယ်တမ်း အရေးပါတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်မကို အားလုံးက ချစ်ခင်လေးစား ကြည်ညိုကြတာ ဦးလေးကြောင့်ပါ။ ဖေဖေက ကျွန်မကို ချစ်ခင်ကြင်နာတယ်ဆိုတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘာကြောင့်လည်းဆိုယင် သူတို့အားလုံးဟာ အကြင်နာ မေတ္တာတရား ကင်းမဲ့တဲ့လူတွေ ဖြစ်နေလို့ပါပဲ”

ဝမ်းယောင် စိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။

“ညီမ ကျုပ်ကို စိတ်မဆိုးဘူးဆိုယင် တစ်ခုလောက် မေးချင်တယ်”

၁၀၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ကိစ္စမရှိဘူး မေးပါရှင်၊ ကျွန်မ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါဘူး”

ဝမ်းယောင်က...

“မင်သခင်ကြီးတို့လူစုဟာ အကြင်နာမေတ္တာတရား ကင်းမဲ့ကြတယ်ဆိုတော့ သူတို့ဟာ လူဆိုးတွေများ ဖြစ်နေလို့လား၊ ကျုပ်ဘာကြောင့် မေးရသလဲဆိုယင် ‘ဇောင်’တွေအပေါ်မှာ ထားတဲ့ သဘောထားက လူဆိုးတွေလို ဖြစ်နေလို့ပဲ”

ဂျာဂျာက...

“အမှန်ကို ဝန်ခံရယင် ဦးလေးဟာ လူဆိုးကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်မထင်မိပေမယ့် သူ ဘယ်လိုမကောင်းမှုတွေ ကျူးလွန်တယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်မလည်း မပြောတတ်ပါဘူး အစ်ကို”

သူမသည် မင်အန်ဒါ အကြောင်းကို ခရေစတုတွင်းကျ သိထားသူ မဟုတ်ဟု ဝမ်းယောင် နားလည်လိုက်သည်။

မင်အန်ဒါသည် လူဆိုးကြီးတစ်ဦး ဖြစ်နေသည်ဆိုလျှင်လည်း သူ၏လုပ်ရပ်များကို ဂျာဂျာအား အသိခံလိမ့်မည် မဟုတ်ဘဲ လျှို့ဝှက်ထားမည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်းယောင်က...

“ညီမ ကစ်ခါမှ စုံစမ်းမကြည့်မိဘူးလား”

“ဟင့်အင်း မစုံစမ်းမိဘူးရှင့်”

“ဒါဖြင့် စုံစမ်းကြည့်လိုက်ယင်တော့ အကြောင်းထူးလာလိမ့်မယ် ထင်တယ်”

ရှောင်လင်တောင်ဌေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၇

ဂျာဂျာ စိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ဦးလေးဟာ တခါတခါ သိပ်ပြီး လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်တဲ့ လူတစ်ယောက်လို့ ကျွန်မထင်မိတယ်၊ အစ်ကိုပြောသလို စုံစမ်းကြည့်ရမယ်”

သူမစိတ်ပါလက်ပါ ရှိသွားသဖြင့် ဝမ်းယောင် ကျေနပ်သွား၏။

ဂျာဂျာက...

“အစ်ကို ဆေးသောက်ပြီး အနားယူလိုက်ဦးနော်၊ ဦးလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထူးခြားမှုတစ်ခုခု တွေ့ရတာနဲ့ ကျွန်မပြောပြပါမယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲ ညီမရယ်”

ဂျာဂျာသည် ဝမ်းယောင်အတွက် လိုလေသေး မရှိအောင် ပြုစုပေးပြီး အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားတော့သည်။



၁၀၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သတင်း

နေဝန်းနီမှာ အနောက်ဘက်တွင် ငုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်
သွားတော့မည် ဖြစ်သည်။

အလင်းရောင် အားပျော့သွားပြီး အမှောင်ရိပ်လွှမ်းလာ
သည်။

မင်ခြံဝင်းအတွင်း၌လည်း အမှောင်ရိပ်လွှမ်းကာ တိတ်
ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေသည်။

ထိုအချိန်တွင်...

လူတစ်ယောက်က ခြံဝင်းအနောက်ဘက်ရှိ အဆောင်က
လေးဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ်သွားနေ၏။

ထိုလူမှာ မင်ခြံဝင်းပိုင်ရှင်သခင်ကြီး မင်အန်ဒါ ဖြစ်လေ
သည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၉

မင်အန်ဒါသည် အဆောင်ကလေး အနီးသို့ ရောက်လျှင်
ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်လိုက်သည်။

တဖန်...

“အဟမ်း”

“ချောင်းဟန့်သံတစ်ချက်ပေးပြီး အဆောင်အတွင်းသို့ ဝင်
သွားလေသည်။

မင်အန်ဒါ အဆောင်ထဲ ရောက်ရှိ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး
နောက် မလှမ်းမကမ်းရှိ ပန်းရုံတစ်ခု နောက်ကွယ်မှ လူတစ်ယောက်
ခေါင်းဖြူကာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဂျာဂျာ ဖြစ်သည်။

ဂျာဂျာ အံ့သြနေ၏။

“ဦးလေးကို ကြည့်ရတာ လျှို့ဝှက်တဲ့ပုံ ရှိတယ်၊ အကြောင်း
တစ်ခုခုတော့ ရှိနေပြီ ထင်တယ်”

ထိုအဆောင်လေးထဲ၌ မင်အန်ဒါ၏မိတ်ဆွေ ရှာလောင်
အန်းဆိုသူ နေထိုင်လျက် ရှိသည်။

ရှာလောင်အန်းသည် အလွန်ထူးဆန်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်
သည်။

ရောက်လာကတည်းက ညကြီးအချိန်မတော် ဖြစ်သည်။

အကြောင်းမရှိဘဲ အပြင်မထွက်ပါ။

အဆောင်လေးထဲ၌ပင် လျှို့ဝှက်စွာ နေထိုင်ခဲ့သည်။

မင်အန်ဒါက သူ၏အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေဟု ပြောထား

၁၁၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သော်လည်း ရှာလောင်အန်းသည် လူဆိုးကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး လူမြင် မခံဝံ့သဖြင့် မင်ခြံဝင်း၌ လျှို့ဝှက်စွာ လာရောက်ပုန်းအောင်း နေထိုင်ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ဂျာဂျာ သံသယ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

“ဦးလေးက တိတ်တိတ်ကလေး လာတွေ့တာ အစ်ကိုဝမ်း ယောင်နဲ့များ ပတ်သက်နေမလား မသိဘူး”

ဂျာဂျာ စိတ်လှုပ်ရှားလာသည်။

ပန်းရုံနောက်ကွယ်မှ ထွက်ကာ အဆောင်လေးအနီးသို့ တိတ်တဆိတ် ချဉ်းကပ်သွားလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ပြတင်းပေါက်တံခါးကြားမှတစ်ဆင့် အဆောင် အတွင်းသို့ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

မင်အန်ဒါနှင့် ရှာလောင်အန်းတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေ ကြသည်။

နှစ်ယောက်သား ကိစ္စတစ်ခု တိုင်ပင်ပြောဆိုနေကြခြင်း ဖြစ် လေသည်။

မင်အန်ဒါက...

“ဝမ်းယောင်ကို လုံးဝရှာလို့ မတွေ့ဘူး၊ သူပျောက်နေ တယ်”

ရှာလောင်အန်းက...

“ကျုပ်အလစ်တိုက်ခိုက်လိုက်တာ သူ့ဒဏ်ရာရသွားတယ်၊ ဝေးဝေးပြေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဗျ”

“ဒါဖြင့်..”

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၁၁

“သူဟာ ရထားတဲ့ ဒဏ်ရာနဲ့ သေရင်သေ၊ မသေရင် တစ် နေရာရာမှာ ပုန်းနေတာပဲ ဖြစ်မယ်”

မင်အန်ဒါ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

“ဟုတ်ပြီ၊ သူက ‘ဇောင်’တွေဆီမှာ ပုန်းနေတာပဲ ဖြစ်မယ်”

ချောင်းနားထောင်နေသော ဂျာဂျာ အသက်ပြင်းပြင်း မရှူဝံ့ ပါချေ။

“အစ်ကိုဝမ်းယောင်ကို ငါ့ကယ်တင်ထားတာ သူတို့ မရိပ်မိ လို့ တော်ပါသေးရဲ့”

ဟု စိတ်ထဲမှ တွေးလိုက်မိလေသည်။

မင်အန်ဒါတို့၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“သူက ‘ဇောင်’တွေဆီမှာ ပုန်းနေတာဆိုရင်တော့ တစ်ချိန် မှာ ကျုပ်တို့ကို ဒုက္ခပြန်ပေးမှာ သေချာတယ်”

“ခင်ဗျားက ‘ဇောင်’တွေကို ရှင်းချင်နေတယ် မဟုတ်လား၊ ဝမ်းယောင် ကိစ္စကို အကြောင်းပြုပြီး တစ်ခါတည်း ရှင်းလိုက်ကြတာ ပေါ့”

မင်အန်ဒါ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ဇောင်တွေကို ရှင်းနိုင်ရင် ဒီမြို့ကို ကျုပ်ထင်သလို ချယ် လှယ်လို့ ရပြီ၊ ဒါကြောင့် အရင်ကတည်းက ရှင်းချင်နေတာ”

ရှာလောင်အန်းက...

“သူတို့ကို ရှင်းဖို့ ဝမ်းယောင်ကို ခင်ဗျားဆီ ရောက်လာ အောင် ကြံစည်ခဲ့ပေမယ့် အခုတော့ ဝမ်းယောင်က သူတို့ဘက်ကို

၁၁၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရောက်သွားတာ စိတ်ပျက်စရာပဲဗျ”

မင်အန်ဒါ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“သူဟာ လူသတ်တရားခံ ဖြစ်နေလို့ စိတ်ဓာတ်ကျပြီး ကျုပ်
ဆီမှာ ခိုလှုံမယ်၊ ကျုပ်ခိုင်းတာ လုပ်မယ်လို့ ထင်ခဲ့မိတာ၊ ဒါပေမယ့်
သူဟာ တကယ့်ကို ခေါင်းမာတဲ့လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေတယ်”

ရှာလောင်အန်းက...

“ကဲ ဒါတွေ ထားလိုက်ပါတော့ဗျာ၊ အခု ဝမ်းယောင် ဒဏ်
ရာရထားပြီ၊ ဒါဟာ အချိန်ကောင်းပဲ၊ ကျုပ်တို့ လက်နှေးနေလို့ မဖြစ်
ဘူး”

မှန်ပေသည်။

ရှာလောင်အန်းသည် ဓားပညာထက်မြက်သူ ဖြစ်သော်
လည်း ဝမ်းယောင်နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ဖို့ ဝန်လေးမိလေသည်။

တကမ်းတမ်း ရင်ဆိုင်ရပါက သူ၏လခြမ်းဓားသည် ဝမ်း
ယောင်၏နဂါးတောင်ဝှေးကို ယှဉ်နိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း နားလည်
ထားလေသည်။

သူက အလစ်ချောင်းပြီး တိုက်ခိုက်ခဲ့၍သာ ဝမ်းယောင်ကို
ဒဏ်ရာရစေခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မင်အန်ဒါက...

“တကယ်တမ်း ချေမှုန်းပစ်မယ်ဆိုရင် ‘ဇောင်’တွေကို လျော့
တွက်လို့ မရသေးဘူး၊ ကျုပ်တို့ဘက်က ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ရှိမှ ဖြစ်မယ်”

ရှာလောင်အန်းက...

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၁၃

“ကိစ္စမရှိဘူး၊ ကျုပ်လူတွေကို သွားခေါ်လိုက်မယ်”

မင်အန်ဒါ ဝမ်းသာသွားသည်။

“ဒါဆို သိပ်ကောင်းတာပေါ့”

“စိတ်ချပါဗျာ၊ ကျုပ်လူတွေ ရောက်လာရင် ဝမ်းယောင်တို့
ဘာမှ တတ်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

ကြားနေရသော စကားများကြောင့် ဂျာဂျာ ထိတ်လန့်လာ
သည်။

မင်အန်ဒါတို့၏ အကြံအစည်ကို သိလိုက်ရပြီ ဖြစ်သည်။

“အစ်ကိုဝမ်းယောင်ကို အမြန်ဆုံး သွားပြောပြမှပဲ”

သူမသည် အဆောင်အနီးမှ တိတ်တဆိတ် ထွက်လာခဲ့လေ
တော့သည်။



ဝမ်းယောင်၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်နေ၏။

ဂျာဂျာ၏စကားကို သေသေချာချာ ဂရုစိုက်နားထောင်နေ
သည်။

သူမ၏စကားဆုံးသွားတော့မှ...

“သူတို့က ဘယ်အချိန်လောက်မှာ အကူအညီ သွားခေါ်
မယ်လို့ ညီမထင်သလဲ”

ဂျာဂျာက...

၁၁၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“အစ်ကိုကို ရှာမတွေ့တော့ သူတို့ ထိတ်လန့်နေကြတယ်၊
အမြန်ဆုံး လှုပ်ရှားကြမှာ သေချာတယ်”

ဝမ်းယောင် အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်ပြီး...

“အင်း သည်တစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်းပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

တစ်ဖန်...

“ညီမက သူတို့ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်
ကြည့်ပေးပါဦး”

ဟု ဂျာဂျာကို ပြောလိုက်သည်။

ဂျာဂျာ ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

“စိတ်ချပါရှင်၊ အကြောင်းထူးတာနဲ့ ကျွန်မချက်ချင်း လာ
ပြောပါ့မယ်၊ ဒါထက်..”

သူမသည် ဝမ်းယောင်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်
ကြည့်လိုက်သည်။

စိုးရိမ်မကင်း လေသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။

“အစ်ကိုက သူတို့ကို တားဆီးမှာလားဟင်”

ဝမ်းယောင်က...

“ဟုတ်တယ် ညီမ၊ သူတို့ကို တားဆီးမှ ဖြစ်မယ်”

“အစ်ကို့ဒဏ်ရာက”

ဝမ်းယောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်ရဲ့ဒဏ်ရာက သက်သာနေပါပြီ၊ ဓားချက်က အပေါ်

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၁၅

ယံ ရှပ်ထိသွားတာမျိုးဆိုတော့ သိပ်မစိုးရိမ်ရပါဘူး”

ဂျာဂျာလည်း ယခုမှ စိတ်သက်သာရာ ရရှိသွားလေသည်။

“အစ်ကို ဒဏ်ရာသက်သာပျောက်ကင်းနေပြီဆိုပြီး ပေါ့ပေါ့
ဆဆ မနေပါနဲ့ဦးနော်၊ ဆေးသောက်ဆေးလိမ်းလိုက်ပါဦး”

“ကျေးဇူးပါပဲ ညီမရယ်”

ဂျာဂျာသည် ဝမ်းယောင်အား လိုလေသေးမရှိ ပြုစုပေးပြီး
မှ ထွက်သွားလေတော့သည်။

သူမသည် ဝမ်းယောင်၏တည်ကြည်သော စိတ်ထား၊ ရိုး
သားဖြောင့်မတ်မှုနှင့် အမှန်တရားဘက်မှ ရပ်တည်မှုများကို ကြည့်
ညှိလေးစားကာ တက်အားသရွေ့ ကူညီနေခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။



အတုန့်အလှည့်

မြို့ပြင်တွင် သစ်ပင်ဝါးပင်များဖြင့် စိမ်းစိမ်းစိုစို ရှိကာ အေးချမ်းသာယာနေ၏။

“ခွပ်ခွပ်..ခွပ်ခွပ်”

“ခွပ်ခွပ်..ခွပ်ခွပ်”

မြင်းခွာသံများနှင့်အတူ မြင်းစီးသမားတစ်ယောက် မြို့ထဲမှ ထွက်လာလေသည်။

ထိုမြင်းစီးသမားမှာ ရှာလောင်အန်း ဖြစ်သည်။

ရှာလောင်အန်းသည် သူ၏လူများအား သွားခေါ်ရန် တိတ်တဆိတ် ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၁၇

မြို့ပြင် တောလမ်းကလေးသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ မြင်းဒုန်းစိုင်းနှင့်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

သို့သော်...

ရှာလောင်အန်း မျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာပါချေ။

ရုတ်တရက် လူတစ်ယောက်က သစ်ပင်များကြားမှ ထွက်ပေါ်လာပြီး လမ်းပိတ်ထားလိုက်သဖြင့် ရှာလောင်အန်းမှာ မြင်းဒုန်းစိုင်းခြင်း မပြုနိုင်တော့သည့်အပြင် မြင်းဇက်ကြိုးတင်းတင်းဆွဲကာ ရပ်တန့်လိုက်ရလေတော့သည်။

ရှာလောင်အန်း ဒေါသထွက်သွားသည်။

“ဟိတ် သေချင်လို့ လမ်းပိတ်ထားတာလား”

လမ်းပိတ်ထားသူက...

“ခင်ဗျားကို ဆုံးမချင်လို့ပါ”

“ဘာကွ”

“ခင်ဗျားဟာ ဝရမ်းထုတ်ခံထားရတဲ့ လူဆိုးဓားပြကြီး ရှာလောင်အန်းပဲ မဟုတ်လားဗျာ”

“ဟား...ဟား...ဟား”

ရှာလောင်အန်း ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“သတ္တိကောင်းလို့ ကျုပ်ကို ဖမ်းဆီးချင်တယ်ပေါ့လေ၊ ဆုငွေမရတဲ့ သေသွားမယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား”

လမ်းပိတ်ထားသူမှာ ဝမ်းယောင် ဖြစ်ပါသည်။

ဝမ်းယောင်သည် ရှာလောင်အန်း ခရီးထွက်တော့မည်ဖြစ်

၁၁၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကြောင်း ဂျာဂျာက သတင်းပေးသဖြင့် ဝမ်းယောင်လည်း အချိန်မီ လာရောက်တားဆီးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“ဒုတ်”

ဝမ်းယောင်က နဂါးတောင်ဝှေးကို မြေပေါ်ဆောင့်လိုက် သည်။

“ခင်ဗျားကကော ကျုပ်ရဲ့တောင်ဝှေးကို ကျော်ဖြတ်သွား နိုင်လို့လား”

ယခုမှ နဂါးတောင်ဝှေးကို တွေ့မြင်သွားကာ ရှာလောင် အနီး ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

ဝမ်းယောင်ကို မျက်လုံးဖြူး၍ ကြည့်လိုက်သည်။

“မင်း...မင်းက ဝမ်းယောင်”

ဝမ်းယောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ သည်တစ်ခါတော့ ကျုပ်ကို အလစ် တိုက်ခိုက်လို့ မရတော့ပါဘူး”

ရှာလောင်အနီး အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

“ကျုပ်က မင်းကို ကြောက်နေမယ်များ ထင်နေသလား”

ဝမ်းယောင်က...

“ကျုပ်တို့ ယောက်ျားပီပီ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ကြမယ်ဆိုရင် ကျုပ်ကို မယှဉ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားသိပါတယ်၊ အေးအေးဆေး ဆေး လက်နက်ချ အဖမ်းခံလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ”

ရှာလောင်အနီးက...

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၁၉

“ကျုပ်က ဓားချရာမှာလား၊ စိတ်ချ၊ မင်းရဲ့ဦးခေါင်းကို မြေ ပေါ်ခုတ်ချပြမယ်”

စကားဆုံးလျှင် မြင်းပေါ်မှ ခုန်ထွက်လိုက်လေသည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ် လေထဲ ရောက်သွားချိန်၌ ဓားနှစ်လက်က လက်ထဲ ရောက်လာသည်။

ထို့နောက် လေထဲပျံ့ဝဲရင်း ဝမ်းယောင်အား တိုက်ခိုက်လိုက် လေသည်။

“ဝုစ်...ဝုစ်”

စူးရှသော လေတိုးသံများနှင့်အတူ ဝင်းလက်သော ဓား ရောင်များ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ပြင်းထန်သော ဓားချက်များသည် ဝမ်းယောင်ထံသို့ အဆက်မပြတ် တိုးဝင်သွား၏။

“ယား”

ဝမ်းယောင်ကလည်း ညှာသံပေးကာ လေထဲ ခုန်တက်ပြီး နဂါးတောင်ဝှေးဖြင့် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး သိုင်းပညာ ထက်မြက်သူများ ဖြစ်ကြရာ သူတို့၏တိုက်ပွဲမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ပြင်းထန်နေ လေတော့သည်။

ရှာလောင်အနီးက ဝမ်းယောင်အား နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဒဏ် ရာရစေခဲ့သည်။

ထိုနှစ်ကြိမ်စလုံး အလစ်အငိုက်မင်းကာ လက်ဦးမှ ရယူခဲ့

၁၂၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခုတစ်ကြိမ်သည် ယခင် နှစ်ကြိမ်နှင့် မတူညီတော့ပါ။

အလစ်ချောင်း၍ မရဘဲ ပြောင်ကျကျ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရ

ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်...

သိုင်းကွက်သုံးဆယ်ကျော် တိုက်ခိုက်ပြီးသောအခါ ရှာ

လောင်အနီး၏လခြမ်းစားက ဝမ်းယောင်အား ဒဏ်ရာအချို့ ရရှိသွား
စေခဲ့သည်။

ထို့အတူ...

ဝမ်းယောင်၏နဂါးတောင်ပွေးက ရှာလောင်အနီးအား မရှု

မလှ ရှုံးနိုင်သွားစေခဲ့လေတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ပွေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၂၁

မမျှော်လင့်သောဖြစ်ရပ်

ဇောင်စားသောက်ဆိုင်...

အမြဲတမ်း လူစည်ကားနေတတ်သော ဇောင်စားသောက်
ဆိုင်မှာ ယနေ့တော့ လူရှင်းနေသည်။

ဆိုင်လူလင်များက ရောက်ရှိလာသော ဧည့်သည်များအား
ယနေ့တွင် စားသောက်ဖွယ်ရာများအား အချိန်မီ ချက်ပြုတ်ထားနိုင်ခဲ့
ခြင်း မရှိ၍ အခြားဆိုင်သို့ သွားကာ စားသောက်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်
ခံခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် လူရှင်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။

အမှန်တော့...

စားသောက်ဖွယ်ရာများ ရောင်းချရန် အဆင်သင့် ရှိပါ
သည်။

၁၂၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဆိုင်ထဲ၌ လူရှင်းနေစေလို၍ ဆိုင်ရှင်ဖောင်ဇန်ရှင်းက ဆိုင်
လုလင်များအား တမင်ပြောခိုင်းထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဖောင်ဇန်ရှင်းသည် အဘယ်ကြောင့် လူရှင်းနေစေလိုပါ
သနည်း။

သူ၏ဆိုင်သို့ ဝမ်းယောင် ရောက်ရှိလာခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါ
သည်။



ဝမ်းယောင်၏ဒဏ်ရာများကို ဖောင်ဖင်းက ဆေးထည့်ပေး
နေ၏။

ရှာလောင်အန်းအား လွယ်လွယ်နှင့် ဖမ်းဆီးရရှိခဲ့သည်
မဟုတ်ပါ။

ခက်ခက်ခဲခဲ တိုက်ခိုက်ပြီးမှ လက်ရဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်
သည်။

ရှာလောင်အန်းကြောင့် ဝမ်းယောင်မှာ ဒဏ်ရာတစ်ချို့ ထပ်
မံရရှိခဲ့လေသည်။

ဖောင်ဇန်ရှင်းက ဝမ်းယောင်အား ဂရုဏာသက်စွာ ကြည့်
လိုက်သည်။

“ဆရာဝမ်း သက်သာရဲ့လားဗျ”

ဝမ်းယောင်က...

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၂၃

“ဒဏ်ရာက အသေးအဖွဲ့ လေးတွေပါ။ သိပ်အရေးမကြီးပါ
ဘူး”

ဖောင်ဇန်ရှင်းက...

“ဝမ်းထုတ်ထားတဲ့ လူဆိုးရှာလောင်အန်းကို လက်ရဖမ်း
ဆီးနိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် ဂုဏ်ယူပါတယ်ဗျာ”

ဝမ်းယောင်က...

“သူက မင်အန်ဒါနဲ့ ပတ်သက်နေတာဗျ”

ဖောင်ဇန်ရှင်းက...

“ဟုတ်မယ်၊ မင်အန်ဒါကိုယ်တိုင်လည်း လူဆိုးဓားပြတစ်
ယောက်ပါပဲ”

သူတို့သည် ဤမြို့ကလေး၌ အေးချမ်းစွာ အတူ ယှဉ်တွဲနေ
ထိုင်လိုကြပါသည်။

သို့သော်...

မင်အန်ဒါက သူတို့အား မောင်းထုတ်ကာ တစ်မြို့လုံးကို
အပိုင်စီးလိုသည်။

မင်အန်ဒါ၏လုပ်ရပ်သည် သူခိုး၊ ဓားပြ လုပ်ရပ်မျိုး မဟုတ်
ပါလား။

“မင်အန်ဒါနဲ့ ရှာလောင်အန်း ပတ်သက်နေကြတယ်ဆိုတာ
ကျုပ်သတင်းကြားမိပါတယ်”

ဖောင်ဖင်းက...

“ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ ကျွန်တော့်က မင်ဘက်အခြမ်းကို

၁၂၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မကြာခဏ ရောက်သွားဖူးတယ်၊ ကြားရတဲ့ သတင်းတွေက စုံနေတာပဲ”

ဝမ်းယောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ပြောစမ်းပါဦးကွ”

ဇောင်ဖင်းက...

“မင်တွေက ရှာလောင်အန်းဟာ အပြင်ထွက်ပြီး ဓားပြမှုတွေ ကျူးလွန်တယ်၊ မင်အန်ဒါကတော့ မြို့မှာ နေပြီး နောက်ကွယ်က ကြိုးကိုင်တယ်လို့ ပြောသံတောင် ကြားဖူးပါတယ် ဆရာ”

ဝမ်းယောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ထားပါတော့လေ၊ ရှာလောင်အန်းကို ဖမ်းမိထားပြီဆိုတော့ မင်အန်ဒါရဲ့ မကောင်းတဲ့ လုပ်ရပ်တွေကိုလည်း မကြာခင် ဖော်ထုတ်နိုင်တော့မှာပေါ့”

ဇောင်ဇန်ရှင်းက အခန်းထောင့်၌ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ ငြိမ်သက်နေသည့် ရှာလောင်အန်းကို ညွှန်ပြလိုက်သည်။

“ဆရာဝမ်း၊ သူ့ကို ဘယ်လိုစီစဉ်ကြမလဲ”

ဝမ်းယောင်က...

“သူ့ကို ဝရမ်းထုတ်ထားတာပဲ၊ အာဏာသားတွေ လက်ထဲ အပ်ရမှာပေါ့”

ဇောင်ဇန်ရှင်းက...

“ဒါဖြင့် အာဏာသားတွေဆိုကို သွားပြီး အကြောင်းကြားရမလား”

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၂၅

“ဟုတ်တယ်”

ဇောင်ဇန်ရှင်းက ဇောင်ဖင်းကို ကြည့်လိုက်သည်။

“ဇောင်ဖင်း၊ မင်းပဲ သွားပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး”

ဇောင်ဖင်းက ချက်ချင်းထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်...

အပြင်ဘက်မှ ဆူဆူညံညံ အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။



“သခင်ကြီး...သခင်ကြီး”

အော်ဟစ်ခေါ်သံ၊ ပြေးလွှားလာသော အသံများ ဆူဆူညံညံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဆိုင်လုလင်များက အခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်လာကြသည်။

ဇောင်ဇန်ရှင်း မျက်မှောင်ကုပ်သွားလေသည်။

“မင်းတို့ ဘယ်လို ဖြစ်လာကြတာလဲ”

ဆိုင်လုလင်များ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေသည်။

“သခင်ကြီး ဟဲ့..ဟဲ့”

“ဘာဖြစ်တာလဲ ပြောစမ်းပါကွ”

ဇောင်ဇန်ရှင်းက ငေါက်လိုက်တော့မှ ဆိုင်လုလင်က...

၁၂၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“အာဏာသားတွေ ရောက်လာလို့ပါ သခင်ကြီး”

“ဟင်”

ဇောင်ဇန်ရှင်း အံ့သြသွားလေသည်။

“အခုပဲ ဇောင်ဖင်းကို လွှတ်လိုက်တော့မလို့၊ သူတို့ ဘယ်
လိုလုပ် သတင်းရသွားတာလဲ”

ဇောင်ဖင်းက...

“ဆရာဝမ်းက ရှာလောင်အန်းကို ဖမ်းခေါ်လာတာ၊ တစ်
ယောက်ယောက် တွေ့မြင်သွားပြီး သတင်းပေးလိုက်တာ ဖြစ်နိုင်ပါ
တယ် ဦးလေး”

ဝမ်းယောင်၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်နေ၏။

အာဏာသားများ ရောက်လာခြင်းမှာ ထူးခြားနေပေသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်က သတင်းပေးလိုက်သည်ဆိုလျှင် မည်
သူ ဖြစ်မည်နည်း။

ဝမ်းယောင်၏မျက်လုံးထဲ၌ မင်အန်ဒါ၏ကောက်ကျစ်စဉ်း
လဲသော မျက်နှာကို မြင်ယောင်လာလေသည်။

ရှာလောင်အန်း အဖမ်းခံလိုက်ရသည့်ကိစ္စ မင်အန်ဒါ သိရှိ
သွားပါလျှင် ရှာလောင်အန်းအား ဇောင်ဇန်ရှင်းထံသို့ ခေါ်လာသည်
ကို သိရှိသွားပါလျှင်...

“တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီ ထင်တယ်”

ဝမ်းယောင်၏တီးတိုးရေရွတ်သံကြောင့် ဇောင်ဇန်ရှင်းက...

“ဆရာဝမ်း ဘာပြောတာလဲဗျာ”

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၂၇

ဝမ်းယောင် ရှင်းပြဖို့ အချိန်မရတော့ပါ။

အာဏာသားများက စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ ချဉ်းနင်းဝင်
ရောက်လာကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။



ဧည့်သည်များဖြင့် အစဉ်စည်ကားနေလေ့ရှိသည့် စား
သောက်ဆိုင်ထဲ၌ ယခု အာဏာသားများဖြင့် စည်ကားနေလေ
သည်။

အာဏာသားများသည် ဆိုင်ထဲ ဝင်ရောက်လာကြပြီးလျှင်
ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက...

“ဇောင်ဇန်ရှင်း ဘယ်မှာလဲ”

ကျားဟိန်းသံကဲ့သို့ ကျယ်လောင်သော အသံမျိုးဖြင့် မေး
လေသည်။

ဇောင်ဇန်ရှင်း ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

“ကျုပ် သည်မှာ ရှိပါတယ်ဗျာ”

ခေါင်းဆောင်က...

“ခင်ဗျားဆိုင်မှာ လူသတ်ဝရမ်းပြေး ဝမ်းယောင်ကို လက်ခံ
ထားတယ် မဟုတ်လား”

“ဗျာ”

ဇောင်ဇန်ရှင်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွား၏။

၁၂၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ခေါင်းဆောင်က မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့်...

“ဝမ်းယောင် ဘယ်မှာလဲ၊ ခုချက်ချင်း ထုတ်ပေးပါ”

ဇောင်ဇော်ရှင်းနှင့် ဇောင်ဖင်းတို့ နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။

သူတို့က ရှာလောင်အန်းကို အာဏာသားများ လက်ထဲအပ်မည်ဟု ကြံရွယ်ထားကြသည်။

အာဏာသားများက ဝမ်းယောင်ကို လာပြီး ဖမ်းဆီးနေကြသည်။

“ဝမ်းယောင်ကို ဝှက်ထားမယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျား မလွယ်ဘူး”

အာဏာသားခေါင်းဆောင်က ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။

ဇောင်ဇော်ရှင်းနှင့် ဇောင်ဖင်းတို့က ဝမ်းယောင်ကို လှမ်း

ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“ဝမ်းယောင် သည်မှာ ရှိတယ်”

“ဝမ်းယောင်ဟာ သူပဲ”

ရှာလောင်အန်း၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၂၉

တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်သက်စွာ ရှိနေခဲ့သော ရှာလောင်အန်း ခုန်ထလာသည်။

ဝမ်းယောင်ကို လက်ညှိုးညွှန်ကာ ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

ရှာလောင်အန်းကြောင့် ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

အာဏာသားများသည် ဝမ်းယောင်အား ချက်ချင်းစိုင်းရံထားလိုက်ကြသည်။

“လူသတ်သမား မပြေးနဲ့”

“အေးအေးဆေးဆေး အဖမ်းခံလိုက်တာ ကောင်းမယ်”

ဝမ်းယောင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ခုချိန်မှာ အဖမ်းခံလိုက်ရင် ဘယ်လိုမှ ဖြေရှင်းလို့ ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

“တရားခံအစစ်ကို ဖော်ထုတ်ဖို့နဲ့ မင်အန်ဒါကို ဆုံးမဖို့ဆိုတာလဲ ဖြစ်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

ဟု တွေးတောစဉ်းစားပြီး ထိုးဖောက်ထွက်ပြေးသွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ဇောင်ဇော်ရှင်းနှင့် ဇောင်ဖင်းတို့ မျက်နှာပျက်နေကြ၏။

ဝမ်းယောင်ကား အဖမ်းခံလိုက်ရပါက သူတို့လည်း သက်သာမည် မဟုတ်ပါ။

ထိုအချိန်မှာပင် ဝမ်းယောင်က ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

၁၃၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ကျုပ်ဝမ်းယောင်ဟာ လူသတ်သမား မဟုတ်ပါဘူးဗျာ”
သူက အာဏာသားခေါင်းဆောင်ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ဆက်
ပြောလိုက်သည်။

“ဒါကြောင့် ကျုပ်အဖမ်းမခံနိုင်ပါဘူး”
စကားဆုံးသည်နှင့် ဝိုင်းရံထားသော အာဏာသားများအား
တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။



ဝမ်းယောင်၏လှုပ်ရှားမှုက လျှပ်ပျက်သလို လျင်မြန်နေ၏။
အာဏာသားများ ချက်ချင်း ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
အာဏာသားများ ခံလိုက်ရသည်ကို မြင်လျှင် ခေါင်းဆောင်
ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

“ဝမ်းယောင် အေးအေးဆေးဆေး အဖမ်းခံလိုက်စမ်း”
အော်ငေါက်ယင်း ကိုယ်တိုင် ဓားတစ်လက်ဆွဲကာ ခုန်ဝင်
လာပြီး ဝမ်းယောင်အား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

အခြေအနေ ရုတ်တရက်သံသယ ဖြစ်သွားချိန်၌ ရှာလောင်အန်း

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃၁

အခွင့်ကောင်းယူကာ ထွက်ပြေးသွားနိုင်ပေသည်။

သို့သော်...

ရှာလောင်အန်း ထွက်ပြေးသွားမည်ကို ဝမ်းယောင် တွေး
တောပူပန်ခြင်း မဖြစ်မိပါချေ။

ရှာလောင်အန်းအား ထွက်ပြေး၍ မရအောင် ကြိုးများဖြင့်
တုတ်နှောင်ထားသည် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့် အာဏာသားများနှင့် စိတ်ချလက်ချ တိုက်ခိုက်
နိုင်ခဲ့လေတော့သည်။

စားသောက်ဆိုင်ထဲ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော တိုက်ပွဲမှာ ပြင်း
ထန်လှသည်။

ဝမ်းယောင်သည် ဒဏ်ရာရထားသည့်တိုင်အောင် အဖြစ်
မှန်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ရန် ရှောင်တိမ်းသွားဖို့ တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်
လေသည်။

အာဏာသားခေါင်းဆောင်သည် ဝမ်းယောင်အား အလွယ်
တကူ ဖမ်းဆီးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့သည်။

လက်တွေ့တွင် သူထင်သလို ဖြစ်မလာခဲ့ချေ။

“ဦး”

“ထန်း...ထန်း”

အာဏာသားခေါင်းဆောင်က ဓားဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ
ဝမ်းယောင်က နဂါးတောင်ဝှေးဖြင့် ခုခံပေးလိုက်လေသည်။

ဓားနှင့် တောင်ဝှေး ပြင်းထန်စွာ ထိတွေ့မိကာ မီးပွင့်

၁၃၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လေးများပင် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

အာဏာသားခေါင်းဆောင်သည် ဓားကို မြဲမြံစွာ ဆုပ်ကိုင်ထားနိုင်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ လက်လွှတ်ပေးလိုက်ရလေတော့သည်။

“ခြွမ်း”

ဓားလွှတ်သွားသဖြင့် အာဏာသားခေါင်းဆောင်လည်း ဆက်၍ တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုဝံ့တော့ဘဲ နောက်ဆုတ်လိုက်ရလေသည်။

“ဟေ့ကောင်တွေ ဘာလုပ်နေတာလဲ ဝိုင်းဖမ်းကြပါတော့လား”

သူ၏လူများကို အော်ငေါက်အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

အာဏာသားများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။

“ဟိတ်”

“ယား”

ညာသံပေးကာ ဝမ်းယောင်အား ဟန့်တားတိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ဝမ်းယောင်သည် အာဏာသားခေါင်းဆောင်ကို တိုက်ခိုက်လိုက်ကာ ထွက်ပြေးရှောင်တိမ်းသွားရန် ဟန့်ပြင်နေစဉ် အာဏာသားများက ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်လာကြပြန်လေသောကြောင့် အခက်ကြုံသွားတော့သည်။

ရှောင်တိမ်းသွား၍ မရဘဲ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်ရလေတော့သည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃၃

ဇောင်ဇန်ရှင်းနှင့် ဇောင်ဖင်းတို့ အချင်းချင်း ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ဇောင်ဇန်ရှင်းက မျက်စိပြလိုက်သည်။

ဝမ်းယောင် ရှောင်တိမ်းသွားနိုင်ဖို့ ကူညီရန် ဇောင်ဖင်းကို အချက်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဇောင်ဖင်းသည်လည်း ဝမ်းယောင်ကို ကူညီကာ တိုက်ခိုက်လိုသည်မှာ လက်ယားနေပြီ ဖြစ်သည်။

ဇောင်ဇန်ရှင်းက ခွင့်ပြုလိုက်လျှင် ဝမ်းသာသွားလေသည်။

“ဆရာဝမ်းယောင် ကျုပ်ကူညီပါ့မယ်”

ဟုအော်ပြောကာ တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ ခုန်ဝင်လိုက်လေတော့သည်။

ဝမ်းယောင် ဝမ်းသာသွားသည်။

သူ့ဘက်မှ ပါဝင်ကူညီမည့်သူတစ်ယောက် ရှိလာသဖြင့် ထွက်ပြေးရှောင်တိမ်းသွားဖို့ မျှော်လင့်ချက် ရှိလာပြီ မဟုတ်ပါလား။

“ဟိတ်”

“ယား”

နှစ်ယောက်သား လက်တွဲတိုက်ခိုက်လိုက်ကြရာ...

“ဝုန်း”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

အာဏာသားများ အထိနာကာ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားကြတော့သည်။

၁၃၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဆရာဝမ်းယောင် မြန်မြန်ပြေးပါ”

ဇောင်ဖင်းက အော်ပြောလိုက်သည်။

ဝမ်းယောင်လည်း သတိဝင်လာပြီး ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ ပြေးသွားကာ အပြင်ဘက် ခုန်ထွက်လိုက်တော့သည်။

ဇောင်ဖင်းလည်း အာဏာသားများ နောက်ဆုတ်သွားသည်ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ ဝမ်းယောင် နောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားလေသည်။

အာဏာသားခေါင်းဆောင် မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။

“ထွက်ပြေးကုန်ပြီ၊ လိုက်ကြစမ်း”

အာဏာသားများသည် ငြာသံပေးကာ ပြေးလိုက်သွားကြသည်။

ဝမ်းယောင်နှင့် ဇောင်ဖင်းတို့က ခုခံတိုက်ခိုက်ရင်း ထွက်ပြေးသွားကြရာ မကြာမီ လွတ်မြောက်သွားကြလေတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဌေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃၅

ဝမ်းယောင်တို့ လွတ်မြောက်သွားကြပြီ ဖြစ်သည်။

အာဏာသားခေါင်းဆောင် အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်နေ၏။

“တော့က အသုံးမကျတဲ့ကောင်တွေ”

သူ၏လူများကို အော်ငေါက်မာန်မဲလိုက်လေသည်။

တစ်ဖန် ဇောင်ဇန်ရှန်းကိုလည်း ကြိမ်းမောင်းလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက ဝမ်းယောင်ကို လက်ခံထားတယ်၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားကိုလည်း အရေးယူရလိမ့်မယ်”

ဇောင်ဇန်ရှန်းက...

“ဝမ်းယောင်က ဝရမ်းထုတ်ထားတဲ့ လူဆိုး ရှာလောင်အန်းကို ခေါ်လာတာပါ။ သူ့ကိုယ်တိုင် သွားမပို့နိုင်တာနဲ့ ဆရာတို့ဆီကို သွားပို့ပေးဖို့ လာပြီး အကူအညီ တောင်းတာပါ”

ထိုသို့ အဆင်ပြေအောင် ပြောနိုင်လိုက်သဖြင့် ကံကောင်းသွားလေသည်။

အာဏာသားခေါင်းဆောင် စိတ်ပြောင်းသွားသည်။

“ရှာလောင်အန်း”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟိုမှာပါ”

ဇောင်ဇန်ရှန်းက ရှာလောင်အန်းကို ညွှန်ပြလိုက်သည်။

အာဏာသားခေါင်းဆောင်က ရှာလောင်အန်းကို အကဲခတ်လိုက်သည်။ သူ၏မျက်လုံးများ အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပလာသည်။

၁၃၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“လက်စသပ်တော့ နာမည်ကြီး ဝရမ်းပြေး ရှာလောင်အန်း
ပဲကိုး”

ဝမ်းယောင် လွတ်မြောက်သွားသည့်တိုင်အောင် ရှာလောင်
အန်းကို ဖမ်းမိသည်မှာ ကျေနပ်စရာပင် မဟုတ်ပါလား။

အာဏာသားခေါင်းဆောင်က...

“သူ့ကို ဖမ်းချုပ်လိုက်စမ်း”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လျှင် အာဏာသားများသည် ရှာလောင်
အန်းအား ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်လိုက်ကြလေသည်။

“တို့သွားကြမယ်”

အာဏာသားခေါင်းဆောင်သည် ဇောင်ဇန်ရှင်းကိုပင် အမှု
မထားတော့ဘဲ လှည့်ထွက်သွားတော့သည်။

သူ၏တပည့်များက ရှာလောင်အန်းကို နှောင်ကြိုးတည်း
ကာ ခေါ်ဆောင်သွားကြတော့သည်။

သူတို့အားလုံး ထွက်သွားကြတော့မှ ဇောင်ဇန်ရှင်း သက်
ပြင်းချနိုင်လေတော့သည်။



ပညာအမွေ

မြို့နှင့် သုံးမိုင်ခန့် အကွာတွင် တောအုပ်တစ်ခု ရှိလေ
သည်။

သစ်ပင်ချုံနွယ် ထူထပ်ပြီး မြွေဆိုးများ ပေါသဖြင့် လူသူ
အရောက်အမောက် နည်းလှသည်။

ယခင်က ထိုတောအုပ်ထဲ၌ ဘုံကျောင်းတစ်ခု ရှိခဲ့သော်
လည်း နောက်ပိုင်းတွင် နေထိုင်သူများ စွန့်ခွာသွားကြသဖြင့် ပျက်စီး
ယိုယွင်းသွားခဲ့လေသည်။

ဝမ်းယောင်နှင့် ဇောင်ဖင်းတို့သည် ထိုဘုံကျောင်းပျက်က
လေး၌ လာရောက်ခိုလှုံနေခဲ့ကြသည်။

သူတို့သည် ရပ်ဝေးသို့ ထွက်ပြေးရှောင်တိမ်းသွားကြခြင်း
မပြုပါ။

၁၃၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မင်အန်ဒါ၏ မကောင်းမှုများကို ဖော်ထုတ်ရဦးမည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်းယောင်က...

“သည်နေရာက မြို့နန်းတယ် ဆိုပေမယ့် ငါတို့ ဒီမှာပဲ ပုန်းခိုနေကြမယ်၊ ဒါမှ မင်အန်ဒါရဲ့သတင်းကို စုံစမ်းလို့ရမယ်၊ စားနပ်ရိက္ခာအတွက်လည်း လွယ်ကူလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာသဘောပါပဲ”

ဝမ်းယောင်က...

“ငါတို့ သည်မှာနေတုန်း အချိန်တွေ အလကား မဖြစ်အောင် မင်းကို ငါသိုင်းပညာ သင်ပေးမယ်၊ မင်းကြိုးစားပါ”

ဇောင်ဖင်း ဝမ်းသာသွားလေသည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်အစွမ်းကုန် ကြိုးစားသွားမယ်လို့ ကတိပေးပါတယ် ဆရာ”

ထို့နောက်...

ဝမ်းယောင်သည် ဇောင်ဖင်းအား ရှောင်လင်နဂါးတောင် ဝှေးပညာကို သင်ကြားပေးလေတော့သည်။

ဇောင်ဖင်းကလည်း အစွမ်းကုန် ကြိုးစားသင်ယူသဖြင့် ပညာအမွေ ဆက်ခံမည့် လူတော်လူကောင်းတစ်ယောက် ရပြီဟု ဝမ်းယောင် ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်နေမိလေတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃၉

လမ်းပေါ်တွင် သွားလာလှုပ်ရှားနေကြသူများဖြင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်နေသည်။

စားသောက်ဆိုင်များ၊ လမ်းဆုံလမ်းခွများတွင် ဆုငွေထုတ်ထားသော ဝရမ်းစာရွက်များ ကပ်ထား၏။

လူအများက ဝိုင်းအုံကြည့်ရှုကာ အမျိုးမျိုး ဝေဖန်ပြောဆိုကြလေသည်။

ခမောက်ဝိုင်းကြီးဆောင်းကာ ရုပ်ဖျက်ထားသော ဝမ်းယောင်သည် လူအများနှင့် ရောနှောကာ လမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်လာရင်း ဝရမ်းစာရွက်များ ကပ်ထားသော နေရာတစ်ခုသို့ ရောက်လာလျှင် တိုးဝှေ့ကြည့်ရှုလိုက်လေသည်။

ဝရမ်းစာရွက်များကို ကြည့်ပြီး ဝမ်းယောင် ရင်မောသွားသည်။

သူနှင့် ဇောင်ဖင်းတို့အား ဝရမ်းထုတ်ထားခြင်း မဟုတ်ပါလား။

“မင်အန်ဒါရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို မဖော်ထုတ်နိုင်သမျှ ငါလည်း ဝရမ်းပြေး ဖြစ်နေတော့မှာပဲ”

စိတ်ထဲမှ ညည်းတွားပြီး လှည့်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

သူက ဇောင်ဇန်ရှင်းနှင့် တိတ်တဆိတ် ဆက်သွယ်ကာ အခြေအနေ စုံစမ်းရန်နှင့် စားနပ်ရိက္ခာများ ရယူဖို့ ရုပ်ဖျက်ကာ မြို့ထဲ ဝင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝမ်းယောင်သည် ဇောင်ဇန်ရှင်း၏စားသောက်ဆိုင်သို့

၁၄၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တည်သွားရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်ပြီးမှ တုန့်ခနဲ ရပ်တန့်သွားလေသည်။

ဝဲဘက်တစ်နေရာသို့လည်း စူးစိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ဈေးခြင်းတောင်းကို လက်မှာ ချိတ်ကာ ခပ်သုတ်သုတ်လာနေသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်အား တွေ့လိုက်ရသည် မဟုတ်ပါလား။

“ဂျာဂျာ”

မှန်ပေသည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ မဟာရန်သူတော်ကြီး မင်အန်ဒါ၏

မွေးစားတူမ ဂျာဂျာ ဖြစ်လေသည်။

ဝမ်းယောင် ဝမ်းသာသွားသည်။

ဂျာဂျာ၏အကူအညီကို ရယူပြီး မင်အန်ဒါအကြောင်း စုံစမ်း

ရမည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်းယောင် ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လိုက်သည်။

ဂျာဂျာသည် ရုတ်တရက် လူတစ်ယောက်က လမ်းပိတ်ထား

လိုက်ခြင်းကြောင့် ရင်ထိတ်သွားသည်။

“ဒါ ဘာသဘောလဲ”

“မင်းနဲ့ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောချင်လို့ပါ”

“ဘာရှင့်”

“ဂျာဂျာ၊ ကျုပ်ကိုတောင် မမှတ်မိတော့ဘူးလား”

ဂျာဂျာ အံ့သြသွားလေသည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၄၁

“ရှင်က”

သူမသည် စကားသံကို ကြားဖူးသည်ဟု ထင်မိပြီး ချက်ချင်းမှတ်မိသွားလေတော့သည်။

“အစ်ကိုဝမ်းယောင်”

“ဟုတ်တယ် ညီမ၊ ကျုပ်ကို မမှတ်မိနိုင်အောင် တမင်ရှုပ်ဖျက်ထားတာ”

“အစ်ကိုဝမ်းယောင် ဘာမှ မဖြစ်ဘူးနော်၊ ကျွန်မဝမ်းသာလိုက်တာရှင်”

ဝမ်းယောင်က...

“လာ ညီမ၊ လူရှင်းတဲ့ တစ်နေရာမှာ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောကြတာပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို”

ဝမ်းယောင်က ထွက်သွားရာ ဂျာဂျာလည်း လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။



၁၄၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လူရှင်းသော တစ်နေရာသို့ ရောက်လျှင် ဝမ်းယောင်က ဂျာ
ဂျာအား ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြောပြလိုက်လေသည်။

မင်အန်ဒါ၏အကြောင်း စုံစမ်းပေးရန်လည်း အကူအညီ
တောင်းလိုက်သည်။

ဂျာဂျာကို ယုံကြည်သဖြင့် သူနှင့် စောင်ဖင်းတို့ မြို့ပြင်
ဘုံကျောင်းပျက်ကလေး၌ ခိုအောင်းနေကြောင်းလည်း ပြောပြလိုက်
လေသည်။

ဂျာဂျာသည် မင်အန်ဒါ၏ မကောင်းသော လုပ်ရပ်များကို
မုန်းတီးနေပြီ ဝမ်းယောင်ကို ကြည်ညိုလေးစားနေသဖြင့် အစွမ်းကုန်
ကူညီမည် ဖြစ်ကြောင်း ကတိပေးလေသည်။

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား လူချင်း ခွဲလိုက်ကြလေတော့
သည်။



အကြံအစည်

မင်အန်ဒါက လက်နှစ်ဖက် နောက်ပစ်ကာ ခေါက်တုံ့ခေါက်
ပြန် လျှောက်နေ၏။

မင်ဖောင်းက မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေ၏။

သူတို့နှစ်ယောက် ရှိနေသော်လည်း အခန်းတွင်း၌ တိတ်
ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်းက မင်းမူနေ၏။

ရှာလောင်အန်းက အကူအညီခေါ်ရန် ထွက်သွားသော်
လည်း အကူအညီ မရသည့်အပြင် အဖမ်းခံလိုက်ရသည်။

ရှာလောင်အန်း အဖမ်းခံလိုက်ရခြင်းသည် အထိနာခြင်းဟု
မင်အန်ဒါ ခံယူထားလေသည်။

၁၄၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မည်သို့ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရမှန်းလည်း တွေး
မရတော့ချေ။

သူနှင့် ရှာလောင်အန်းတို့သည် အမှန်တကယ်ပင် လူဆိုး
ဓားပြကြီးများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ရှာလောင်အန်းက နယ်လှည့်ကာ ဓားပြမှုများ ကျူးလွန်ခဲ့
သည်။

သူက မင်ခြံဝင်း၌ နေထိုင်ကာ နောက်ကွယ်မှ ကြိုးကိုင်
ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ရရှိခဲ့သော
ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာ အများအပြား ရှိလေသည်။

ရှာလောင်အန်း အကြောင်း သက်ဆိုင်ရာမှ သိရှိသွားပြီး
ဖမ်းဆီးရန် ဝရမ်းထုတ်လိုက်သောအခါ မင်ခြံဝင်း၌ ခိုလှုံနေထိုင်နိုင်
ရန် သူကပင် စီမံပေးခဲ့သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်အကြောင်းတစ်ယောက်
အူမချေးခါးမကျန် သိရှိထားကြသည်။

ယခု ရှာလောင်အန်း အဖမ်းခံလိုက်ရပြီ ဖြစ်သည်။

ရှာလောင်အန်းကသာ သူ၏အကြောင်းကို ဖော်ထုတ်
လိုက်မည်ဆိုလျှင်...

မင်အန်ဒါ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ဝမ်းယောင်နဲ့ ပတ်သက်မိတာ အမှားကြီး မှားတာပဲ”

သူ၏ညည်းတွားသံကြောင့် မင်ဖောင်း ခေါင်းထောင်လာ

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၄၅

လေသည်။

“ဝမ်းယောင်ကြောင့် ရှာလောင်အန်း အဖမ်းခံလိုက်ရတယ်၊
ရှာလောင်အန်းက ဦးလေးရဲ့အကြောင်းကိုပါ ဖော်ထုတ်လိုက်မှာကို
စိုးရိမ်နေတာ မဟုတ်လားဟင်”

မင်အန်ဒါက...

“ဟုတ်တယ်၊ ရှာလောင်အန်းကသာ ထုတ်ဖော်လိုက်ရင်
ငါတို့အားလုံး ဒုက္ခရောက်ပြီ”

မင်ဖောင်းက...

“သိပ်လည်း မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ဦးလေးရယ်၊ သည်ကိစ္စတွေ အား
လုံးပြေလည်သွားပြီး ဝမ်းယောင်နဲ့ ဇောင်ဇော်ရှင်းတို့ကိုပါ ဆုံးမ
နိုင်မယ့် အကြံတစ်ခု ကျွန်တော့်မှာ ရှိပါတယ်”

မင်အန်ဒါ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။

“အင်း အရေးအကြောင်းဆိုရင် ငါတူဆီက အကြံဉာဏ်
ကောင်းတွေ ရတတ်တာပဲ”

ဟု ချီးကျူးလိုက်ရာ မင်ဖောင်း ပြုံးလိုက်လေသည်။

မင်အန်ဒါက...

“ကဲ ငါတူဆီမှာ ဘယ်လို အကြံအစည် ရှိတယ်ဆိုတာ ပြော
စမ်းပါဦး”

မင်ဖောင်းက...

“ကျွန်တော်တို့က အရင်ဆုံး ရှာလောင်အန်းနဲ့ တွေ့ခွင့်ရ
အောင် ကြိုးစားရပါမယ်”

၁၄၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မင်အန်ဒါ စိတ်ဝင်စားကာ နားထောင်နေလိုက်လေသည်။
မင်ဖောင်း ဆက်ပြောသည်။

“ရှာလောင်အန်းနဲ့ တွေ့ခွင့်ရပြီဆိုရင်”
မင်အန်ဒါ၏မျက်လုံးများ အရောင်တောက်လာသည်။
မျက်နှာကြီး ပြုံးရွှင်လာသည်။

“ကောင်းလိုက်တဲ့အကြံ”
အာလုတ်သံကြီးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
မင်ဖောင်းက...

“ကျွန်တော့်အကြံကို ဦးလေး သဘောကျတယ်ဆိုရင်”
“ဟာ သဘောကျတာပေါ့၊ မင်းရဲ့အကြံအတိုင်းပဲ လုပ်ရ
လိမ့်မယ်”

ထို့နောက်...
ရှာလောင်အန်းနှင့် တွေ့ခွင့်ရနိုင်မည့် နည်းလမ်းများကို
တိုင်ပင်ဆွေးနွေးလိုက်ကြလေတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၄၇

မင်ဖောင်းသည် အကြံကောင်းဉာဏ်ကောင်း ရှိသူ ဖြစ်
သလို အဆက်အသွယ်ကောင်းများလည်း ရှိလေသည်။

သူ၏မိတ်ဆွေတစ်ယောက်မှတစ်ဆင့် အာဏာသားခေါင်း
ဆောင်နှင့် တွေ့ခွင့်ရရန် ကြိုးပမ်းခဲ့လေသည်။

သူ၏မိတ်ဆွေသည် အာဏာသားခေါင်းဆောင်နှင့် အလွန်
ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုလူသည် မင်ဖောင်းပေးသော တန်ခိုးလက်ဆောင်များ
ကို လက်ခံကာ မင်ဖောင်းအား လက်ခံတွေ့ဆုံရန် အာဏာသား
ခေါင်းဆောင်ကို တိုက်တွန်းပေးခဲ့လေသည်။

သို့ဖြင့် မင်ဖောင်းသည် ပထမခြေလှမ်းအဖြစ် အာဏာ
သားခေါင်းဆောင်နှင့် တွေ့ဆုံခွင့် ရရှိခဲ့လေသည်။



အာဏာသားခေါင်းဆောင်သည် သူ့မိတ်ဆွေ၏မျက်နှာ
ဖြင့် မင်ဖောင်းအား လက်ခံတွေ့ဆုံခဲ့လေသည်။

“မင်းက ကျုပ်ကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုတာက...”

မင်ဖောင်း ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

“ဓားပြကြီးရှာလောင်အန်း ကိစ္စပါ ခင်ဗျာ”

အာဏာသားခေါင်းဆောင် မျက်မှောင်ကြွတ်သွားလေ
သည်။

၁၄၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“မင်းတို့ မင်ခြံဝင်းနဲ့ ရှာလောင်အန်းက ဘယ်လိုများ ပတ်သက်နေလို့လဲ”

မင်ဖောင်းက...

“ဆရာကြီးဂူးကျွေ့ ခင်ဗျာ၊ ရှာလောင်အန်းဟာ တစ်ချိန်က လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်၊ နောက်ပိုင်းကျမှ ဆိုးသွမ်းသောင်းကျန်းတဲ့ လူဆိုးဓားပြကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့တာပါ”

အာဏာသားခေါင်းဆောင်၏အမည်မှာ ဂူးကျွေ့ ဖြစ်ပါသည်။

ဂူးကျွေ့က မင်ဖောင်း၏စကားကို ဂရုစိုက်ပြီး နားထောင်နေ၏။

မင်ဖောင်းက...

“ရှာလောင်အန်း လူကောင်းဘဝက မင်ခြံဝင်းပိုင်ရှင် သခင်ကြီးမင်အန်ဒါနဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးဖူးပါတယ်”

“ဪ”

“နောက်ပိုင်း သူတို့ လူချင်း ကွဲသွားကြပြီး ရှာလောင်အန်းဟာ လူဆိုးဓားပြကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့တယ်ဆိုတာကို သခင်ကြီးမင်အန်ဒါ မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေရပါတယ်”

ဂူးကျွေ့က...

“ရှာလောင်အန်းကို တိုင်းသိပြည်သိ ဝရမ်းထုတ်ထားတာ၊ မင်သခင်ကြီးက မယုံနိုင်သေးဘူးလား”

မင်ဖောင်းက...

ရှောင်လင်တောင်ဌေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၄၉

“အခုတော့ မင်သခင်ကြီး ယုံကြည်သွားပါပြီ”

မင်ဖောင်းသည် ချောင်းတစ်ချက် ဟန်လိုက်ပြီးမှ တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် စကားဆက်လိုက်လေသည်။

“ရှာလောင်အန်းဟာ အဖမ်းခံလိုက်ရပေမယ့် ပြစ်မှုတွေ ကျူးလွန်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ခုချိန်ထိ ဝန်မခံသေးဘူးလို့ သိရပါတယ် ခင်ဗျာ၊ အဲဒါ..”

ဂူးကျွေ့က...

“သူဝန်မခံလည်း သေဒဏ်အပြစ်ပေးခံရမှာပဲ၊ ပြစ်မှုတွေက အထင်အရှား ရှိနေတာ သူငြင်းလို့ မရပါဘူး”

မင်ဖောင်းက...

“ဟုတ်ကဲ့၊ ရှာလောင်အန်း သေဒဏ်မခံရခင် ပြစ်မှုတစ်ခု အတွက် မင်သခင်ကြီးက မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်ချင်နေပါတယ်”

ဂူးကျွေ့က...

“မင်းပြောတာ ဘယ်လိုသဘောလဲ”

မင်ဖောင်းက...

“တစ်ချိန်က မင်သခင်ကြီးရဲ့ အဖိုးတန်ရတနာသေတ္တာတစ်လုံး ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ဖူးပါတယ်၊ အဲသည် အချိန်က ရှာလောင်အန်းလည်း မင်ခြံဝင်းကို အလည်လာခဲ့ဖူးပါတယ်”

ဂူးကျွေ့က...

“ရတနာသေတ္တာ ပျောက်ဆုံးခဲ့ရတာ ရှာလောင်အန်းရဲ့ လက်ချက် ဟုတ်မဟုတ် သိချင်နေတာလား”

၁၅၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မင်ဖောင်း ဦးညွတ်လိုက်သည်။

“မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ရှာလောင်အန်းနဲ့ တွေ့ပြီး သည်ကိစ္စကို မေးကြည့်ချင်ပါတယ်။ စကားတစ်ခွန်း နှစ်ခွန်း ပြောခွင့်ရရင် ကျေနပ်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

ဂူးကျွေက...

“လက်စသတ်တော့ ရှာလောင်အန်းနဲ့ တွေ့ခွင့်ရချင်တာကိုး”

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ခဏလေး တွေ့ခွင့်ရရင် ကျေနပ်ပါပြီ၊ ကျေးဇူးပြုပြီး တွေ့ခွင့်ပြုစေချင်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

ဂူးကျွေက...

“ဒါ ခဲယဉ်းတဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး၊ ရှာလောင်အန်းက အချုပ်ခန်းထဲ ရောက်နေပြီ၊ ထွက်ပြေးလို့လဲ မရတော့ဘူး၊ မကြာခင် သူ့ကို တရားစီရင်တော့မှာ၊ ဒါကြောင့် မင်းကို တွေ့ခွင့်ပေးလိုက်ပါ့မယ်”

မင်ဖောင်း ဝမ်းသာသွားသည်။

“ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် ခင်ဗျာ၊ တကယ်လို့များ ရတနာသေတ္တာ ပြန်ရခွဲမယ်ဆိုရင် ဆရာကြီးဂူးကျွေကို ကျေးဇူးဆပ်ပါ့မယ်ဗျာ”

“အို ဒါ ကျုပ်အတွက် အရေးကြီးပါဘူး”

မည်သို့ဆိုစေ မင်ဖောင်း၏ပထမ ခြေလှမ်း အောင်မြင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ရှာလောင်အန်းနှင့် တွေ့ခွင့်ရရှိတော့မည် မဟုတ်ပါလား။



ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၅၁

မင်ဖောင်းသည် ဆရာကြီးဂူးကျွေ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ရှာလောင်အန်းအား သွားရောက်တွေ့ဆုံခဲ့လေသည်။

ရှာလောင်အန်းမှာ နာမည်ကျော် လူဆိုးဓားပြကြီး ဖြစ်၍ အလွန်ခိုင်ခံ့သော သီးသန့်အချုပ်ခန်းအတွင်း၌ တစ်ဦးတည်း ချုပ်နှောင်ထားလေသည်။

အစောင့်များသည် မင်ဖောင်းအား သတိပေးလိုက်လေသည်။

“သည်လူဆိုးကြီးက အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်းတယ်၊ ဝေးဝေးက စကားပြောတာ ပိုကောင်းမယ်”

မင်ဖောင်းက...

“သူ့အပေါ်မှာ ကျုပ်ဦးလေးရဲ့ ကျေးဇူးတွေ အများကြီးရှိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်ကို ဒုက္ခပေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ စိတ်မပူပါနဲ့ဗျာ”

တစ်ဖန်...

“ဒါက နောင်ကြီးတို့အတွက်ပါ”

ရွှေတုံးကလေးအချို့ ပေးလိုက်လျှင် အစောင့်များ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

အချုပ်ခန်းတံခါးဖွင့်ကာ မင်ဖောင်းကို ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်ကြသည်။

ရှာလောင်အန်းသည် မင်ဖောင်းကို တွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းသာသွားလေသည်။

၁၅၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“မင်ဖောင်း၊ မင်းဦးလေးက လွှတ်လိုက်တာလား”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ”

“သူက ငါ့ကို ကယ်တင်မှာပဲ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ”

ရှာလောင်အန်း ရယ်မောလိုက်သည်။

“ဒါပေါ့ သူက ငါ့ကို ပစ်ထားဘူးဆိုတာ ငါသိတာပေါ့”

မင်ဖောင်းက...

“ဦးလေးက ခင်ဗျားကို ကယ်တင်မှာပါ။ ဒါပေမယ့်..”

ရှာလောင်အန်း မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

“ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲ ပြောစမ်းပါဦး”

မင်ဖောင်းက...

“ဦးလေးက ဝမ်းယောင်နဲ့ ဇောင်ဇော်ရှင်းကို ဖယ်ရှားတဲ့ နေရာမှာ ပါဝင်ပြီး ကူညီစေချင်တယ်”

ရှာလောင်အန်း ပန်းတွန့်လိုက်သည်။

“ကျုပ်က သည်ကိစ္စကို ကူညီဖို့ ကြိုးစားရင်း အဖမ်းခံလိုက်ရတာကို မင်းဦးလေး မေ့နေပြီလား”

မင်ဖောင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ဦးလေး မေ့ပါဘူး ခင်ဗျာ”

ရှာလောင်အန်းက...

“ငါက ဝမ်းယောင်ကို ကျေနပ်မယ်များ ထင်နေသလား”

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ဝမ်းယောင်ကို မဖြစ်မနေ ဆုံးမရ

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၅၃

မှာပါ”

“ငါ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ပြောပါ”

မင်ဖောင်းက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“ဦးလေးရဲ့သဘောက ခင်ဗျားကို တရားစီရင်ဖို့ စစ်ဆေးမေးမြန်းတဲ့အခါ ဓားပြမှုတွေမှာ ဇောင်ဇော်ရှင်းက ခင်ဗျားနဲ့ ပူးပေါင်းပါဝင်ခဲ့တယ်လို့ ထွက်ဆိုစေချင်တယ်”

“ဇောင်ဇော်ရှင်း နိုင်းလို့ ငါလုပ်ခဲ့ရတာမျိုး၊ ဇောင်ဇော်ရှင်းလည်း ဓားပြတိုက်ခဲ့တယ်ဆိုတာမျိုး ဝန်ခံထွက်ဆိုပေးရမှာလား”

မင်ဖောင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

“သည်လိုလုပ်လို့ ဘာအကြောင်းထူးမှာလဲ”

မင်ဖောင်းက...

“အကြောင်းထူးပါတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ ထွက်ဆိုချက်ကြောင့် ဇောင်ဇော်ရှင်း ကျိန်းသေ အဖမ်းခံရမှာပါ”

“သူအဖမ်းခံရတော့ကော ငါကော လွတ်နိုင်ပါဦးမလား”

မင်ဖောင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“မပူပါနဲ့ဗျာ၊ ခင်ဗျား လွတ်မြောက်အောင် ဦးလေးက စီမံထားပါတယ်”

ရှာလောင်အန်း ဇေဝဇေဝ ဖြစ်နေ၏။

သူက အပြစ်ရှိသလို အဖမ်းခံထားသူ ဖြစ်သည်။

၁၅၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဘယ်နည်းနှင့်မဆို ထိုက်တန်သော အပြစ်ဒဏ် ခံရတော့မည် ဖြစ်သည်။

ဇောင်ဇန်ရှင်းကိုပါ ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ်ရသည်မှာ ခဲယဉ်းသောကိစ္စ မဟုတ်တော့ပါ။

သူက သဘောတူလိုက်လျှင် မင်အန်ဒါက သူ့အား ပြန်လည်ကူညီလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်လာလေသည်။

“ကောင်းပြီ၊ မင်းပြောသလို ကျုပ်လုပ်ပေးမယ်၊ ကျုပ်ကိုကော ဘယ်လိုပြန်ကူညီမလဲ ပြောပါဦး”

မင်ဖောင်းက...

“ခင်ဗျားရဲ့ ထွက်ဆိုချက်ကြောင့် ဇောင်ဇန်ရှင်း အဖမ်းခံလိုက်ရပြီဆိုတာနဲ့ ကျုပ်တစ်ခေါက် လာတွေ့ပြီး ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ပြောပြပါမယ်၊ ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်း တသွေမတိမ်း လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျား ထာဝရ လွတ်မြောက်သွားစေရမယ်လို့ အာမခံပါတယ်ဗျာ”

“ဟား...ဟား...ဟား”

ရှာလောင်အန်းက သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။

မင်ဖောင်းလည်း ရယ်မောလိုက်သည်။

သို့သော်...

မင်ဖောင်း၏ရယ်မောသံက အသက်မပါချေ။



ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၅၅

မံရဏဝန်ခံချက်

ယနေ့...

ယနေ့သည် ထူးခြားသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်သည်။

တိုင်းသို့ပြည်သို့ ဝရမ်းထုတ်ထားသော ဓားပြကြီးရှာလောင်အန်းအား တရားစီရင်မည့်နေ့လည်း ဖြစ်ပေသည်။

အမှန်တော့...

ရှာလောင်အန်းသည် ပြစ်မှုပေါင်းများစွာကို ကျူးလွန်ထားသူ ဖြစ်သည်။

အပြစ်မရှိဟု ငြင်း၍ မရပါ။

သူ၏အပြစ်များအတွက် သေဒဏ်ခံရမည်သာ ဖြစ်၍ မထူးဆန်းတော့ပါ။

သို့သော်...

၁၅၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မင်အန်ဒါ စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။

“သူ့ကို စိတ်ကုသအခါ အပြစ်ကို ဝန်ခံပျံ့မလား၊ ဇောင်ဇန်ရှင်းကိုကော ဆွဲခေါ်သွားပျံ့မလား”

မင်ဖောင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“စိတ်မပူပါနဲ့ ဦးလေးရယ်၊ သူက ကျွန်တော်တို့ ပြောသလို လုပ်မှာပါ။ သူလွတ်မြောက်အောင် ကျွန်တော်တို့က ဆောင်ရွက်ပေးလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်နေတယ်လေ”

မင်အန်ဒါ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ရှာလောင်အန်းကို စိတ်ချလို့ မရတော့ဘူး”

ရှာလောင်အန်းအကြောင်း လူတိုင်း သိနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

ရှေ့ဆက် အကျိုးပြုနိုင်မည် မဟုတ်ဘဲ ဒုက္ခရောက်စေဖို့

သာ ရှိလေတော့သည်။

မင်ဖောင်းက...

“ကျွန်တော်တို့ ပြောတဲ့အတိုင်း ထွက်ဆိုလိုက်မယ်ဆိုရင် သူ့ကို သေဒဏ်မပေးသေးဘဲ ဆိုင်းငံ့ထားပြီး ဇောင်ဇန်ရှင်းကို အရင် ငြင်းလိမ့်မယ်၊ ဦးလေးရဲ့ ပြိုင်ဘက်ကြီး ဒုက္ခရောက်ပြီပေါ့”

မင်အန်ဒါသည် မင်ဖောင်းကို လုံးဝယုံကြည်စိတ်ချထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏စိတ်ထဲ ပေါ့ပါးသွား၏။

“ဇောင်ဇန်ရှင်း မရှိတော့ဘူးဆိုရင် တစ်မြို့လုံး ငါ့ခြေငါ့လက် ဖြစ်ပြီပေါ့”

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၅၇

မကြာပါချေ။

ရှာလောင်အန်း၏ ဝန်ခံထွက်ဆိုချက် အကြောင်း သတင်းကြားသိလိုက်ရကြလေသည်။

ရှာလောင်အန်းသည် မင်အန်ဒါ၏ အကူအညီကို မျှော်လင့်လျက် မင်အန်ဒါ ထွက်ဆိုခိုင်းသည့်အတိုင်း ဝန်ခံထွက်ဆိုခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်...

ရုံးတော်မှ ရှာလောင်အန်း၏သေဒဏ်အမိန့်ကို ခေတ္တဆိုင်းငံ့ထားပြီး ဇောင်ဇန်ရှင်းအား ဖမ်းဆီးရန် အမိန့်ထုတ်လိုက်လေ တော့သည်။

မင်အန်ဒါတို့၏ ဒုတိယခြေလှမ်း အောင်မြင်သွားပြန်လေ တော့သည်။



“သခင်ကြီး...သခင်ကြီး”

ဆိုင်လုလင်တစ်ယောက်က အထိတ်တလန့် ပြေးလာသဖြင့် ဇောင်ဇန်ရှင်း ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

“ဟေ့ ဘာဖြစ်လာတာလဲကွ”

ဆိုင်လုလင်က...

“ရုံးတော်က ဓားပြကြီးရှာလောင်အန်းကို..”

“ဘာလဲ သေဒဏ်အမိန့်ချလိုက်တယ် မဟုတ်လားကွ”

၁၅၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“သူ့ကို သေဒဏ်ပေးမှာပါ။ ဒါပေမယ့် သည်လူယုတ်မာ ကြီးက သခင်ကြီးလည်း ဓားပြမှုတွေမှာ သူနဲ့ လက်တွဲပါဝင်ခဲ့တယ် လို့ လုပ်ကြံထွက်ဆိုခဲ့တယ်၊ အဲဒါ..”

“ဟေ”

ဇောင်ဇော်ရှင်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။
ဝမ်းယောင်နှင့် ဇောင်ဖင်းတို့ ထွက်ပြေးသွားကြပြီးနောက်
ဇောင်ဇော်ရှင်းသည် အာဏာသားများနှင့် ဝေးဝေးနေခဲ့လေသည်။

ရှာလောင်အန်း အကြောင်းကိုလည်း နားမစွင့်တော့ဘဲ
မသိသလို နေလိုက်၏။

ထို့ကြောင့်...

ရှာလောင်အန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး မျက်ခြည်ပြတ်သွားသလို
ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

“မင်းကြားခဲ့ရတဲ့ သတင်းဟာ သေချာရဲ့လား”

“သေချာပါတယ် သခင်ကြီး၊ ရုံးတော်က သခင်ကြီးကို ဖမ်း
ဆီးဖို့ အမိန့်ထုတ်လိုက်ပါပြီ”

ဇောင်ဇော်ရှင်း မကျေမနပ် ဖြစ်သွားသည်။

“ဒါဟာ ကျားငစဉ်းလဲ မင်အန်ဒါရဲ့အကြံပဲ ဖြစ်ရမယ်”

သူ့အား ရှာလောင်အန်းနှင့် ကြုံရာပါဟု အကွက်ဆင်ပြီး
ဒုက္ခပေးခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ဇောင်ဇော်ရှင်းက...

“ငါလည်း ဝမ်းယောင်ရဲ့ နည်းလမ်းကိုပဲ ကျင့်သုံးရတော့

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၅၉

မယ်၊ အဖမ်းမခံဘဲ ရှောင်တိမ်းသွားမှ အဖြစ်မှန်ကို ဖော်ထုတ်ဖို့
အခွင့်အရေး ရနိုင်လိမ့်မယ်”

ဆိုလေလင်အား ပြောလိုက်သည်။

“ရုံးတော်က အမိန့်ချလိုက်ပြီဆိုရင် ကျုပ်ကို ဖမ်းဆီးဖို့
အာဏာသားတွေ ရောက်လာကြတော့မှာပဲ၊ သူတို့ မလာခင် အမြန်
ဆုံး ရှောင်တိမ်းသွားကြတာပေါ့၊ လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ သိမ်းဆည်း
လိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

သို့သော်...

ဇောင်ဇော်ရှင်း ရှောင်တိမ်းသွားဖို့ အချိန်မရလိုက်ပါချေ။

ဆရာဂူးကျွေ ခေါင်းဆောင်သော အာဏာသားများ
ရောက်ရှိလာပြီး စားသောက်ဆိုင်အား အထပ်ထပ် ဝိုင်းရံထားလိုက်
ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။



အာဏာသားများက စားသောက်ဆိုင်အား ဝိုင်းရံထား
လိုက်ကြသည်။

ဆရာကြီးဂူးကျွေက ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက် အကဲခတ်
လိုက်ပြီး...

“ဝရမ်းစာရွက်တွေ ကပ်လိုက်ကြစမ်း”

၁၆၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

အာဏာသားများသည် ဇောင်ဇော်ရှင်း ပိုင်ဆိုင်သမျှ ပစ္စည်း ဥစ္စာအားလုံးကို သိမ်းဆည်းသည့် ဝရမ်းစာရွက်များ လိုက်ကပ်ကြ လေသည်။

ဦးကျွေက စားသောက်ဆိုင်ထဲ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။

ဇောင်ဇော်ရှင်းတို့လူစုက အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေကြပါသည်။

ဦးကျွေသည် ဇောင်ဇော်ရှင်းကို ကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်လေ သည်။

“ရှာလောင်အန်းနဲ့ ကြံရာပါ ဖြစ်တဲ့အတွက် ခင်ဗျားကို ဖမ်း ဆီးပြီး ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ သိမ်းဆည်းဖို့ ရုံးတော်က အမိန့်ချလိုက်ပြီ” ဇောင်ဇော်ရှင်းက...

“ကျုပ်ဟာ ကြံရာပါတစ်ယောက်လို့ ဘယ်သူက ပြောတာ

လဲ”

ဦးကျွေက...

“ရှာလောင်အန်းက ရုံးတော်မှာ ဝန်ခံထွက်ဆိုခဲ့တယ်လေ” ဇောင်ဇော်ရှင်းက...

“လူဆိုးဓားပြတစ်ယောက် ပြောတဲ့စကားကို ခင်ဗျားတို့ ယုံ ကြည်လက်ခံကြတာပဲလား”

ဦးကျွေ၏မျက်နှာ မည်းမှောင်သွားလေသည်။

ဇောင်ဇော်ရှင်းက...

“ရှာလောင်အန်းဟာ ဘယ်လိုလူစားမျိုးဆိုတာ လူတိုင်း သိ

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၆၁

ကြပါတယ်၊ ကျုပ်ဟာ ဘယ်လိုလူစားမျိုးဆိုတာလည်း လူတိုင်း သိ ကြပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ ရှာလောင်အန်းရဲ့ စကားကို စဉ်းစားချင့် ချိန်ပြီးမှ ယုံကြည်လက်ခံသင့်ပါတယ်”

ဦးကျွေ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

“ရှာလောင်အန်းကိုယ်တိုင် ဝန်ခံလိုက်ပြီ၊ လယ်ပြင်မှာ ဆင် သွားသလို ထင်ရှားနေတာပဲ၊ ဘာလဲ ရုံးတော်ရဲ့ အမိန့်ကို ဖိဆန်ချင် တာလား”

ဇောင်ဇော်ရှင်းက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြော လိုက်သည်။

“ကျုပ်က ရုံးတော်ကို လေးစားပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လူဆိုး ဓားပြတစ်ယောက်ရဲ့ စကားကြောင့် အဖမ်းမခံနိုင်တာ ဝမ်းနည်းပါ တယ်ဗျာ”

ဦးကျွေက ဇောင်ဇော်ရှင်းတို့လူစုအား အကဲခတ်ကြည့်လိုက် သည်။

လွယ်လွယ်နှင့် အဖမ်းခံမည် မဟုတ်ကြောင်း ရိပ်မိလိုက် သည်။

ဦးကျွေ အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

“အဖမ်းမခံဘဲ ဖိဆန်ရင် သေဒဏ်ပဲ”

သူ၏လူများအား လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

“သူတို့ကို ဖမ်းချုပ်လိုက်ကြစမ်း”

“ဟုတ်ကဲ့”

၁၆၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အာဏာသားများက ရှေ့တိုးလာကြလေသည်။
ဇောင်ဇော်ရှင်းလည်း ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေတော့
ဘဲ တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။



စားသောက်ဆိုင်အတွင်း၌ ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်
လာလေသည်။

ဇောင်ဇော်ရှင်းနှင့် တပည့်များက ဂူးကျွေ့တို့လူစုအား ခုခံ
တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

သို့သော်...

သူတို့၏သိုင်းပညာမှာ ထိပ်တန်းအဆင့်မျိုး မဟုတ်ရကား
ဂူးကျွေ့တို့လူစုအား ကြာရှည်ရင်ဆိုင်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါချေ။

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ တခဲနက် ထွက်ပေါ်လာလေ
သည်။

ဇောင်ဇော်ရှင်း၏လူများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲ
ကျသွား၏။

ဇောင်ဇော်ရှင်းကိုယ်တိုင်လည်း ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ ရရှိ

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၆၃

သွားလေသည်။

ဂူးကျွေ့တို့လူစုအား မည်နည်းနှင့်မျှ ယှဉ်နိုင်မည် မဟုတ်
သည်ကို ဇောင်ဇော်ရှင်း နားလည်ထားလေသည်။

သို့တိုင် မတရားမှုကို မခံနိုင်သဖြင့် ခုခံရင်ဆိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်
သည်။

တိုက်ပွဲက ပို၍ ပြင်းထန်လာ၏။

“အား”

“အမယ်လေး”

ဇောင်ဇော်ရှင်း၏လူများ ထပ်မံလဲကျသွားပြန်လေသည်။

ဂူးကျွေ့က...

“ဇောင်ဇော်ရှင်း လက်နက်ချလိုက်ပါ”

ဇောင်ဇော်ရှင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်အညံ့မခံနိုင်ပါဘူး”

ဂူးကျွေ့က...

“ခင်ဗျားလူတွေလည်း ကျဆုံးကုန်ပြီ၊ ခင်ဗျားလည်း ဝမ်း
ယောင်လို ထွက်ပြေးလို့ ရမယ် မထင်ပါဘူး”

“စိတ်ချ၊ ကျုပ် ဘယ်တော့မှ ထွက်မပြေးဘူး”

ဇောင်ဇော်ရှင်းက အံတင်းတင်းကြိတ်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်
လေသည်။

မယှဉ်နိုင်ဘဲ ရင်ဆိုင်နေခြင်းက အသက်ဆုံးရှုံးဖို့သာ ရှိသည့်
မဟုတ်ပါလား။

၁၆၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သို့သော်...

ဇောင်ဇန်ရှင်းက တိုက်ပွဲဝင်နေဆဲ။

ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ ပိုများလာ၏။

သူ၏တစ်ကိုယ်လုံး သွေးချင်းချင်း နီရဲသွားသည်။

နောက်ဆုံး မည်သို့မျှ မဟန်နိုင်တော့ဘဲ...

“ဝုန်း”

အရပ်ကြိုးပြတ် လဲကျသွားလေတော့သည်။



မကောင်းသတင်း

မြွေ၊ ကင်း ပေါများ၍ လူသူ မလာဝံ့သော တောအုပ်ထဲမှ
ဘုံကျောင်းလေးတွင် ဝမ်းယောင်နှင့် ဇောင်ဖင်းတို့ ခိုအောင်းနေထိုင်
ကာ သိုင်းပညာ လေ့ကျင့်ခဲ့ကြလေသည်။

ဝမ်းယောင်တို့ လာရောက်နေထိုင်ချိန်တွင် မြွေများ၊ ကင်း
များ ရှားပါးနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဝမ်းယောင်တို့ ဘေးကင်းစွာ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ကြ
လေသည်။

ဂျာဂျာက သူတို့ထံသို့ တိတ်တဆိတ် လာရောက်ပြီး စား
စရာများ၊ ဆေးဝါးများနှင့် လိုအပ်သော အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ
ပေးပို့ကူညီလေသည်။

ဝမ်းယောင်မှာ ဂျာဂျာ၏ အကူအညီကို ရခဲ့သဖြင့်
ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါတော့သည်။

၁၆၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကိုယ်တိုင်ထွက်၍ သတင်းစုံစမ်းစရာ မလိုဘဲ ဇောင်ဖင်းနှင့် အတူ သိုင်းပညာ လေ့ကျင့်နိုင်ခဲ့လေသည်။

ဇောင်ဖင်းကလည်း အားကြိုးမာန်တက် ကြိုးစားခဲ့လေ သည်။

ဝီရိယရှိပြီး ဉာဏ်ကောင်းသူ ဖြစ်၍ ဝမ်းယောင် သင်ကြား ပေးသမျှကို လွယ်လင့်တကူ သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့...

ဝမ်းယောင်သည် ဇောင်ဖင်းအား သိုင်းပညာသင်ပေးရင်း အလွန်ထူးခြားသော သိုင်းကွက်တစ်ကွက်ကို ထုတ်ဖော်လိုက်လေ သည်။ ဇောင်ဖင်း အံ့သြသွားလေသည်။

“ဆရာ သည်သိုင်းကွက်ကို ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူး ပါလား”

ဝမ်းယောင်က...

“သည်သိုင်းကွက်ဟာ ပြင်းထန်ပြီး ရက်စက်တယ်၊ သေရေး ရှင်ရေး မကြုံဘဲ ထုတ်သုံးခွင့် မရှိဘူး၊ ပြီးတော့ ခက်ခဲပြီး လျှို့ဝှက် နက်နဲတယ်၊ ရုတ်တရက် လေ့ကျင့်တတ်မြောက်ဖို့လည်း မလွယ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် မင်းကို သင်မပေးဘဲ တမင်ချန်ထားခဲ့တာကွ”

ဇောင်ဖင်း ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော်ဟာ နဂါးတောင်ဝှေးသိုင်းကို သင်ယူခွင့်ရတာ ကိုပဲ ဝမ်းသာလှပါပြီ၊ သိုင်းကွက်အားလုံးကို လေ့ကျင့်တတ်မြောက်ခဲ့ ပြီ ဆိုပေမယ့် ဝိုပြီး ထက်မြက်လာအောင် ကြိုးစားသွားရဦးမယ်ဆို

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၆၇

တာကိုလည်း နားလည်ပါတယ် ဆရာ”

ဝမ်းယောင်က...

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် အသုံးပြုနိုင်အောင် မင်းဆက်ပြီး လေ့ကျင့်ရဦး၊ လေ့ကျင့်ဖန်များလာရင် ကျွမ်းကျင်လာ မယ်၊ ထက်မြက်မှု ရှိလာမယ်၊ ဒါကြောင့် အနစ်နာခံရမယ်၊ အပင်ပန်း ခံရမယ်”

“စိတ်ချပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော်ကြိုးစားသွားမှာပါ”

ဝမ်းယောင်က...

“နဂါးတောင်ဝှေးသိုင်းရဲ့ နောက်ဆုံး သိုင်းကွက်ဖြစ်တဲ့ သက်စောင့်သိုင်းကွက်ကိုလည်း အချိန်တန်ရင် မင်းကို ငါသင်ပေးမှာ ပါ၊ ကဲ တို့တွေ ဆက်ပြီး လေ့ကျင့်လိုက်ကြရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

နှစ်ယောက်သား ချွေးတလုံးလုံးဖြင့် ဆက်လက်လေ့ကျင့် လိုက်ကြလေတော့သည်။



နေမွန်းတည့်တော့မည် ဖြစ်သည်။

ဝမ်းယောင်နှင့် ဇောင်ဖင်းတို့သည် သိုင်းလေ့ကျင့်မှုကို ခေတ္တရပ်နားကာ ထမင်းစားသောက်ပြီး အနားယူလိုက်ကြလေ သည်။

၁၆၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထိုစဉ်...

“အစ်ကိုကြီး...အစ်ကိုကြီး”

ချိုလွင်သော ခေါ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ဝမ်းယောင်နှင့် စောင်ဖင်းတို့ ဘုံကျောင်းပျက်လေးထဲမှ ကဗျာကယာ လှမ်းထွက်လိုက်ကြသည်။

ဘုံကျောင်းအပြင်ဘက် ရောက်လျှင် မိန်းမချောလေးဂျာဂျာကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ဝမ်းယောင်က ဆီးကြိုမေးမြန်းလိုက်သည်။

“ညီမ အကြောင်းထူးပေါ်လာပြီလား”

ဂျာဂျာက...

“ဟုတ်တယ် အစ်ကို၊ ဦးလေးမင်အန်ဒါဆီကို ခြိမ်းခြောက်စာတစ်စောင် ရောက်လာတယ်”

ဝမ်းယောင် အံ့သြသွားသည်။

“ခြိမ်းခြောက်စာ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် အစ်ကို၊ ဦးလေးမင်အန်ဒါကတော့ လူလည်လင်မယားက သူ့ကို ခြိမ်းခြောက်တာပဲလို့ မကျေမနပ် ပြောနေတာကြားခဲ့ရတယ်”

“ဟာ”

ဝမ်းယောင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

တစ်ချိန်က ထောင်ချောက်ထဲ ရောက်ခဲ့ပုံကို ပြန်လည်မြင်

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၆၉

ယောင်လာလေသည်။

ထိုစဉ်က...

ညီမဖြစ်သူအား စော်ကားပြီး တာဝန်မယူသည့် လူယုတ်မာဟု လူတစ်ယောက်က လူပုံအလယ်တွင် သူ့အား စွပ်စွဲကာ အရှက်ခွဲခဲ့လေသည်။

သူက ရှင်းပြသော်လည်း လက်မခံဘဲ တိုက်ခိုက်လာသဖြင့် ပြန်လည်ခုခံရာမှ ထိုလူသေဆုံးသွားသည်။

သူလည်း လူသတ်တရားခံ ဖြစ်ကာ ထွက်ပြေးရှောင်တိမ်းခဲ့ရလေသည်။

ထိုကိစ္စသည် မင်အန်ဒါ၏အကြံအစည် ဖြစ်သည်။

မင်အန်ဒါက လူလည်လင်မယားကို ငွေပေးငှားရမ်းကာ သူဒုက္ခရောက်အောင် ဖန်တီးခဲ့ခြင်းဟု ဝမ်းယောင် နားလည်မိပြီ ဖြစ်သည်။

ဝမ်းယောင်က ဂျာဂျာကို မေးလိုက်သည်။

“မင်အန်ဒါက နောက်ထပ် ဘာပြောသေးသလဲ”

ဂျာဂျာက...

“လူလည်လင်မယားကြောင့် သူ့အကြောင်းတွေ မပေါ်ပေါက်ရအောင် ငွေနဲ့ မျှားခေါ်ပြီး ဆုံးမမယ်လို့ ကြိုးဝါးနေတယ် အစ်ကို”

ဝမ်းယောင်က...

“လူလည်လင်မယားဆိုတာ တစ်ယောက်လား။”

၁၇၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ယောက်လား”

ဂျာဂျာ ပြုံးလိုက်သည်။

“လင်မယားဆိုမှတော့ နှစ်ယောက်ပေါ့ အစ်ကိုရယ်၊ ဦးလေးကလည်း သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဆုံးမမယ်လို့ ပြောနေတာ”

ဝမ်းယောင်က ‘နှစ်ယောက်’ဟု တီးတိုးရေရွတ်လိုက်လေသည်။

သူ၏မျက်လုံးများ ဝင်းလက်တောက်ပလာသည်။

“ဟုတ်ပြီ၊ ဟိုလူက သေချင်ဟန်ဆောင်ပြီး ငါ့ကို ဒုက္ခပေးခဲ့တာကိုး”

ထိုလူ အသက်ရှင်နေသေးသည်မှာ ထင်ရှား၏။

ထိုလူကို ဗမ်းမိပါက အဖြစ်မှန် ပေါ်ပေါက်လာမည် ဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်လုံး ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရပြီး ယခုတော့ ကံကောင်းစပြုလာပြီဟု တွေးလိုက်မိလေသည်။

ဂျာဂျာက...

“လူလည်လင်မယားဟာ မကြာခင် ဦးလေးဆီကို ရောက်လာကြမှာ သေချာတယ်၊ သူတို့ ရောက်လာတာနဲ့ ကျွန်မ လာပြောပျံ့မယ်”

ဝမ်းယောင် ဦးညွတ်လိုက်သည်။

“ညီမရဲ့ ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုပြန်ဆပ်ရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး”

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၇၁

ဂျာဂျာ ပြုံးလိုက်သည်။

“ကိစ္စမရှိပါဘူးရှင်၊ ဦးလေးရဲ့ မကောင်းတဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို တားဆီးနိုင်ရင် ကျွန်မကျေနပ်ပါပြီ”

ထို့နောက်...

ဂျာဂျာသည် သူမ ယူဆောင်လာသော စားစရာနှင့် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများပေးကာ ဝမ်းယောင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။



သုံးရက်...

သုံးရက်ဟူသော အချိန် ကုန်ဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သည်။

ဂျာဂျာ ပြန်သွားပြီးနောက် ဝမ်းယောင်တို့သည် ဘယ်ကိုမှ မသွားဘဲ အချိန်ရှိသရွေ့ သိုင်းလေ့ကျင့်နေခဲ့ကြလေသည်။

သို့ဖြင့်...

သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဝမ်းယောင်နှင့် ဇောင်မင်းတို့က နဂါးတောင်ဝှေးသိုင်းပညာ လေ့ကျင့်ရင်း...

“ဟိတ်”

“ယား”

“ဝိုး”

နှစ်ယောက်သား တောင်ဝှေးများကို ဝှေ့ယမ်းကာ တွေ့

၁၇၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ခိုက်ကြရင်း ဇောင်ဖင်းက အလောတကြီး ဖြစ်သွား၍ ဝမ်းယောင်
၏ တုတ်တစ်ချက် ထိသွားလေသည်။

“ဗုန်း”

“အား”

ဇောင်ဖင်း မျက်နှာကြီး ရှုံ့မဲ့ကာ နောက်ဆုတ်လိုက်လေ
သည်။ ဝမ်းယောင် ရင်ထိတ်သွားသည်။

“ဇောင်ဖင်း၊ မင်း ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ”

ဇောင်ဖင်းက ပခုံးကို ပွတ်ရင်း...

“ပခုံးနည်းနည်း နာသွားတာပါ ဆရာ၊ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး”

“မင်းက စိတ်လောနေတာကိုး၊ သိုင်းတစ်ကွက်ချင်း ဖြည်း
ဖြည်းမှန်မှန် ဖော်ထုတ်ရမှာပေါ့”

ဇောင်ဖင်းက...

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ သည်ကနေ ဘယ်လိုဖြစ်မှန်း မသိ
ဘူး၊ ကျွန်တော်စိတ်တွေ လေးနေမိတယ် ဆရာ”

ဝမ်းယောင်က အားပေးလိုက်သည်။

“အခုတလော အဆက်မပြတ် သိုင်းလေ့ကျင့်နေရတော့
မင်းပင်ပန်းနေတာ ဖြစ်မှာပါ။ ကဲ သည်နေ့တော့ သည်လောက်နဲ့ပဲ
ရပ်ပြီး အနားယူကြတာပေါ့”

“ကောင်းပါပြီ ဆရာ”

နှစ်ယောက်သား ဘုံကျောင်းပျက်ကြီးဆီသို့ လှမ်းသွားရန်
ဟန်ပြင်လိုက်ကြလေသည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၇၃

ထိုအချိန်မှာပင်...

“အစ်ကို..အစ်ကို”

ခေါ်သံများနှင့်အတူ ဂျာဂျာ ပြေးလွှားလာနေသည်ကို
တွေ့လိုက်ရလေသည်။ ဇောင်ဖင်းက...

“ဂျာဂျာပါလား၊ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်လာပြီ ထင်တယ် ဆရာ”

“အေး ဖြစ်နိုင်တယ်”

သူတို့ အတွေး မမှားပါ။

ဂျာဂျာသည် သူတို့ထံသို့ မျက်ရည်လည်ရွဲဖြင့် ရောက်ရှိလာ
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“ညီမလေးဂျာဂျာ၊ ဘာများ ဖြစ်လာတာလဲ ပြောပါဦး”

ဂျာဂျာက မျက်ရည်များကို သုတ်ရင်း...

“အစ်ကို၊ ကျွန်မတို့ ကြိုးစားသမျှ သဲထဲရေသွန် ဖြစ်ရပါပြီ
ရှင်၊ ဇောင်တွေ ဒုက္ခရောက်ကုန်ပြီ”

“ဟာ”

ဇောင်ဖင်း အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားလေသည်။

ဝမ်းယောင်က...

“ညီမ စိတ်အေးအေးထားပါ၊ ဘာတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ
ဖြည်းဖြည်းပြောပါ”

ဂျာဂျာက...

“ရှာလောင်အန်းကို ရုံးတော်မှာ စစ်ဆေးတဲ့အခါ ဇောင်
သခင်ကြီးဇောင်ဇန်ရှင်းဟာ လူသတ်စားပြမှုတွေမှာ သူနဲ့အတူ ရောက်

၁၇၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တဲ့ ပါဝင်ခဲ့တယ်လို့ မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံထွက်ဆိုခဲ့ပါတယ်”

ဇောင်ဖင်း မကျေမနပ် ဖြစ်သွားသည်။

“သည်လူ ယုတ်မာလှချည်လား”

ဂျာဂျာက...

“ရုံးတော်က ဇောင်သခင်ကြီးကို ဖမ်းဆီးဖို့ အမိန့်ထုတ်
လိုက်ပါတယ်၊ အဲဒါ...”

“အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ ပြောစမ်းပါဦးဗျာ”

ဇောင်မင်း လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေ၏။ ဂျာဂျာက...

“ဆရာဂူကျွေတို့က သွားပြီး ဖမ်းဆီးတာ ဇောင်သခင်က
အဖမ်းမခံဘဲ ခုခံခဲ့လို့...”

ဇောင်ဇန်ရှင်းတို့လူစု၏ အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြလိုက်လေ
တော့သည်။

ဇောင်ဇန်ရှင်း သေဆုံးသွားပြီဟု သိလိုက်ရလျှင် ဇောင်ဖင်း
မြေပေါ် ခူးထောက်ကာ ချုံးပွဲချ ငိုကျွေးလိုက်လေတော့သည်။



ဇောင်ဇန်ရှင်း သေဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သည်။

ဇောင်များလည်း သေသူသေ၊ ထွက်ပြေးသူပြေး ဖြစ်ရချေ
ပြီ။ ဇောင်တို့ ပိုင်ဆိုင်သည့် ပစ္စည်းဥစ္စာအားလုံးကို သိမ်းယူခံရသည်။

ဇောင်တို့နှင့် ပတ်သက်ခဲ့သူများသည်ပင် မင်အန်ဒါတို့လူ

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၇၅

သိုက်၏ နိုင်ထက်စီးနင်း ပြုကျင့်မှု ခံနေကြရပြီ ဖြစ်လေသည်။

မင်အန်ဒါသည် သူ၏ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ‘ဇောင်’များ

အား ကောင်းကောင်းကြီး ဒုက္ခပေးလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ဇောင်ဖင်း ခံပြင်းနာကျည်းမဆုံး ဖြစ်ရတော့သည်။

မြေပေါ် ခူးထောက် ငိုကျွေးယင်း တိုင်တည်ပြောဆိုလိုက်
လေသည်။

“ဦးလေးခင်ဗျား ရှာလောင်အန်းနဲ့ မင်ခြံဝင်းကို ဆုံးမသွား
မယ်လို့ ကျွန်တော်ကတိပြုပါတယ် ခင်ဗျာ”

ထို့နောက် ခူးထောက်ရာမှ ထကာ ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်
လိုက်လေသည်။

ဝမ်းယောင်က...

“ဇောင်ဖင်း၊ မင်း ဘယ်သွားမလို့လဲ”

ဇောင်ဖင်းက...

“မင်းခြံဝင်းကို သွားပြီး ရင်ဆိုင်ပါရစေ၊ ကျွန်တော့်ကို
မတားပါနဲ့ ဆရာ”

ဝမ်းယောင် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

“ဇောင်ဖင်း၊ မင်းသွားလို့ မဖြစ်ဘူး”

“ဆရာ”

“မင်းဟာ နဂါးတောင်ဝှေးသိုင်းပညာကို တတ်မြောက်ထား
ပြီဆိုပေမယ့် ကျွမ်းကျင်သေးတာ မဟုတ်ဘူး”

ပြီးတော့ တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံလည်း နည်းသေးတာပါ”

၁၇၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မင်ခြံဝင်းကို သွားယင် သူတို့ကို မဆုံးမနိုင်တဲ့အပြင် မင်းဒုက္ခရောက်
သွားလိမ့်မယ်”

ဇောင်ဖင်း အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော့်အသက် သေချင်သေသွားပါစေ၊ သူတို့နဲ့ ရင်
ဆိုင်ပါရစေ ဆရာ”

ဝမ်းယောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“စိတ်ချ၊ သူတို့နဲ့ မင်းရင်ဆိုင်ရမှာပါ။ ဒါပေမယ့် အခုတော့
မဟုတ်သေးဘူး”

“ကျွန်တော်..”

“မင်းက နဂါးတောင်ဝှေးသိုင်းကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ရှိ
အောင် ထပ်ပြီးလေ့ကျင့်ပါ။ တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ လုံလောက်တဲ့ အခြေအနေ
ရောက်ပြီဆိုယင် မင်ခြံဝင်းကို တို့ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် သွားကြ
တာပေါ့”

ဇောင်မင်းက...

“ဆရာလည်း လိုက်မယ် ဟုတ်လား”

“ဒါပေါ့ မင်ခြံဝင်းကို ဆုံးမချင်တာ မင်းတစ်ယောက်ထဲ
မဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့ကြောင့် ငါလည်း ဘယ်လောက် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရ
တယ်ဆိုတာ မင်းသိပါတယ်၊ ငါတောင် စိတ်ကို ချုပ်တည်းထားနိုင်
သေးတာပဲ၊ မင်းက ဘာကြောင့် မချုပ်တည်းနိုင်ရမှာလဲ”

ဇောင်မင်းသည် ဝမ်းယောင်၏ဆုံးမ ပြောဆိုမှုကြောင့်
တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်ကျသွားလေတော့သည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၇၇

ဝမ်းယောင်က ဂျာဂျာဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

“ကဲ ညီမလည်း အိမ်ပြန်ပြီး အနားယူလိုက်ပါဦး၊ မင်ခြံဝင်း
ကို ‘လူလည်လင်မယား’ ရောက်လာဦးမယ် မဟုတ်လား၊ သူတို့ဟာ
အစ်ကိုအတွက် ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ ညီမသိပါ
တယ်”

လူလည်လင်မယားအား လက်ရဖမ်းဆီးနိုင်မှ ဝမ်းယောင်
လူသတ်တရားခံဘဝမှ လွတ်မြောက်မည် ဖြစ်ကြောင်း ဂျာဂျာ နား
လည်ထားပြီး ဖြစ်လေသည်။

“ကောင်းပါပြီ အစ်ကို၊ ကျွန်မ ပြန်လိုက်ပါဦးမယ်”

ဂျာဂျာလည်း ဝမ်းယောင်နှင့် ဇောင်ဖင်းကို နှုတ်ဆက်ကာ
ပြန်သွားလေတော့သည်။



သက်သေခံ

ကျာကျာက ရေခွေးကြမ်းအိုးထည့်ထားသည့် လင်ဗန်းကို
ကိုင်ကာ စကြိုလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့သည်။

သူမသည် မင်အန်ဒါ၏အခန်းသို့ သွားကာ ရေခွေးကြမ်း
ပို့ပေးရမည် ဖြစ်လေသည်။

စကြိုလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာယင်း မင်အန်ဒါ၏သီးသန့်
အဆောင်သို့ ရောက်လာလေသည်။

အဆောင်တံခါးကို တွန်းဖွင့်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် အတွင်း
ဘက်မှ ထွက်ပေါ်လာသော စကားသံများကြောင့် တုန်ခန် ရပ်သွား
လေသည်။

“စောင်တွေကို မျိုးဖြုတ်ပြီးပြီ၊ ရှာလောင်အန်းကို နှုတ်ပိတ်
ပစ်ဖို့ပဲ ကျန်တော့တယ်”

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၇၉

မင်အန်ဒါ၏အသံ ဖြစ်လေသည်။

တစ်ဖန် မင်ဖောင်း၏အသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

“သူ့အတွက် ကျွန်တော်တာဝန်ယူပါတယ်၊ ဦးလေး မစိုးရိမ်
ပါနဲ့”

မင်အန်ဒါနှင့် မင်ဖောင်းတို့ တိုင်ပင်ပြောဆိုနေကြလေ
သောကြောင့် ကျာကျာလည်း စိတ်ဝင်စားကာ တိတ်တဆိတ် ချောင်း
မြောင်းနားထောင်နေလိုက်မိလေသည်။

မင်အန်ဒါက...

“ငါက ရှာလောင်အန်းကို အစကတည်းက ရှင်းပစ်ချင်နေ
တာ၊ သူနဲ့ ငါ လက်တွဲပြီး ဓားပြတိုက်လို့ ရခဲ့တဲ့ ရွှေငွေရတနာတွေ
နည်းတာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ မရှိတော့မှ ငါအပိုင်စီးလို့ ရမှာ”

မင်ဖောင်းက...

“သူ့ကို အမှုထားစရာ လုံးဝမလိုတော့ပါဘူး ဦးလေး၊ သူ့
အတွက် အဆိပ်ခတ်ထားတဲ့ အရက်တစ်အိုးပို့ပေးဖို့ ကျွန်တော် စီစဉ်
ထားပြီးပါပြီ၊ မကြာခင် ရှာလောင်အန်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မင်္ဂလာ
သတင်းကို ကြားရတော့မှာပါ”

“ဟား...ဟား...ဟား”

မင်အန်ဒါက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ဒါကြောင့် ငါတို့ကို အားကိုးနေရတာ၊ ဝမ်းယောင်လည်း
ခေါင်းမထောင်နိုင်တော့ဘူး၊ ရှာလောင်အန်းလဲ ခေါ်ပြည် ရောက်သွား
တော့မယ်၊ ဟိုလူလည်လင်မယားကို ဆုံးမပြီးယင် ငါတို့ ထင်တိုင်းကျ

၁၈၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

နိုင်ပြီပေါ့”

မင်ဖောင်းက...

“လူလည်လင်မယားက ဦးလေးဆီကို ခြိမ်းခြောက်စာ ပို့ခဲ့ကြသေးတယ် မဟုတ်လား”

မင်အန်ဒါက...

“ဟုတ်တယ်၊ ဝမ်းယောင်ကို အရှက်ခွဲဖို့ သူတို့ကို ငွေပေးပြီး ငှားခဲ့တာ၊ မြေခွေးက ဝမ်းယောင်ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ သေဆုံးရတယ်လို့ ဟန်ဆောင်ကောင်းခဲ့လို့ ဝမ်းယောင် ငါတို့ ထောင်ချောက်ထဲ တိုးဝင်ခဲ့ရတာပေါ့၊ သူတို့ကို သဘောကျလို့ ငါက ငွေပိုပေးခဲ့တာ၊ ခုတော့ သူတို့လင်မယားက ဝမ်းယောင်ကိစ္စကို အကြောင်းပြပြီး ငါ့ကို ငွေညှစ်ဖို့ ကြိုးစားလာကြတယ်လေ”

မင်ဖောင်း မေးလိုက်သည်။

“ဦးလေးက သူတို့ကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းမယ်လို့ စိတ်ကူးထားသလဲဟင်”

“ငါက မင်းအကြံပေးတဲ့အတိုင်း ငါနဲ့ လာတွေ့ပါ၊ သူတို့လိုတဲ့ငွေကို ပေးမယ်လို့ အကြောင်းပြန်လိုက်တာပေါ့”

“ကောင်းတယ်၊ ဦးလေး၊ သူတို့ ငွေလိုချင်ယင် လာကြမှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် လူလည်တွေဆိုတော့ သူတို့အတွက် အန္တရာယ် ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာလည်း ရိပ်မိနေကြမှာပဲ”

မင်အန်ဒါ မျက်မှောင်ကုပ်သွားလေသည်။

“ဒါဖြင့် သူတို့ ရောက်မလာကြယင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၈၁

မင်ဖောင်း လက်ကာပြလိုက်သည်။

“မပူပါနဲ့ ဦးလေးရယ်၊ သူတို့က ကိုယ့်ကိုကိုယ် လူလည်တွေလို ယူဆပြီး ကိုယ့်ကိုကိုယ် အထင်ကြီးနေကြသူတွေပါ၊ သူတို့ရောက်လာကြမှာပါ၊ ဒါပေမယ့် ဦးလေးဆီကို တစ်ခါထဲ တန်းမလာဘဲ မြို့ထဲဝင်လာပြီး တစ်နေရာမှာ ခိုနေကြမှာပါ၊ အခြေအနေ ကြည့်ပြီးမှ ဦးလေးကို ဆက်သွယ်ကြမှာပါ၊ အခုလောက်ဆိုယင် မြို့ထဲကိုတောင် ရောက်နေလောက်ကြပါပြီ”

မင်အန်ဒါက...

“ဒါဆို သူတို့ ဘယ်မှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာ အမြန်ဆုံးသိရအောင်စုံစမ်းဖို့ လိုလိမ့်မယ်”

မင်ဖောင်းက...

“ကျွန်တော့်လူတွေကို တာဝန်ပေးထားလိုက်ပါပြီ၊ မကြာခင် လူလည်လင်မယားရဲ့သတင်းကို ရပါလိမ့်မယ် ခင်ဗျာ”

မင်အန်ဒါသည် မင်ဖောင်းအား ချီးကျူးမဆုံး ဖြစ်သွားလေသည်။

တိတ်တဆိတ် ချောင်းနားထောင်နေသော ဂျာဂျာလည်း ရေခွေးကြမ်းအိုး သွားမပို့တော့ဘဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

များမကြာမီ...

မင်ဖောင်း၏လူများက မြို့စွန်တည်းခိုခန်း၌ တည်းခိုနေသော လူလည်လင်မယား၏သတင်းကို ရရှိသွားကြလေသည်။

ထို့အတူ...

၁၈၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေသော ဂျာဂျာလည်း
သတင်းရသွား၏။

ဂျာဂျာက ဝမ်းယောင်ထဲ ချက်ချင်း သတင်းပို့လိုက်လေ
သည်။

မင်ဖောင်းတို့က ဦးစွာ သတင်းရလိုက်သော်လည်း မင်
ဖောင်းက...

“ကျွန်တော်တို့ ချက်ချင်း လှုပ်ရှားလိုက်ယင် သူတို့ရပ်မိသွား
ပြီး ခြေရာဖျောက်သွားမှ ပိုပြီး ရှုပ်ထွေးကုန်လိမ့်မယ်၊ တစ်ရက်နှစ်
ရက်လောက် အခြေအနေ စောင့်ကြည့်ပြီးမှ ကျွန်တော်သွားတွေ
လိုက်ပါမယ်”

ဟု အချိန်ဆွဲလိုက်သဖြင့် ဝမ်းယောင်သည် နောက်ကျပြီး
သတင်းရခဲ့သော်လည်း မင်ဖောင်းတို့ထက် အယင် လူလည်လင်
မယားထံ ရောက်သွားနိုင်ခဲ့လေတော့သည်။

ဝမ်းယောင် ထပ်မံကံကောင်းသွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အတုံ့အလှည့်

မြို့စွန်တွင် အပေါစားတည်းခိုခန်းတစ်ခု ရှိသည်။

ရပ်ဝေးမှ လာခဲ့ကြပြီး ငွေကြေးချို့တတ်သူများသာလျှင်
လာရောက် တည်းခိုကြလေသည်။

ယခု လူလည်လင်မယား လာရောက်တည်းခိုနေကြလေ
သည်။

လူလည်လင်မယားသည် ဝမ်းယောင်အား ဒုက္ခပေးခဲ့စဉ်က
မင်အန်ဒါထံမှ ငွေအများအပြား ရရှိခဲ့ကြလေသည်။

ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက် နယ်တကာလှည့်ကာ သုံးဖြုန်းခဲ့
ကြသည်။

၁၈၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူတို့ထံ၌ ငွေအနည်းငယ်သာ ကျန်တော့သည့်အခါ မင်
အန်ဒါအား ငွေညစ်ရန် စိတ်ကူးပေါ်လာကြလေသည်။

လူလည်လင်မယားမှာ နာမည်ပျက် ရှိခဲ့ကြသူများ ဖြစ်
သည်။

ဒုစရိုက်မှု၊ လိမ်လည်မှုများဖြင့် မကြာခဏ ဖမ်းဆီးချုပ်
နှောင်ခံခဲ့ရသည်။

အချုပ်အနှောင်မှ လွတ်မြောက်လာသောအခါ နောင်တမရ
ဘဲ ဆက်ပြီး ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲနေခဲ့ကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

လူလည်လင်မယားမှ ယောက်ျား၏အမည်မှာ မြေခွေး ဖြစ်
ပြီး မိန်းမ၏အမည်မှာ မြွေဟောက်မ ဖြစ်သည်။

သူတို့၏အမည်ရင်းကို သူတို့ကိုယ်တိုင် မမှတ်မိကြတော့ပါ။

မြေခွေးနှင့် မြွေဟောက်မ ဟူသော အမည်ကို နှစ်ဦးနှစ်ဘက်
လက်ခံသုံးစွဲခဲ့ကြလေသည်။

မြွေဟောက်မက အပျင်းတစ်ချက် ဆန့်လိုက်ပြီး...

“မင်အန်ဒါဟာ နဂါးတောင်ဝှေးသိုင်းသမားဝမ်းယောင်ကို
တောင် ဒုက္ခပေးနိုင်ခဲ့တယ်၊ သူ့ကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားလို့
မဖြစ်ဘူးနော်”

မြေခွေး ပြုံးလိုက်သည်။

“ညီမရယ်၊ ငွေဆိုတာ လွယ်လွယ်နဲ့ ရှာလို့ရတာမျိုးမှ
မဟုတ်တာ၊ ပြီးတော့ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ လူဆီကမှ ငွေပိုရ
တတ်တာပဲ မဟုတ်လား”

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၈၅

မြွေဟောက်မက...

“ထားပါတော့လေ၊ မင်အန်ဒါက ကျွန်မတို့နဲ့ ဆွေးနွေးမယ်၊
ဝမ်းယောင်ကိစ္စ ပြီးပြတ်သွားအောင် နောက်တစ်ခါ သူ့ကို မနှောင့်
ယှက်ဘူးဆိုရင် ငွေပုံပေးမယ်၊ သူ့ဆီလာယူပါလို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်တာ
ထောင်ချောက်တစ်ခုပဲရှင့်”

မြေခွေးက...

“ထောင်ချောက်ဆိုတာ ကျုပ်သိတာပေါ့၊ ဒါကြောင့် အခြေ
အနေ ကြည့်နေရတာပေါ့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ဆီက ရအောင် ငွေညစ်ရ
မှာပဲ”

မြွေဟောက်မက...

“ကျွန်မသဘောအတိုင်းဆိုရင် ငွေများများတောင်းမယ်၊ ပြီး
ရင် ဝမ်းယောင်ကိစ္စကို မေ့ပစ်လိုက်မယ်၊ ဒါမှ နှစ်ဦးနှစ်ဘက်
ကောင်းမှာ”

မြေခွေးက...

“ကျုပ်တို့ကို ရှင်းပစ်ဖို့ မလွယ်ဘူးဆိုတာ သိသွားရင်
ကျုပ်တို့တောင်းတဲ့ငွေကို သူ မပေးဘဲ မနေနိုင်ပါဘူး၊ ကျုပ်တို့နှစ်
ယောက် လူချင်းခွဲပြီး လှုပ်ရှားရမယ်”

မြွေဟောက်မက...

“တစ်ယောက်ယောက်က တစ်ခုခု ဖြစ်သွားရင် ကျန်တဲ့တစ်
ယောက်က အဝေးကို ရှောင်တိမ်းသွားရမယ်၊ ပြီးတော့ သူ့ကို ဒုက္ခ
ပေးရမယ်၊ ရှင် သည်လို ဆိုလိုချင်တာ မဟုတ်လား”

၁၈၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မြေခွေး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဒါအမှန်ပဲ၊ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်စလုံးကို နှုတ်မပိတ်နိုင် သမျှ သူဘာမှ တတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

မြေဟောက်မက...

“တစ်ယောက်က သူနဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့မယ်၊ နောက်တစ် ယောက်က ရှောင်နေမယ်၊ သည်လို မဟုတ်လား”

“သည်လိုပဲ လုပ်ရမှာပေါ့”

“ဒါဖြင့် ဘယ်သူက ထိပ်တိုက်တွေ့မလဲ၊ ဘယ်သူက ရှောင် နေမလဲ”

မြေခွေး ရယ်မောလိုက်သည်။

“ကျုပ်က ယောက်ျားပဲ၊ ကျုပ်ပဲ ထိပ်တိုက်တွေ့လိုက်မယ်၊ ညီမရှောင်နေလိုက်ပေါ့”

မြေဟောက်မ ရယ်မောလိုက်သည်။

“ရှင် မဆိုးဘူး”

မြေခွေးက...

“ကဲ အချိန်ကြာတယ်၊ အခုပဲ ကျုပ်သွားတွေ့လိုက်တော့ မယ်”

စကားဆုံးလျှင် အခန်းတံခါးဖွင့်ကာ အပြင်ဘက် ထွက်သွား လေတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၈၇

မြေခွေးက ရင်ကော့ပြီး တည်းခိုခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။
မင်အန်ဒါနှင့် ထိပ်တိုက်သွားရောက် တွေ့ဆုံတော့မည် ဖြစ် သည်။

မင်အန်ဒါက သူ့ကို အကောက်ကြံခွဲလျှင် မြေဟောက်မက ပြန်ပြီး ဒုက္ခပေးလိမ့်မည် မဟုတ်ပါလား။

မင်အန်ဒါကဲ့သို့ ထိပ်သီးလူဆိုးကြီးတစ်ယောက်အပေါ်တွင် မျက်နှုံးမွေးစကြိုလျှောက်နိုင်ခဲ့သည်မှာ ပျော်စရာကောင်းလှသည် မဟုတ်ပါလား။

မြေခွေး၏ခြေလှမ်းများ ပေါ့ပါးသွက်လက်နေ၏။

သို့သော်...

ခြေလှမ်းများ လေးလံကာ ရှေ့ဆက်မသွားနိုင်တော့ဘဲ ရပ် တန့်လိုက်ရသည့် အဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

“ဗျို့၊ မိတ်ဆွေ ခဏနေပါဦးဗျာ”

ဟန့်တားသံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာလေ သည်။

မြေခွေး မကျေမနပ် ဖြစ်သွားသည်။

ထိုလူအား အော်ငေါက်ရန် ဟန့်ပြင်လိုက်မိသည်။

သို့သော် ထိုလူ၏မျက်နှာကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

“မင်း...မင်း... ဝမ်းယောင်”

ဟန့်တားလိုက်သူမှာ ဝမ်းယောင် ဖြစ်နေ၏။

၁၈၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဝမ်းယောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ ပြန်တွေ့ကြပြီနော်”

“မင်း...”

“ခင်ဗျားရဲ့ဒဏ်ရာ သက်သာသွားပြီလားဗျ”

“ကျုပ်က...”

“ကျုပ်ထင်တယ်၊ ခင်ဗျားမှာ အသက်နှစ်ချောင်း ရှိနေတာ

ပဲ”

အခြေအနေ မဟန်တော့မှန်း မြေခွေး နားလည်လိုက်ပါ

သည်။

သူထွက်ပြေးမည်လော။ ဝမ်းယောင်နှင့် ရင်ဆိုင်မည်

လော။

သူ၏သိုင်းပညာဖြင့် ဝမ်းယောင်အား ယှဉ်နိုင်မည် မဟုတ်

ကြောင်း နားလည်ထားလေသည်။

သူပြေး၍လည်း မလွတ်ပါ။

ဝမ်းယောင်ကိုလည်း ရင်ဆိုင်နိုင်ပါ။

မြေခွေး မချီသွားဖြီ ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်က သာမန်လူတစ်ယောက်ပါဗျာ၊ အသက်တစ်

ချောင်းပဲ ရှိပါတယ်”

သူသည် ဝမ်းယောင် ဒုက္ခရောက်အောင် တမင်အကောက်

ကြံ့ခွဲခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံလိုက်လေတော့သည်။

ဝမ်းယောင်က...

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၈၉

“မင်အန်ဒါက ခင်ဗျားကို ငွေဘယ်လောက်ပေးသလဲ”

“တစ်သောင်း”

“ခင်ဗျားရဲ့ အမှုဟာ သေဒဏ်ခံရမယ့် အမှုမျိုး မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ခင်ဗျားနားလည်ပါတယ်နော်”

“ကျုပ်သိပါတယ်ဗျာ”

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ခွင့်လွှတ်လိုက်မယ့်အပြင် နစ်နာကြေးအဖြစ် ငွေနှစ်သောင်းပေးမယ်”

မြေခွေး ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်က အဖြစ်မှန်ကို ရုံးတော်မှာ ဝန်ခံပေးရမှာလား”

“ဟုတ်တယ်”

မြေခွေးသည် အကောင်းဆုံးသော နည်းလမ်းကို ရွေးချယ် တတ်သူ ဖြစ်၍ ဝမ်းယောင် ပေးသော အခွင့်အရေးကို လက်ခံလိုက် လေသည်။

သူက လက်ဝါးဖြန့်လိုက်သည်။

“နောက်ကိစ္စ နောက်မှ ရှင်းတာပေါ့၊ အခုတော့ ကျုပ်ကို ငွေနှစ်သောင်း အရင်ပေးပါ”

ဝမ်းယောင် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်း မဖြစ်သေးဘူး”

“ဒါဖြင့်..”

“ခင်ဗျားညီမ၊ ဒါမှမဟုတ် ခင်ဗျားရဲ့ ဇနီးသည်လည်း သဘောတူဦးမှ ဖြစ်မှာ”

၁၉၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မြေခွေး ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။



မြေဟူသည် အစာဝလျှင် တမေ့တမော အိပ်စက်နေကတိ
သည်။

ဆာလောင်နေလျှင်ကား တစ်ချိန်လုံး လှုပ်ရှားနေတတ်လေ
သည်။

မြေဟောက်မ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေသည်။

သူမ လက်ထဲ၌ ငွေ မရှိတော့ပါ။

မင်အန်ဒါထံမှ ငွေညှစ်၍ ရမည်၊ မရမည်မှာ မသေချာပါ။

“မြေခွေးကြီးကတော့ သွားပြီ၊ ငါလည်း တစ်နေရာကို ကြို
တင်ရှောင်နေလိုက်တာ ကောင်းလိမ့်မယ်”

အမှန်တော့...

မြေခွေး ထွက်သွားသည်နှင့် သူမလည်း ထွက်သွားရမည်
ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် မြေခွေးက မင်အန်ဒါအား အညှာကိုင်ကာ ငွေရ
လာလျှင် ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ထွက်မသွားနိုင်သေးခြင်း ဖြစ်
လေသည်။ ထို့ကြောင့်...



ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၉၁

“ဒေါက်..ဒေါက်”

တံခါးခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မြေဟောက်မ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားသည်။

“လာပြီ..လာပြီ”

ကယျာကယာ ပြေးသွားပြီး တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

အပြင်ဘက်၌ လူတစ်ယောက် ရပ်နေ၏။

သူမမျှော်လင့်ထားသလို ငွေထုပ်ဝိုက်ပြီး ပြန်လာသော

မြေခွေး မဟုတ်ပါ။

“ရှင်..ရှင် ဝမ်းယောင်”

ဝမ်းယောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ”

“ကျုပ်က မြေခွေးကြီးကို ငွေနှစ်သောင်းနဲ့ အလုပ်အပ်ထား
ပါတယ်၊ မြေခွေးကြီးက ခင်ဗျားကို ငွေတစ်ဝက်ခွဲပေးချင်လို့ပါ”

မြေဟောက်မက ဝမ်းယောင်အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို သူမနားလည်လိုက်ပြီ ဖြစ်ပါ
သည်။

ဝမ်းယောင်က...

“ကျုပ်ဟာ မင်အန်ဒါထက် ပိုပြီး စိတ်ချရတယ်ဆိုတာ
မြေခွေးကြီးက ယုံကြည်လက်ခံလိုက်ပါပြီ”

ဝမ်းယောင်က ပြုံးပြလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားကော”

၁၉၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မြွေဟောက်မ လှပစွာ ပြုံးလိုက်လေသည်။
“ကျွန်မလည်း ယုံကြည်ပါတယ်ရှင်”
သူမ၏အသံ ချို့လွင်သာယာနေလေတော့သည်။



အမြဲတမ်း အကြံကောင်းညာဏ်ကောင်းများ ပေးနိုင်ခဲ့သည့်
မင်ဖောင်းကိုယ်တိုင် အကြံအိုက်သွားရလေသည်။

လူလည်လင်မယားမှာ တည်းခိုခန်းမှ ပျောက်ချင်းမလှ
ပျောက်ကွယ်သွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

သူတို့၏သတင်းကို လုံးဝစုံစမ်း၍ မရတော့ပါ။

မင်ဖောင်း နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေရလေတော့သည်။

“သူတို့ သည်ကို ရောက်လာကြတယ်၊ မြို့စွန့်က တည်းခို
ခန်းမှာ မထင်မရှား တည်းခိုနေကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခုတော့ ဘယ်
ရောက်သွားမှန်း မသိအောင် ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွားကြပြီ”

မင်အန်ဒါက...

“သူတို့ကို များခေါ်ပြီး ရှင်းပစ်ဖို့ စီစဉ်ထားတာကို နိပ်မိပြီး
ထွက်ပြေးသွားကြတာကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား”

မင်ဖောင်းက...

“သူတို့က နာမည်နဲ့ လိုက်အောင် အင်မတန်လည်ကြတာ၊
တစ်ယောက်ခုကွရောက်သွားတာနဲ့ ကျန်တဲ့တစ်ယောက်က တုန်ပြန်

ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၉၃

နိုင်အောင် လူချင်းခွဲလိုက်ကြမယ်လို့ ကျွန်တော်တွေးထားတာ၊ အခု
တော့ နှစ်ယောက်စလုံး ပျောက်သွားကြတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ကို
လည်း လုံးဝမဆက်သွယ်တော့ဘူး၊ ဒါဟာ အင်မတန် ထူးခြားနေ
တယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်”

မင်အန်ဒါ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ငါ့တူ၊ မင်းတောင် မပြောနိုင်ဘူးဆိုရင် ငါက ဘာများ
ပြောတတ်ဦးမှာလဲ”

မင်ဖောင်းက...

“ဦးလေး သည်ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ ထူးခြားတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုခု
များ ရှိနေသေးသလား”

မင်အန်ဒါ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ဘာမှ မထူးခြားပါဘူး ငါ့တူရယ်”

မင်ဖောင်းက...

“ဦးလေး သေသေချာချာ စဉ်းစားပါဦး”

မင်အန်ဒါက...

“အေးလေ ထူးခြားတယ်လို့ ပြောရရင် ဂျာဂျာတစ်ယောက်
ပဲ ရှိတော့တယ်”

“ဂျာဂျာက ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ခုတလော သူက အပြင်ကို ခဏခဏ ထွက်နေတယ်၊ ငါ့ကို
ဆက်ဆံတာတောင် အရင်လို မဟုတ်ဘဲ စိမ်းစိမ်းကားကား ဖြစ်နေ
တယ်လို့ ငါထင်တယ်”

၁၉၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မင်ဖောင်း မျက်မှောင်ကုပ်သွားလေသည်။

အတန်ကြာအောင် စဉ်းစားပြီးမှ...

“ဦးလေး ကျွန်တော် သူနဲ့ စကားနည်းနည်းလောက် ပြောချင်

တယ်”

“ပြောလေ”

မင်အန်ဒါက တပည့်တစ်ယောက်အား ဂျာဂျာကို ခေါ်ခိုင်း

လိုက်လေသည်။

တပည့်ဖြစ်သူ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသော်လည်း ဂျာဂျာ

ပါမလာပါချေ။

“ဂျာဂျာက ဈေးဝယ်ဖို့ အပြင်ထွက်သွားပါတယ် သခင်ကြီး”

“ဈေးဝယ်ဖို့”

မင်အန်ဒါနှင့် မင်ဖောင်းတို့ အချင်းချင်း ကြည့်လိုက်ကြ

သည်။

ထို့နောက်...

“ဂျာဂျာကို အခုချက်ချင်း လိုက်ရှာကြစမ်း”

“သူ့ကို တွေ့တဲ့နေရာက ခေါ်လာခွဲ”

မင်ခြံဝင်းတစ်ခုလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေတော့

သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဝေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၉၅

မင်အန်ဒါ၏မျက်နှာကြီး မည်းမှောင်နေ၏။

သူ၏နံဘေးပတ်လည်တွင် အဖုံးဖွင့်ထားသော ရတနာ
သေတ္တာများ ရှိလေသည်။

သေတ္တာများ အတွင်းမှ ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားများ၏
အလင်းရောင်က ဝင်းထိန်နေ၏။

မင်အန်ဒါနှင့် ရှာလောင်အန်းတို့ ဓားပြတိုက် ရယူထားခဲ့
သော ပစ္စည်းများ ဖြစ်သည်။

ထိုပစ္စည်းများသည် စိတ်ကို ရွှင်တက်ကြွလာနိုင်စေပါ
သည်။

သို့သော်...

မင်အန်ဒါ၏မျက်နှာကြီးကား လငပုတ် ဖမ်းထားသည့်နှယ်
မှောင်မည်းစုပုတ်နေလေသည်။

သူက အခွံသာ ကျန်တော့သည့် ယွန်းသေတ္တာလေးတစ်ခု
အား ဒေါသခြောင်းခြောင်း ထွက်နေသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေ
၏။

ထိုယွန်းသေတ္တာလေး၌ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ ဆန့်သည်
မဟုတ်ပါ။

ဘယ်တုန်းကမျှလည်း အဖိုးတန်ပစ္စည်းထည့်ခဲ့ဖူးခြင်း မရှိ
ပါ။

ထိုယွန်းသေတ္တာကလေးတွင် ဝါကျင့်ကျင့်အရောင်သန့်သန့်
အောင် ဟောင်းနွမ်းနေသော စာရွက်စာတမ်းအချို့သာ ထည့်ထားခဲ့

၁၉၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုစာရွက်စာတမ်းများသည် မင်အန်ဒါနှင့် ရှာလောင်အန်းတို့ ဓားပြမှုများ ကျူးလွန်ရာတွင် အသုံးပြုခဲ့သော အစီအမံများ၊ ဆက်သွယ်မှုများ ရေးသားထားသည့် အပြန်အလှန် ပေးစာများ ဖြစ်လေသည်။

မင်အန်ဒါက တစ်ချိန်ချိန်တွင် ရှာလောင်အန်းကို အကျပ်ကိုင်နိုင်ရန် ဂရုစိုက်သိမ်းဆည်းထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခု...

ဂျာဂျာ ပျောက်ဆုံးနေ၏။

စာရွက်စာတမ်းများလည်း ပျောက်ဆုံးနေသည်။

မင်အန်ဒါသည် အခြေအနေကို နားလည်သဘောပေါက်ကာ မိမိကံဆိုးတော့မည်ဟု တွေးပြီး မျက်နှာကြီး မည်းမှောင်နေခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။



ပွဲသိမ်း

“ဟိတ်”

“ယား”

ဇောင်ဖင်း သိုင်းလေ့ကျင့်ရာမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် ညာသံပေးသံများမှာ ကျားဟိန်းသံအလား ရှိနေပါသည်။

ဇောင်ဖင်းသည် ခံပြင်းနာကျည်းစိတ်ဖြင့် ဖိ၍ လေ့ကျင့်ခဲ့ရာ နဂါးတောင်ဝှေးသိုင်းကို လေ့ကျင့်အောင်မြင်သွားခဲ့လေတော့သည်။

နောက်ဆုံး သိုင်းကွက်ဖြစ်သော သက်စောင့်သိုင်းကွက်မှ လွဲ၍ နဂါးတောင်ဝှေးသိုင်းကွက်အားလုံးကို တတ်မြောက်သွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

၁၉၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဝမ်းယောင် သဘောကျသွားသည်။

“ဖောင်ဖင်း၊ မင်းက ဂရုစိုက်မယ်၊ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက် လာမယ်ဆိုယင် ငါ့ရဲ့ ‘နဂါးတောင်ဝှေး’ သိုင်းသမားဆိုတဲ့ ဘွဲ့ထူးကို မင်းဆက်ခံနိုင်မှာ သေချာတယ်”

ဟု ချီးကျူးပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ဖောင်ဖင်းက...

“ဆရာ ကျွန်တော်လည်း ပညာစုံပြီဆိုတော့ မင်အန်ဒါတို့ လူစုနဲ့ ရင်ဆိုင်ပါရစေ၊ သူတို့ကြောင့် အားလုံး ဘယ်လောက် ဒုက္ခ ရောက်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ဆရာသိပါတယ် ခင်ဗျာ”

ဝမ်းယောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ငါကလည်း သူ့ကို ဆုံးမချင်နေတာ ကြာပါပြီ၊ မင်းရဲ့ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေတာပါ။ ခုတော့”

“ဆရာ ကျွန်တော်တို့ အခု သွားကြမှာလား”

“ဒါပေါ့”

ဝမ်းယောင် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လျှင် ဖောင်ဖင်း ဝမ်းသာ သွားလေတော့သည်။

ထိုစဉ်...

“အစ်ကို”

ဂျာဂျာ ပြေးလွှာလာနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ဝမ်းယောင်က...

“ညီမ လာ..လာ”

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၉၉

ဆီးကြိုဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

ဂျာဂျာ၏လက်ထဲ၌ စာအိတ်တစ်အိတ် ပါလာသည်။

“အစ်ကို၊ ရှာလောင်အန်းနဲ့ ဦးလေးမင်အန်ဒါတို့ ဒုစရိုက် လုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်တဲ့ နေရာမှာ ဆက်သွယ်ရေးသား ခဲ့ကြတယ်၊ ‘စာ’တွေ ကျွန်မရှာတွေ့လို့ ယူလာတာ”

ဝမ်းယောင် ကျေနပ်သွားတော့သည်။

“ကောင်းလိုက်တာ၊ မင်အန်ဒါကို ဆုံးမနိုင်ပြီပေါ့၊ သည် တစ်ခါ ပြေးပေါက်မရှိတော့ဘဲ ရောင်ပိတ်မိပြီပေါ့”

မင်အန်ဒါကို ဆုံးမဖို့ အချိန်ဆွဲနေစရာ မလိုတော့ကြောင်း

ဝမ်းယောင် နားလည်လိုက်လေသည်။

ချက်ချင်းပင် စီမံခန့်ခွဲလိုက်သည်။

“ဂျာဂျာ၊ ညီမက သည်စာတွေ ယူပြီး ဆရာကြီးဝူးကျွေ့ဆီ ကို သွားပါ၊ လမ်းမှာ သတိထားသွားပါ”

“ဖိတ်ချပါရှင်”

ဂျာဂျာသည် အရေးကြီးနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိထားရာ စာ အိတ်ကို ယူပြီး ချက်ချင်း ထွက်သွားတော့သည်။

ဝမ်းယောင်က...

“ဖောင်ဖင်း၊ မင်းက လူလည်လင်မယားကို ခေါ်ပြီး လိုက်ခဲ့၊ မင်ခြံဝင်းကို ငါသွားနှင့်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

ထို့နောက်...

၂၀၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဝမ်းယောင်က နဂါးတောင်ဝှေးကို ဆွဲကာ ပြေးထွက်သွား
လေသည်။

စောင်ဖင်းကလည်း ဖမ်းဆီးထားသော လူလည်လင်မယား
အား ဘုံကျောင်းပျက်ထဲမှ သွားခေါ်ထုတ်လိုက်သည်။

လူလည်လင်မယားကို ကြိုးများဖြင့် ချည်နှောင်ပြီး...

“ခင်ဗျားတို့ အေးအေးဆေးဆေး လိုက်ခဲ့ပါ။ လမ်းမှာ ထွက်
ပြေးဖို့ ကြိုးစားယင် သေသွားမယ်”

ဟု အော်ငေါက်ပြီး ဆွဲခေါ်ကာ ဝမ်းယောင်နောက်သို့ လိုက်
သွားလေတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၀၁

မင်ခြံဝင်း...

မင်ခြံဝင်း တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်။

မင်ခြံဝင်းမှ လူများသည် မင်အန်ဒါ၏အမိန့်ဖြင့် ဂျာဂျာအား
လိုက်လံရှာဖွေနေကြလေသည်။

ယခု...

မင်အန်ဒါသာမက မင်ဖောင်းပါ ရတတ်မအေးနိုင်အောင်
ဖြစ်နေရချေပြီ။

မင်အန်ဒါက...

“သည်ကောင်မလေးကို ဖမ်းမိလာယင်တော့ ကောင်း
ကောင်းကြီး ဆုံးမရမယ်”

ဟု ကြိုးဝါးနေသည်။

မင်ဖောင်းက...

“ဦးလေး၊ သည်ကိစ္စတွေကို ဆက်ပြီး ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနေ
မယ့်အစား ပစ္စည်းတွေ ယူပြီး ရှောင်တိမ်းသွားကြတာ အကောင်းဆုံး
ဖြစ်မယ် ထင်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

မင်အန်ဒါက...

“ငါထွက်ပြေးရမယ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေး၊ လူလည်လင်မယားက ဝမ်းယောင်
လက်ထဲ ရောက်နေလောက်ပြီ၊ ဂျာဂျာကလည်း သက်သေခံ စာရွက်
စာတန်းတွေ ဝမ်းယောင်ကို သွားပေးမှာပဲ၊ ရှာလောင်အန်း အချုပ်
ခန်းထဲမှာ သေဆုံးသွားရတာလဲ ကျွန်တော်တို့ ပို့လိုက်တဲ့ စား

၂၀၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သောက်စရာတွေထဲမှာ အဆိပ်ခတ်ထားလို့ ဖြစ်မယ်လို့ ဆရာဝေး
ကျွေးက သံသယပင်ပြီး စုံစမ်းစစ်ဆေးနေတယ်လို့ ကျွန်တော်သတင်း
ကြားခဲ့ပါတယ်”

မင်အန်ဒါ မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။

မင်ဖောင်းက...

“ကျွန်တော်က အဆိပ်အရက် ပို့ပေးပြီး ရှာလောင်အန်းကို
နှုတ်ပိတ်လိုက်တာ၊ နောက်ဆုံးကျယ်င် သူတို့သိသွားမှာပဲ၊ သက်သေ
အထောက်အထားတွေ ခိုင်လုံနေပြီဆိုတော့ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းတာထက်
ထွက်ပြေးရှောင်တိမ်းသွားတာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်
ခင်ဗျာ”

မင်အန်ဒါ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

“မပြေးဘူး၊ ငါ ဘယ်တော့မှ မသွားဘူး၊ ငါ့မှာ ရွှေငွေရတနာတွေ
အများကြီး ရှိတယ်၊ ငါ့ရဲ့စည်းစိမ်းတွေ ကုန်ချင်ကုန်ပါစေ၊
ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းသွားမယ်ကွ”

မင်ဖောင်းက...

“ဦးလေးမှားနေပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ကိုဖမ်းပြီး ရှိတဲ့ပစ္စည်း
အားလုံး သိမ်းဆည်းသွားကြမှာ”

ထိုစဉ်...

“သည်စကား သိပ်မှန်တာပေါ့”

အေးတိအေးစက် စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

မင်အန်ဒါနှင့် မင်ဖောင်းတို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၀၃

ထိုအခါ...

တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းဝင်လာနေသည့် ဝမ်းယောင်ကို တွေ့
လိုက်ရလေသည်။



“ဝမ်းယောင်”

မင်အန်ဒါ အထိတ်တလန့် ခေါ်လိုက်လေသည်။

မင်ဖောင်းက နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။

ဝမ်းယောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“မင်အန်ဒါ၊ ခင်ဗျားရဲ့ မကောင်းတဲ့လုပ်ရပ်တွေ ပေါ်ပေါက်
သွားပါပြီဗျာ၊ ခင်ဗျား ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ပါဘူး”

“ဟား...ဟား...ဟား”

မင်အန်ဒါက ခံပြင်းစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ဝမ်းယောင်၊ ကျုပ်ဒုက္ခရောက်တော့မယ်ဆိုတာ ကျုပ်
မသိဘဲ နေမလား”

“ဒါပေါ့ အာဏာသားတွေ မကြာခင် ခင်ဗျားကို လာဖမ်းကြ
တော့မယ်”

“ဟင်း...ဟင်း ကျုပ်အဖမ်းမခံရခင် မင်းကို ဆုံးမခွင့်ရလိုက်
လို့ ကျုပ်ကျေနပ်တယ်”

“ဪ ခင်ဗျားက ကျုပ်နဲ့ ရင်ဆိုင်ချင်သေးတာကိုး”

၂၀၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“မင်းရဲ့နဂါးတောင်ဝှေးသိုင်းကို ကျုပ်က မှုမယ်များ ထင်သလား”

မင်အန်ဒါက အထင်သေးစွာ ပြောလာသဖြင့် ဝမ်းယောင် ခံပြင်းသွားလေသည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျား ဘာတတ်နိုင်မလဲဆိုတာ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့”

ဝမ်းယောင်က နဂါးတောင်ဝှေးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

မင်အန်ဒါကလည်း သူ၏လက်စွဲတော် တုတ်လုံကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

နှစ်ယောက်သား မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ကြပြီ။

“ဟိတ်”

“ယား”

ညာသံများပေးကာ စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။



ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၀၅

ခံပြင်းနေသော ဝမ်းယောင်နှင့် ကျားနာခဲ ခဲလိုသော မင်အန်ဒါတို့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိလိုက်ကြလေသည်။

ထိပ်သီးသိုင်းပညာရှင်များ ဖြစ်ရကား သူတို့၏တိုက်ပွဲမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ပြင်းထန်နေပါတော့သည်။

“ဝိုး...ဝိုး...ဝိုး”

“ထန်း...ထန်း...ထန်း”

တောင်ဝှေးဝှေးသံ၊ လက်နက်အချင်းချင်း ထိတွေ့မိသော အသံများ ဆူညံနေ၏။

ဝမ်းယောင်က နဂါးတောင်ဝှေးသိုင်းကို အကွက်ကျကျ ထုတ်ဖော်တိုက်ခိုက်လိုက်သော်လည်း သိုင်းကွက်နှစ်ဆယ်ကျော်သည်အထိ ထိရောက်မှု လုံးဝမရှိလေသောကြောင့် အံ့သြသွားလေသည်။

မင်အန်ဒါ၏တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် သူပင် အခက်ကြုံနေရသည် မဟုတ်ပါလား။

“ဟား...ဟား...ဟား”

မင်အန်ဒါ လှောင်ပြောင်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ဝမ်းယောင်၊ မင်းရဲ့နဂါးတောင်ဝှေးက ငါ့ကို ဘာမှ မတတ်နိုင်လို့ မင်းအံ့သြနေတာလား၊ ဟဲ့...ဟဲ့၊ မင်ခြံဝင်းမှာ မင်းနေထိုင်ပြီး သိုင်းလေ့ကျင့်ခဲ့တုန်းက နဂါးတောင်ဝှေးသိုင်းရဲ့ ဟာကွက်အားနည်းချက်တွေကို ငါက တိတိတဆိတ် ချောင်းကြည့်ပြီး မှတ်သားထားခဲ့တယ်၊ မင်းကို ရင်ဆိုင်အနိုင်ယူဖို့ သိုင်းကွက်တွေ တီထွင်ခဲ့တယ်လေ၊

၂၀၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကဲ မင်းဘာတတ်နိုင်သေးသလဲ”

သူ၏တုတ်လှိုကို ဝေယမိးကာ တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ ဝမ်းယောင်ပင် ဒဏ်ရာအနည်းငယ် ရရှိသွားလေတော့သည်။

“ဟား...ဟား...ဟား မင်းသေဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်ကွ”

မင်အန်ဒါက ဖိ၍ တိုက်ခိုက်လေသည်။

ဝမ်းယောင် အံကြိတ်လိုက်သည်။

“သူက ငါ့ရဲ့သိုင်းကွက်တွေကို ခိုးကြည့်ထားခဲ့တာကိုး၊ သိကြသေးတာပေါ့”

စိတ်ထဲ ကြိုးဝါးယင်း နောက်ဆုံးသိုင်းကွက် ဖြစ်သော ‘သက်စောင့်နဂါး’သိုင်းကွက်ကို ထုတ်ဖော်လိုက်လေသည်။

ဝမ်းယောင် သိုင်းကွက်ပြောင်းလိုက်သည်နှင့် မင်အန်ဒါ အခက်ကြုံသွားရတော့သည်။

တဖြည်းဖြည်း နောက်ဆုတ်လိုက်ရသည်။

သူ၏သိုင်းကွက်များ ဖရိုဖရဲ ပျက်ယွင်းသွားသည်။

နောက်ဆုံး...

“ထန်း”

နဂါးတောင်ဝှေး၏ရိုက်ထုတ်မှုကြောင့် မင်အန်ဒါ၏လက်ထဲ မှ တုတ်လှို လွင့်စဉ်သွားတော့သည်။

“မလှုပ်နဲ့”

ဝမ်းယောင်က မင်အန်ဒါ၏ရင်ဝကို တောင်ဝှေးဖြင့် ချိန်စွယ်ထားလိုက်လေသည်။

ရှောင်လင်တောင်ဝှေး (ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၀၇

မင်အန်ဒါ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ပါ။

ထိုစဉ်...

“ဆရာ”

ဇောင်ဖင်းက ပြေးဝင်လာ၏။

ဇောင်ဖင်း မင်ဒြိုဝင်းသို့ ရောက်လာသောအခါ မင်အန်ဒါ၏

လူများနှင့် တိုက်ပွဲဆင်နွှဲခဲ့ရပါသည်။

ဇောင်ဖင်းမှာ နဂါးတောင်ဝှေးပညာကို တတ်မြောက်ထားပြီး ဖြစ်ရာ မင်အန်ဒါ၏လူများကို ကောင်းစွာ ဆုံးမနိုင်ခဲ့လေတော့သည်။

ဇောင်ဖင်းနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင်...

“အစ်ကို”

ဂျာဂျာ ပြေးလွှားလာ၏။

ဂျာဂျာနှင့်အတူ ဆရာကြီးဝူးကျွန်းဆောင်သော အာဏာသားများ ပါလာလေသည်။

ဝူးကျွန်းက...

“မင်အန်ဒါ၊ ခင်ဗျားရဲ့ မကောင်းမှုတွေ ပေါ်ပေါက်သွားပြီ၊ ခင်ဗျားအဖမ်းခံပါ”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မင်အန်ဒါ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားလေတော့သည်။

ဝမ်းယောင် ပြုံးလိုက်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် မင်အန်ဒါ၏မကောင်းမှုများကို ဖော်ထုတ်



၂၀၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကာ သူလည်း တရားခံဘဝမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ချေပြီ။

နဂါးတောင်ရှေးသိုင်းသမားဟူသော ဂုဏ်သိက္ခာကို ပြန်
ဆည်နိုင်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ဝမ်းယောင်က ဇောင်ဖင်းနှင့် ဂျာဂျာတို့ထံသို့ လှမ်းသွား
လိုက်သည်။

သုံးယောက်သား အောင်ပွဲရလိုက်သဖြင့် အပြုံးပန်း ဝေ
ဆာနေချိန်၌ မင်အန်ဒါနှင့် မင်ဖောင်းတို့မှာ ဂူကျွေခေါင်းဆောင်
သော အာဇာသားများ ခေါ်ဆောင်ရာသို့ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ
လိုက်ပါသွားကြရလေကော့သည်။

ပြီးပါပြီ။

BURMESE
CLASSIC

COM